

په نجاودوو روژ له گرتو و خانۀ یه کی تور کيادا

لوو بوورؤ وه رگيراني:
سه لاهه دين بايه زيدي

منتدی اقر الفافى

www.iqraahlamontada.com

پہنجاو دو روز
لہ گرتو و خانہ بیکہ کی
تور کیا دا

سرشناسه : بورو، لو

Bureau, Loup

عنوان و نام پدیدآور : پهنجاودوو روز له گرتووخانه به کی تورکیادا/ لوو بوورو؛
وه رگریانی سه لاهه دین بایه زیدی.

مشخصات نشر : سندج : مادیار ، ۱۳۹۹

مشخصات ظاهری : ۱۶۸ ص. : ۱۴/۵ X ۲۱/۵ س.م.

شابک : ۱- ۷۰-۶۵۲۵-۶۲۲-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

یادداشت : کردی.

یادداشت : عنوان اصلی : Chroniques d'un prisonnier : cinquante-deux jours dans une prison

. turque, 2019

یادداشت : بالای عنوان : توماری رووداوه کانی به ند کراویک.

عنوان دیگر : توماری رووداوه کانی به ند کراویک.

موضوع : بورو، لو -- خاطرات

Bureau, Loup -- Diaries موضوع

موضوع : زندانیان -- آثار و نوشته ها

موضوع : Prisoners' writings

شناسه افزوده : بایزیدی، صلاح الدین ، ۱۳۶۰ - مترجم

رده بندی کنگره : CT ۱۰۱۸

رده بندی دیویی : ۹۴۴/۰۸۰۹۲

شماره کتابشناسی ملی : ۶۰۲۴۶۰۸

کتیب : پہنچاودو و پوژ له گرتووخانه یه کی تورکیادا

نووسەر : لوو بوورۆ

وه رگیتپ : سه لاهه دین بایه زیدی

دیزاینه ر و بهرپرسی هونه ری : شیلان هووشیاری

تۆره ی چاپ : یه که م ۱۳۹۹ - ۲۰۲۰

نه ژمار : ۱۰۰۰ دانه

شابه ک : ۹۷۸-۶۲۲-۶۵۲۵-۷۰-۱

ناویشان: سنه، چوارپانی شو هه دا، پاساژ عزه تی، وه شانخانه ی مادیار: ۸۷۳۳۱۲۴۴۴۵ (۰۰۹۸)

"ئەم ئەزموونە بوونى منى لە ناخەوہ گۆپى.
من نەبوومە باشتىن، بەلكو زىندووتر بووم."
ژان - پۆل كۆفمان، ئەودىو - خاك

| ناوه پړوک |

۱۵.....	«تیروریست»
۲۱.....	«گشت نامیره کاره بایه کان له سهر میزه که دابنی»
۲۷.....	«نه گهر واژوی بکه ی، پاشان نازاد ده بی»
۳۵.....	«یه ک - دوو پرسپاری تر»
۴۱.....	ده سته سهر بوون
۴۷.....	«نیه تاوانبارن»
۵۵.....	یه کم شو له گرتووخانه
۶۱.....	«چوک دابده»
۶۷.....	ژووره که
۷۱.....	مه سعوود
۷۷.....	یه کم سهر دان
۸۷.....	به نامه ی پوژانه
۹۷.....	ئاخواتنگه
۱۰۳.....	When the lawyer come is futur
۱۰۹.....	پاسه وانه کان
۱۱۱.....	نه وپه پری جهوت سال
۱۱۷.....	بیستوهه شت پوژ دواتر
۱۲۵.....	مانگرتن له خواردن
۱۳۴.....	بالويز
۱۴۱.....	پوستکارته کان
۱۴۷.....	چهند سهرنجیک

ئەمەن زۆر سوپاسى بىنەمالە كەم و بەتايىبەت داىك و باوكەم، كرىستىن
و لىواك، كۆمىتەى پىشتىگىرى - كاتىل، بۆنوا، مۆد، ئۆرلىن، ئانتونىن، لىئا،
كلىتمانىن، ئانووك، سالومى -، پارىزەرەكانەم، مارتىن و پرووشەن، بەرېز
پاسكىن، بەرېتو بەرى دەزگای IHECS، لىئا ماندانا، لەبەر تىگە يىشتىن و
چاكەكانى و ھەروەھا سەرچەم ئەو كەسانە دەكەم كە لە ماوەى ئەم گىرەنە و
دواترىش، پىشتىوان و داکۆكىكارم بوون.

پروڤسەيە کي سەير لە ناخماندا بۆ بە پۆمانکردنی رابوردوو لە گەر دایە. یادگە، بە شێوەیە کي جیاوازتر تووشی بەرزى و نرمى دەبن، دەهەژى و سەر لەنوى خوى بونیاد دەنیتەو. ئەگەر پیتیست بکا ئەمڕۆ چیرۆکی ئەم گرتەم بنوسمەو، ئەوا بەدڵنیاییەو ئەم کتیبە گوشەنیگایە کي زۆر جیاوازتر دەخاتە روو. بەلام تۆماری ئەم رووداوانە ئاکامی خەباتی نووسینیکی سەرەتایی نیو گرتووخانەن. هەندیکیان دەروونیخوازن و هەندیکیان پراگماتیکیتر. جاری وا هەبوو پۆزانی بە درێژایی کاتز میتریک یان دوو کاتز میتر لاپەرەم پەش کردووەتەو، پاشان پۆزەکانی دیکە دەستم لە هیچ نەداو. نووسین لە گرتووخانە شتیکی ئەستم بوو. هەرگیز سوکناپی پتی نەدام. تەنانەت تەواو بەپێچەوانەو بوو.

پێم وایە گرنگە ئاماژە بەو بەکم کە هەرگیز بیرم لەو نەکردووەتەو بتوانم ئەم تۆمارانە لە ژورو کە ی گرتووخانەم بێتمە دەری. خۆم بۆ ئەو ئامادە کردبوو کە پاسەوانەکان هەر ئان و ساتی لێم زەوت بکەن بۆ ئەو ی بیانخویننەو و زانیاریان لێ هەلێنجن. هەموو شتیکم نەنووسی. هەولم دا هەندیک شت بۆ خۆم هەلگرم. ئەو شتانە ی کە جارجارە هەستم دەکرد

تاکه که سې و به نرختر له وهن بگيرد ښه وه. کومه لټک شتي به گشتي مه ترسیدار
 بو سهر ئاسايشی خوم و نه وه که سانه ی له ماوه ی گيرانه که مدا، زورتر به
 نه ټيښه وه هاوکاریان کردم.

هرچی بې، نووسینی توماری هم پرووداوانه ناچارم ده کا دان به
 پټگه ی خومدا بنټم. من هرگیز پټم وانه بووه که چیروکی که سې من
 تايه تمه ندیه کی گرنگی هه بې. نه مه تپروانینی زه نیی ده سته سهرکراوټکه له
 نيو گرتووخانه په کی تورکیا که له ژیر چاودتړیه کی توندا بوو.

ناماژه. ثابې سالی ۲۰۱۷، وام دانا بوو بچمه شاری په ققه له سووریا.
 ده مویست پروومالی په لاماری هیزه کوردیه کان بو گرتنه وه ی پایته ختی
 خوراکه په نراو و خه مناکانه ناوده رکردووی پټکخرای ده ولته تی نیسلامی
 بکه م. پوژي ۱۸ ی ته مووز له هه ولتری کوردستانی عیراق نیستم وه، به و
 هیوايه ی مؤلته تی فهرمی وه رېگرم که له وه زارته تی کاروباری ناوخو ده درا.
 نامانج ټیپه پاندنی سنور بوو بو خوگه یاندنه دیوی سووریا، نیو پیزه کانی
 په په گه، نه وه هیزه چه کداره کوردیه ی خاکیکي پانوبه رین له باکووری
 پوژه لاتنی سووریا به پټوه دبا. به نه زمون بوم ده رکه وتبوو که وه رگرتنی
 مؤلته نه سته مه. به لگه نامه ی پټویستم په وانه کړدبون و گه له ک جارار
 بو خوم چوومه وه زارته که بو نه وه ی دوسیه که م پټش بکه وئ. به لام
 هیچ شټیکم لی پروون نه بوو. ژماره په کی زور پوژنامه نووس که له په ققه
 گه پابوونه وه، دلنیا یان کړدمه وه که وه زارته که مؤلته تامه ده دا، به لام نه مه
 بوی هه په که میک بخایه نی. هه فته په ک، دوو هه فته، سی هه فته، مانگیک...
 مه حال بوو کتومت بزانی که ی. بو نه وه ی له لای خومه وه، هه موو

به خته كانم تاقي كرديته وه، به هيوای دۆزينه وهی چاره سه ریک، هاوکات
 نامه م بو ږیبه ره که شم نووسی که ده میک بوو له وئ بوو و له گه ل یه په گه دا
 په یوه ندیی باشی هه بوو. پاش هه شت ږۆژ چاوه پروانی، ږیبه ره که م پئشنیاری
 پئکردم به نایاسایی ناودیوی سنوور بم. به یانیه ک، له زاخو، شاریکی سه ر
 سنووری نزیک ده روازه ی فیشخاپوور به ره و کوردستانی سووریا که زۆر دوور
 نه بوو له سنووری تورکیا، واده یه کی چاوپیکه وتنم بو دیاری کرا. لئیه لئ
 شه و که سه ی که ده بوايه بیینم بو شه وه ی له گه ل قاچاغچیه که م په یوه ندیی
 بگرم، به لئنه که ی به جئ نه هئنا. بۆیه وازم لئ هئنا و ږیارم دا بجمه مالی
 هاوږییه کی یۆنانیم له لیزبۆس و له وئ چاوه پروانیی مؤله تی فهرمی بم.

«تیرۆریست!»

پەنگە نزیكەى شەش يان حەوت كاتمىر بى كە لە ژىر نىشكى خۆرىكى بەتىندا چاوەروانى تىپەپاندنى سنوورم. بۆ چوونە نىو خاكي توركييا سواری تەكسىيەك بووم، لەوێهە دى بە پاس بچمە ئىزمىر و پاشانىش بەرەو دوورگەى لىزبۆس سواری كاشىنكىك دەبم. ئاخروئۆخرى پاشنىوهرۆيه و پىزى دوورودرىزى ئۆتۆمبىلە پاگىراوەكان دردۆنگم دەكا لەوێهە نەكا بە كاتى خۆى نەگەمە وىستگەى پاسەكانى شارۆچكەى جىزىرە. شۆفىرەكەم عەلى ھەول دەدا دلىام بكا تەو. «خەمت نەبى، دىوى توركييا پىشى پى گرتووە.» بە جگەرەى نىو لىوھەكانىيەو بەردەوام دەبى: «كىشەكە، سنوور پارىزەكانى توركن كە چاوتۆكانە پىگە بە ئۆتۆمبىلەكان دەدەن.» لە كاتىكدا كە دەمىكە شەو داھاتووە، نەفسەرىكى كورد لە بنكەيەكى سەربازى قەراغ پىگە كە دىتە دەرى. چاوم لىيە شۆفىرەكان بە پەلەپەل پرووى تىدەكەن. دەسبەجى، ئاپۇرايەك دروست دەبى. شۆفىرەكان بەو ھىوايەى چەند وشەيەكى پى بلىن، پالەپەستوى يەكتر دەدەن، ھاواكات زۆر ئاگادارن بۆ ئەوێهەى رۆيشتەكەى ئاستەنگ نەكەن. ئەفسەرەكە

کۆمەڵیک پەسوولە ی بچووک بە هەندیکیان دەدا. هەلبژاردە بەختەوەرەکان بەرەو ئۆتۆمبیلەکانیان رادەکەن و دەستوبرد هەڵیان دەکەن بۆ ئەوەی خۆ بگەیهنن سەر ئەو پردهی دوو ولاتە کە لێک دادەبەڕێ. تێدەگەم کە ئەم پیاوێ دەوایین بەختی منە بۆ ئەوەی ئەمە پۆز سنوور تێپەڕێنم. بە نۆزی خۆم لێی نزیک دەبەهەو و بە ئینگلیزی دەیدوینم. ئاوپ دەداتەو و بێگومان سەری سووپ ماوێ لەوێ لێم ناوچە یە تووشی بە تووشی پۆز ئاوا بێک بوو. زۆر بەختیاری، بە دەم پاداشتی پەساپۆرتە کەمەو، دۆخی خۆمی بۆ شیی دەکەمەو. ئەو پەساپۆرتە کەم وەردەگرێ و دەسبەجێ وەلامم دەداتەو: «ئۆکە، ئەتۆ دەتوانی بپۆز». بە پەسوولە بەنرخە کە ی ناو دەستەو، دەگەرێتەو کە ئەکسیه کە ی عەلی. ئێمە دوایین بازگە ی ئاسایشی کوردەکانی عێراق تێدەپەڕێن و بەرەو دوا ریزی ئۆتۆمبیلەکان دەکەوینە پۆز. لەگەڵ ئەوەشدا ئەز بەپۆزێش. وێدەچێ دوو کانترمیتری مابێ بۆ ئەوەی پاسە کە بکەوێتە پۆز. بۆی هەیه کتومت وانەبێ. بە عەلی دەلێم ئامادە ی کەسەر پارە کە ی پێی بدەم ئەگەر بێت و ئۆتۆمبیلێکم بۆ بدۆزێتەو کە لە ریزە کە دا لە پیشتەر و دەتوانی لە جیزرەم دا بێ. پەسندی دەکا، لە ئۆتۆمبیلە کە ی دادەبەزێ، چەند خولە کێک دواتر دەگەرێتەو و پیم دەلێ کە ئۆتۆمبیلێکی دۆزیووتەو. سوپاسی دەکەم. چەند سەد مەترێک ئەولاتر، هاوێرێکانی لە جامە کەو دەستم بۆ رادەوێشتن. سواری پشتهوێ تۆیۆتا سوورە کە یان دەبم کە لە بازگە ی پشکنینی تورکەکان نزیک بوووتەو. سلاو لە دوو هاوێرێ نوێه کەم دەکەم. پێش ئەوەی لە ئۆتۆمبیلە کە دابەزین بۆ ئەوەی مۆر لە پەساپۆرتە کانمان بدرێ، چەند وشە یە کە ئالوگۆر دەکەین. دەرەو، تاریکەشەو، بەلام هەوا هەروا گەرم و وشک و تۆزاوێه. ئەفسەر پۆلیسە کە بە شتوێه کە ی خۆکار پەساپۆرتە کەم لێ وەردەگرێ، پێش ئەوەی

راوه سستی و له پروو خسارم ورد بێته وه، لاپه ره کانی هه لده داته وه. میسر، هیندستان، پاکستان، عیراق... زه ق له ده موچاوم ده روانی و پاشان ته له فۆنه که ی هه لده گری. دوا ی و توو یژیکی کورت له گه ل که سه که ی نه بهر هیل، ته له فۆنه که ی داده خا و به ساردوسری پیم ده لی: «بنکه ی پۆلیس». پشوم دیته وه بهر. نه وه به که م جار نییه که فیزا کانم کیشم بۆ ده نینه وه. بنکه ی پۆلیس که مییک نه ولاتر هه لکه وتوو. له ته ک دوو هاو پیه که مدا سواری ئوتومبیله که ده به وه و نه وان پیم ده لیکن که ده بی به بازگه یه کی دیکه دا تیپه ر بین: «پاشان، ئینشاللا، ده چینه بنکه ی پۆلیس». توو تاکه که ده ویته سه ر ینگه یه کی باریکی گه مارۆ دراو به بینا کانی ئاسایش. له نیو ئوتومبیله که وه، ده توانم ناوه وه ی ژووره کانی سنوور پارێزه تور که کان بینم که خه ریکی چاخواردنه ون. له نا کاو، ئوتومبیله که راپیده گری. سه د مه تر یک نه ولاتر، گه نجیک به تیشتر تیکی ته نگ ی به مه ییه وه ده ستمان بۆ راده وه شیتی. دوو هاو پیه که م خیرا له ئوتومبیله که ده رده که ون و دینه پشت وه بۆ لای من. یه که میان نایلۆنیکی زبل له بن کۆشنه که ی پیشه وه راده کیشی و دوو هه میان میچی ده ستردی ئوتومبیله که لی ده کاته وه و ده یان پاکه ته جگه ره به رده به نه وه. هه موو شوینییک جگه ره ی تی دایه. بن کۆشنه کان، نیو ده رگا کان... نه وان کاری قاچاغ ده که ن. یه کییک له وان نیگایه کی توقاو و سه غله تم تی ده بری. بریار ده دم له نیو ئوتومبیله که دا به یمته وه. ئوقرم نییه، به لام نازانم وه کووتر چیم له ده ست دی. بیجگه له مه ش، کی ده زانی، په نگه نه م که سانه به دۆخی هاو شتیه راهاتین. پاکه ته جگه ره کان له چاوتر وو کانییکدا ده خرینه نیو نایلۆنه زبله کانه وه. شو فیره که خیرا به نایلۆنیکه وه له ئوتومبیله که ی داده به زنی و زوو ده گه رپته وه. بیفایده یه. پۆلیسیک خه ریکه له ئوتومبیله که نزیک ده بێته وه. نه و به ئارامی، چهند وشه یه ک له گه ل دوو هاو پیه نه گبه ته که م

ټالوگور ده کا. پولیسټیکی تر له شونډی شوفیره که داده نیشی، ماتوره که ی هه لده کا و ئوتو میله که که مینک نه ولاتر، له نریک چیمه نیک که ده یان که س له وی، نه وانیش له بهر قاچاغبی جگه ره، به دانیشته وه چاوه رین، راپده گری. ته نانه ت بنه مالیه کیشی لیه... ویده چی نه مه کرده وه یه کی زور باو بی. بریار دده دم بجم و دوخی خوم بو نه فسه ره که ی پولیس شی بکه مه وه. دوو هاوړیه که م له گه لم دین. تیده گم که نه وان پشتگیری له قسه که م ده که ن. دهر فته تم پی دهری به ته نیا، به دوو جانتا و که لوبه له کانمه وه که چاویان لی هه لئابرم، به ره و پولیسخانه بجم. ده گه مه به رده م بینا که. ده بی کاترمیر دووی به یانی بی. ته له فونه که م له میزه شارژی نه ماوه. پیاوړیک له بهر دهرگا که دانیشته وه و جگه ره ده کیشی. من ده باته نووسینگه یه ک که ناخاوتنگه یه کی بچو کی تیدا به. پولیسټیک له سهر کومپوته ره که ی کار ده کا، چایه کی له پشه و جگه ره یه کی به ده سته وه یه. سهری هه لده بری و به بینینی من ده چه په سی. بیگومان، نازانی به ټینگلیزی بناخفی. نه ونده ی له تواناما بی هه ول دده م تپی بکه یه نم که پتویستیم به وه یه موریک له په ساپورته که م بدری. نه ونده ی پیم بکری خوم له بهر دلان نشان دده م. کومه ټیک پولیسی دیکه دینه لای نه م پیاوه، به دلناییه وه سهر سوورماو له وه ی گوئیان له زمانیکی بیگانه ده بی. همدیس لاپه ر کانی په ساپورته که م هه لده ونه وه و گویم لیه نه م وشانه له سهر یه ک دوو پات ده بنه وه: «پاکستان، پاکستان» پیداگرانه... پیاوړیک به جلی مه دهنیه وه وه ژورور ده که وی، سیمای کومت له هی که سیک ده چی که له فیلمیکی سیخوړیه وه هاتپته دهری. که سیکی چوارشانه یه، سیمایه کی زیر و قزیک کی کالی لولی هیه که بو پشته وه دایه ټناوه. کراسیکی شینی کال و پانتولیکی سپی پاکو خاوتنی له بهر دایه. نه گهر له هه لومهرجی دیکه دا بویه، به دلناییه وه به بینینی پولیسټیک

به جلويه رگى واهه سىروسه مه ره وه، له قاقاي پيکه نينم ده دا، به لام دۆخه که به هيچ شتويه که هه و نيه. پياوه که ته له فۆنيکى هۆشمه ند له گيرفانى ده رد يتي و قامه کاني له سهر ده جوولينيته وه. له گووگل به دواى ناوى مندا ده گه پري، پاشان داواى هه ژمارى فەيسبووکه کهم ده کا. پيى ده ده م. واقم وړ ده ميني که بۆم ده ده که ويئ شه و ده ستي به سهر له به ري پروفابله کهم و په يامه کاني مينش راده گا. ويته کاني ژيانى خۆم ده بينم له سهر شاشه که دين و ده چن. له سهر ويته يه کى من راده وه ستي که له گه ل چەند شه پفانيکى يه په گه له سووريا له کاتي سازداني رپپورتاژيک له سالي ۲۰۱۳ دا هه لگيرا وه ته وه. هه لده ستيته سهر بي و هاوار ده کا: «تيرۆيست!» له و سانه وه خته دا، له بهر خۆمه وه ده ليم: «تووش بووم.» کاميرا کهم و کارتي پيشووي رۆژنامه نووسيم (ئه وکات به سهر چوو بوو) ده رد يتم و بۆي شى ده که مه وه: «نه خير! رۆژنامه نووس، رۆژنامه نووس!» لى سوودينيکى نه وتۆي نيه. که شوه واکه که هه ر له سهر تا وه هينده دلخۆشکه ر نه بوو، به يه کجاري تیکه ده چي. يه کيک له بۆليسه کان ته له فۆنه که ي خۆيم بۆ راده ديري که به رنامه ي به کار به ري وه رگيراني گووگلي تورکي - فەره نسي له سهر دانا وه. ده بخوينمه وه: «ده تانه ويئ په لاماري کام ئامانج بده ن؟» برپا به چاوه کاني خۆم ناکه م. ئهم پياوانه هه ر به راستي پييان وابه که من تيرۆيستم. به راده يه ک چه په ساوم که ده بي چەند جار له سهر به ک رسته که بخوينمه وه. چ وه لامبيک به م پرسيا ره بده مه وه؟ خۆم به وه قايل ده که م که دووپاتي بکه مه وه من رۆژنامه نووسم و نه وه هي چوار سال له مه وپيشه، هي رپپورتاژيکه، به لام هيچ شتيک ناگۆردي.

خۆم زۆر گه مژه ديه بهر چاو. بۆچي پيش کهوته پري ويته کاني ئهم رپپورتاژهم نه سري نه وه؟ ده مبه نه نووسينگه يه کى دیکه و ده ستورم پي ده ده ن

جله کانم دابکه نم. به خوم و به شورتیکه وه، سهرنجم له سهر ده پوليسیکه که به وردی که لوبه له کانم ده پشکن. خوم به ده سته وه ده دم. هيچکاميان ټينگليزي نازانن، گفتوگو مه حاله. يه کيک له پوليسه کان پر ده داته کاميرا که م و ده چي له دالانه که ياری يي ده کا، پوليسیکی دیکه هر له نيساوه شتيک دهنووسی که له راپورتیک ده چي. نه وان ته نانه ت سهری جانتای جله پيسه کانیشم ده که ن که ده بی دانی پیدا بنیم به گهرمايه کی ده وروبه ری چلو پینچ پله بوگه نیان کردووه. شم پوليسانه نایانه وئی بزنان من کیم. نه وان هه ول ده دن سووکايه تیم يي بکه ن. من باش له مه تیگه یستم. کانترمیریک دواتر، سی که سی دیکه وه ژورور ده که ون. سهره تا پیم وایه که نه مانه وه رگيرن، به لام نه وان ده ستورم پي ده دن جله کانم له بهر بکه مه وه، که لوبه له کانم بخه مه نیو جانتایه ک و دوايان بکه وم. له دواوه، سواری ئوتومبیلکی زریپوش ده بم. ئوتومبیلکه که نریکه ی چاره گیک ده روا و نینجا ده گینه نریکترین شار. له جامه میله داره که وه، چاوم به کومه لیک پیاوی چه کدار ده که وئی که جوړه به ربه ستیکيان له نیوه راستی جادده یه کدا پیکه پتاوه. هه ست ده که م بیه ری دیمه نیکی نه لقه ی The Handmaid's Tale م که دواچار دویتی سهرم کردووه. نیوه شه وه. ئوتومبیلکه که له نریک بینایه ک راپیده گری که له بهر تاریکی نازانم کوئی. قولم توند ده گرن بو نه وه ی بمبه نه ژووره وه. چاو ده برمه دیواره کان وه ک چوڼ چاو ده بریته که سیک و هه ول ده دم په ی به نیشانه یه کی نه شوینه به رم که تییدام. چیم به سهر دی؟

«گشت ئامیره کاره باییه کان له سهر میزه که دابنێ»

به سه رنجدا نه کارتیک که به دیواره که وه هه لاسراوه، بۆم ده رده که وێ له پۆلیسخانه ی سلۆپیم که شاریکی سهر سنووره. ده بێ ده و روبه ری سه عات سێ به یانی بێ. کۆمه لیک پۆلیس به دالانه که دا دین و ده چن، له کاتیکدا من له سهر کورسیه ک، له نیوان دوو پیاوی چه کداردا دانیشتووم و چاوه پڕی ده که م. چه ند خوله کیک تیبهر ده بێ. پیاویکی گه نج که ویده چێ هاوته مه نی خۆم بێ، له من نزیک ده بته وه و به ئاماژه پیم ده لێ دوا ی بکه وم. ده چه ژووریکی گه و ره وه که به کاشی سێ داپۆشراوه. دوو قه نه فه به رامبه ر به یه کتری دانراون و به میزیکی شووشه یی نزم لیک جیاکراونه ته وه. له و سهری هۆله که، ریزی ک کۆمپیوته ر دانراون. پیاوه که مۆبایله که ی بۆ لای من راده دێرێ که به به رنامه ی به کاربه ری وه رگیرانی گووگڵ به ئینگلیزی تیدا نووسراوه: «گشت ئامیره کاره باییه کان له سهر میزه که دابنێ.» به قسه ی ده که م، دوو کامیتراکه م، دوو کۆمپیوته ره که م و دوو دیسکه ره که م ده ردینم. ئه وه هه موو ژیا نی منه که خه ریکم له سهر میزه که یان بلّاو ده که مه وه. پۆلیسه کانی دیکه که زۆر گه نجن، دینه ناو ژووره که وه.

به پوالة تیککی سه رسام لیم ده نۆرن و پاشان به سه رنجه وه، ده ست به پشکنینی جاننا که م ده کهن. زۆر به بیان و روزاو و تاراده یه ک خوشحالن. پیم وایه من نمایشی چاوه پروانه کراوی شه وم.

به ده سه ته لیکنا لاوه کانه وه، هه روا له سه ر قه نه فه که داده نیشم و له پابواردنی شه وان ده پروانم. زۆرم تینووه و داوای چۆر پیک ناو ده که م. بو تلیکی بچوو کم بو دیتن. یه که م پۆلیس، نه وه ی له دالانه که به دوامدا هات، دیسکه ره قه کانم به یه کیک له کو می پۆته ره کانیه وه گری ده دا و ده ست به لیکدانه وه بیان ده کا. لیتی ورد ده به مه وه. پانتۆلی سه ربازی، تیشیرتیککی تۆخ، قۆ که می ک درێژ که به ژیل بو دوا وه ی داهیتا وه. له به که م پروانیندا، به هیچ شتیه که متمانه به خش نیه. سه ره رای نه وه ش، ده نگه ی له سه ره خۆ و به سۆزه و به دلنیا ییه وه، له چاو هه موویان، که م و روزاو تر دیاره. پۆلیسیکی دیکه له چوار چیه ی ده رگا که دا خوویا ده بی و به چاوه ده ره په ریوه کانیه وه، زه ق زه ق لیم ده پروانی. هاوکاره کانی پیده که نن. بیگومان چونکه پوالة تی سه یرو سه مه ره ده نویتن. ده لیتی هه ر ئیستا گالته یه کم له گه ل ده کا و کتوپر له قاقای پیکه نین ده دا. لیم نزیک ده بیته وه، به هه ردوو ک ده سستی سه رم ده گری و به تورکی خیرا خیرا ده مدوینن. کۆمه لیک شتم لئ ده پرستی، به لام من هیچ تینا گه م. به راستی پیتی وایه من شه رفانیککی یه په گه، که سیکی تیرۆریستم؟ چه ند زلله یه کی سوو کم لئ ده دا. چه ز ده که م پیتی بلیم وازم لئ بیته، به لام نامه وی له وه پتر دنه ی بده م و هه ول ده ده م سه رم به رمه دوا وه. دوا جار هاوکاره کانی خۆیان تی هه لده قوتینن.

که له په له کانم هه روا به نۆره ده سوو ریته وه. به و ناوه دا په رشوبلا و کراونه ته وه. هه ندیکیان به وردی ده فته ری وانه ی عه ره بی یان ده فته ری یادداشته کانم

هه‌ڵده‌نه‌وه که به‌رده‌وام بۆ وتووێژ له‌گه‌ڵ خۆمی ده‌گێرم. به‌راستی نازانم به‌ دواى چیدا وێڵن، چه‌ز ده‌که‌م پێیان بێنم هه‌وێکی بێسووده. ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ که‌مانه‌ی هه‌من، له‌نیۆ به‌نامه‌یه‌کی به‌کاربه‌ری داخراو دان. به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ستیان به‌وانیش راگه‌یشت، پێم وانیه‌ بتوانن شتیکی نه‌وتویان لێ هه‌لێنجن. به‌کێک له‌و پۆلیسانه‌ چاوی به‌و میدالیا به‌جووکه‌ ده‌که‌وێ که‌ به‌ر له‌ که‌وتنه‌پرێ، خۆشه‌ویسته‌که‌م به‌ گیرفانی ناوه‌وه‌ی جانتای کامێراکه‌می دروو بووه‌ بۆ نه‌وه‌ی هیواى به‌ختیکی باشم بۆ بخوازی. به‌ ئینگلیزی لێم ده‌پرسێ: «ئه‌مه‌ زێره‌؟» سه‌رم پاده‌وه‌شێتم. توند رایده‌کیشی و هه‌ول ده‌دا لێی بکاته‌وه. له‌ جیتی خۆم ده‌رده‌په‌رم. پۆلیسه‌کانی دیکه‌ پاده‌وه‌ستن. هه‌موو نیگاكان به‌ره‌و من وه‌رده‌سوورپێن. پێی ده‌لێم: «تکایه، ئه‌مه‌ تابه‌تیه‌». ئه‌و به‌رده‌وام ده‌بێ به‌لام میدالیاکه‌ باش قایم کراوه. دوا‌جاز هاوکاره‌کانی پێی ده‌لێن واز بێتی. لێم ده‌پرسن میدالیای کتیه‌. «هی ژاندارکه‌... ده‌یناسن؟» به‌کێک له‌ پۆلیسه‌کان به‌ زه‌ردی سه‌ر لێوه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌تاتورکی فه‌ره‌نسا». تورکیا جار‌جاره‌ پره‌ له‌ سه‌رسووerman. له‌ خۆم ده‌پرسم چه‌ند که‌س له‌ فه‌ره‌نسا ده‌زانن مسته‌فا که‌مال ئه‌تاتورک کتیه‌. بێگومان زۆر که‌م.

ده‌باره‌ی ژبانم چه‌ند په‌رسیاریکی گه‌شتیم لێ ده‌پرسن. به‌ ته‌واوه‌تی هاوکارییان ده‌که‌م. نیگاكان وه‌ک پێشوو تیژ و پێداگر نین. هه‌ست ده‌که‌م زۆریان خه‌ریکه‌ تێده‌گه‌ن که‌ من ته‌نیا رۆژنامه‌نووسیکی ساده‌م. که‌شووه‌واکه‌ که‌می‌ک ئاسایی ده‌بێته‌وه، جگه‌ره‌یه‌که‌م پێشکه‌ش ده‌که‌ن. به‌کێک له‌ پۆلیسه‌کان به‌ ئینگلیزییه‌کی شه‌قوشر قسه‌م له‌ گه‌ڵ ده‌کا. لێم ده‌پرسی ئاخۆ ژنم هه‌یه‌، منداڵم هه‌ن... ئه‌و په‌یاوه‌ی له‌ کاتزمی‌ریک له‌مه‌وپێشه‌وه‌ خه‌ریکی پشکینی دیسه‌که‌ ره‌قه‌کانمه‌، وێده‌چێ جاپ‌ز بووبی. لێی تی ده‌گه‌م. گه‌ران به‌ نیۆ هه‌زار میگا‌بایت زیاتر فیلمی خاو که‌ به‌ گشتی په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌ تورکیاوه‌ نییه‌، که‌می‌ک وه‌ک سه‌فه‌ر به‌ره‌و ئه‌وه‌په‌ری

بیتاقتی وایه. نژیکه ی سہ عات شہ شی به یانی، ژووره که هیدی هیدی چوډ دہ بی. پوډیسہ ټینگلیزی ناخپوه که به دہم پوډیشتنه وه دہ ټی: «تا دوايي، هاوړی!» له گډل ټو ټه فسرہ ی که دیسکه کانم دہ پشکنی، به تہ نیا دہ میتمہ وه. ماندوو و شہ کت، لہ سہر قہ نہ فہ کہ خہ ونوو چکہ دہ مباتہ وه. دہ ورو بهری کاتزمیر ہشت، پوډیسہ کہ ہلہ دستي و دیت لہ لای من دادہ نیشی. جگہ رہیہ ک دادہ گیرسیتی و داوام لی دہ کا ټو و ټینہ یی خوم لہ گډل شہ پفانانی یہ پہ گہ ی نشان بدہم کہ ہہ موویان باسی دہ کهن. به قسہ ی دہ کہم و ہوډل دہ دہم بو ی شیی بکہ مہ وه: «لہ چوار چپوہ ی کاریکدا بوو. من ہیچ پہ یوہندیہ کم به یہ پہ گہ وه نیہ.» ټی دہ پرسم ناخو دہ توانم ریپورتاژہ کی نشان بدہم، به ټہ ری وہ لأم دہ داتہ وه. کرتہ لہ سہر لینکہ کہ دہ کہم و فیدیو کہ دہ ست پی دہ کا. گوئی لہ دہ نگم دہ بی، تیدہ گا کہ ټہ من لہ پشت کامیرا کہم. ویدہ چی سہرنجی پراکیشایی و ناوہ ناوہ به تیلہ ی چاو ټیم دہ پروانی کہ ہہ ست دہ کہم کہ میٹک ستایشی پیوہ دیارہ. بو ی شیی دہ کہ مہ وه کہ ټہم ریپورتاژہ ہی سالی ۲۰۱۳ یہ... حہ پہ ساو دیارہ. لہ پروانگہ ی زانیاریہ وه، دہ زانم ټہ من ہیچ کہ لکیکم بو ټہ وان نابي. چ باستر. لہ مہ بترازی، ټہ ودہم حکومہ تی تورکيا، تہ نانہ ت یہ پہ گہ ی به ریټکخراوینکی تیروریستیش لہ قہ لہم نہ دابوو. ټہم ہلہ دہ قوزمہ وه بو ټہ وہ ی چہ ند کاریکی دیکہ می نشان بدہم، کومہ ټیک بہرنامہ ی تہ لہ فزیونی کہ بو فرانس ۵ نامادہم کردبون، ہہ ندیک فیلم کہ لہ میسر و پاکستان و ټینہم لی ہلہ لگرتبونہ وه و پروژہ یہ کہ لہ ټوکرانیا کہ ببووہ ہویتی ریپورتاژیکی بیستوشہ ش خولہ کی. ہہ ست دہ کہم ہلہ سو کہ وتی بہرامبہر به من هیدی هیدی دہ گوردری. سیمای لہ وه دہ چی ټیم تیگہ یشتی.

ہہر کہ نشاناندانی فیلمہ کان کوتایی دی، تہ لہ فونہ کہ ی ہلہ دہ گری و دہ ست بہ نووسین دہ کا. بہ دہم کیشانی جگہ رہیہ ک کہ ټہ و پی پیٹیشنیار کردووم، چاوہ ری

دهمیتمهوه. پاشان تهلهفۆنه کهیم بۆ راده دێرئ و داوام لئ دهکا بیخوینمهوه. له
 په ره گرافیککی دوور و درێژدا به که چه وه رگی رانی گووگل، نه و دۆخه ی که تورکیا نه م
 سالانه ی دوا یی تیی که وتوه، به دۆخیککی «نه سته م» له قه له م ده دا و پێدا و یستی
 خۆ پاراستن دینیتته گوړئ. نه و نامازه به «که سانی نیاز خراب» ده کا که ده یانه وئ
 «ولات پرووختین». ده قه که به م پرسته یه کۆتایی دئ: «ئیه که سیککی باشن،
 هیوادارم نازاد بین». که سیککی ژیر دیاره، ویناچی نه ته وه په رستیکی به رچاوته نگ
 بی. ته نانه ت له و ساته وه خته دا، به رامبه ر به و هه سستیکی ئاوینسه ی پێزانیم هه یه.
 هه ست ده که م که به راستی هه ول ده دا تئ بگا من کیم و له وئ چ ده که م. شه وم
 به تیکه لیه ک له بێتۆقره یی و دلّه راوکئ تیبه راند. ماندوویه تی به جارئ تاقه تی لئ
 بریوم. لئی ده پرسم نه ی ئیستا چیم به سه ر دئ. وه لامم ده داته وه که راپۆرتیک
 ده نووسئ و بۆ دادوه ری ده نێرئ. نه و پیتی وایه من نازاد ده کریم.

«ئەگەر واژۆى بىكەى، پاشان ئازاد دەبى»

ھېشتا نەخەوتووم. لە پەنجەرەو، يەكەمىن تېشكەكانى خۆر دەبىم. ئەمىيان ھېناوئە سەر كورسىيەكى ژوورى پېشوازى كە لە نرىك دەرگەى سەرەكى ھاتتە ژوورەو ھەلەكەوتوو. لە ھاتوچۆى پۆلىسەكان ورد دەبمەو. ھەندىكىان كۆتايى بە كارەكانيان دېنن و ئەوانى تر دەست بە پۆزىكى نوئ دەكەن. پۆلىسە تازە ھاتوئەكان بەردەوام بە يەك نىگاسەىرم دەكەن. سەرەتا دەخەپەستىن، پاشان كە لە ھاوکارەكانيان دەبىسن مەن لە نىو رىزەكانى يەپەگە «ماومەتەو»، پووخسارىكى نارازى و ترستىنەر بە خۆو دەگرن. ئەو جارى يەكەمە ھەندىك بە تەنبا جىم دەھىلن. ھەول دەدەم بىر لە دۆخى خۆم بىكەمەو. گەلىك جار داوا دەكەم بە يەوئەندى بە بالۆزى فەرەنسا ياخود ئەندامىكى بنەمالەكەمەو بەگرم، بەلام ھەولەكانم سەرەكەوتوو نابن. دەزانم كە لە پووى ياسايىيەو مافى ئەوئەيان نىيە ئەم داواكارىيەم پەت بىكەنەو، بەلام وانىيە سەرم سوور بىمىتى: ئەمە توركىاي مۆدىل ۲۰۱۷يە. ھەول دەدەم لەسەر كورسىيەكەم چاوىك بىنم و جىگەى خۆم كەمىك خۆشتر بىكەم. دواجار دەتوانم چاوىك بىنم، بەلام زوو زوو بە دەنگ و غەلبەغەلبى دەوروبەرم خەبەرم دەبىتەو. بىي

جوړوله، به گوشه ی چاو له هاتوچوئی نیو دالانی پولیسه کان دهر ونام. زور به ی هره زوریان گهنجن، کم تا کورتی له تمه نی من دان. جلی به کشیوه یان له بهر دانیه. تا پاده یه ک تاساوم. ناخو ته وان به پاستی پیان باش بووه بیته نیره، بو ثم ناوچه دووره دهسته ی تورکیا؟ بلئی به پره چه له ک کورد بن؟ ناخو په یوه ندیی که سیان بهم ناوچه تایه ته وه هه یه؟ نیگام له سهر ده مانچه کانیان دهنیشی که هر پولیسیک له نیو قه دی به ستووه. بیگومان ده بی هه لگرتیان زور راحت نه بی.

چاوم به لاپه ریه ک ده که وی که له خشته ی پوژانه ده چی و به پونیس له دیواره که دراوه. هه روه ها کاغه زیک هه یه که پولیسه کان له گهل هاتیاندا واژوی ده که ن بو نه وه ی ده سپیکی پوژه که یان پابگه یه نن. ویناچی شیوازی کارکردنی ثم بنکه یه جیاوازیه کی نه وتوی له گهل هی لای نیمه هه بی. ده ورو به ری کاتزمیر ده، پیاویک دینه زووره وه. سه روکی پولیسخانه که یه. به دم پالدانه دیواره وه، گوئی له نه فسه ره کانی ده گری و به روا له تیکی جددی لیم دهر وانی. خه ریکن له دوخی من شاگاداری ده که نه وه. ده بی په نجا سالتیکی ته من بی، قزیکی کورتی خو له میشی هه یه، له گهل ریشیکی خراب تاشراو و سمیلکی باریک و دریژ. نه و پولیسه گهنجه ی به دریژیابی شه و له لام بوو، هه روا لیره یه. نه و هه روه ها له ته ک ثم پولیسه شدا قسه ده کا. تو بلئی داکوکی له دوسی ی من بکا؟ سه روکه که چهند جاریک سه ری پاده وه شتی و پاشان به ره و لام دی. به ینگلزی، به زاراوه یه کی زور خه ست لیم دهر سی: «ناوت چی ه؟» - «لوو.» پر ده داته په ساپورته کم، چاو به پینوسی ناوه که مدا ده خشی و پاشان بزه یه کم بو ده کا: «تو که ی، لوو بو.» پاش گفتوگو یه کی دریژ و مهنک، هه روا سووره له سهر نه وه ی به تورکی بملدوتی، له کاتیکدا من به ینگلزی وه لامی ده ده مه وه که لپی تیناگم. دواچار واز دینی و دهر وای. دیسان به ته نیا له سهر کورسیه کم به جیم دین. ده ورو به ری نیو پو

سەندە ویجیکی پەنیرم بۆ دیتن. لە دویتۆه هیچم نەخواردوو. سەرەپای ئەمەیش، چەند پاروو زیاترم بۆ قووت نادری. ئەمە هەستیکم بیر دەخاتەوه که چەند سأل پیشتر لە سووریا چیشتبوم. بە هۆی دلەپاوکیۆه، ماسوولکەکانی جەستەم تەواو گرژ بوون و ئەوەندە بیتجولە لەسەر ئەو کورسیە ماومەتەوه که پشتلم پەق بووه. سەندە ویجە که مەم بۆ ناخوڕی و پریار دەدەم وازی لێ بێم. هەرچی بێ، بەراستی برسیم نیه.

سەر لەنوێ خەو دەمباتەوه. دەبێ کاتژمێر چارده بێ. چاوه کانم هەلدینم. لە دالانە که، سێ گێراوی که لەبەجە کراو لە پای دیواره کهوه ریز کراون. دوو پیانگ و ژنیک. لە خۆم دەبرسم بۆی تاوانیان چ بێ. ویتاچی پۆلیسه کان بەتایبەت مامەلە ی توندوتیزیان لە گەلدا بنوێن. دوا ی چەند خولە کینک، پیاویک بە ناماژە پێیان دەلێ دوا ی بکهون. لە پانتایی پوانینی من دەچنە دەری. دیسان دەنوو مەوه. دەورویەری کاتژمێر شانزە، ئەفسەرێک دیتە ژوورە که و بە ئینگلیزییە کی باش دەمدوێتی. دوا جار ئەوه ئینگلیزی ناخوێک پەیدا بوو! ئەو هاتوو تاکوو کۆمەلێک لاپەرەم پێ واژۆ بکا. هەمووی بە تورکی نووسراوه. پەتی دە که مەوه. هەول دەدا قایلیم بکا. «ئەم کاغەزانە بۆ ئەوەن تو پرزگار بیت، ئەگەر واژۆی بکهی، پاشان نازاد دەبی.» که بۆ جاری دووهم پەتی دە که مەوه، دەروا و پاشان لە گەل سەرۆکی پۆلیسخانە که دەگەریتەوه که بە دەم بزەوه پووی قسە ی دە کاتە من: «لوو بۆ! کاغەزە کان لە پیش من پادەوه شێتی و بە ئینگلیزی پێم دەلێ: «ئەمە بۆ ئەو یە بگەریتەوه ولاتی خۆت برام!» دوو دلم. هەست دە که مە پاستگۆن و بە تەواوی هیز، پێم خۆشە برۆیان پێ بکه م. بچوو کترین ئەگەری نازاد بوون سوکنا یە کی گەورە یە. بەلام دێدۆنگم و ناتوانم بەلگە نامە یە ک واژۆ بکه م که لە واتاکە ی ناگە م. کۆمەلێک پۆلیسی تر دێن و دەبنە بینەری دیعە نە که. سەرۆکی پۆلیسخانە که دەنوو شیتتەوه بۆ ئەو ی هاورپکی

من بې و به پټکه نینه وه ده لې: «لوو پو، خو شم ده ویی! خوارده سته کانی له قاقای پټکه نین دده ن. نه منیش بې ویستی خو م بزمه دیتی. دیمه نه که که میک بی مانا دیاره. نه فسه ریک به به برنامه ی به کار به ری وه رگپړانی گوگل، سه رله به ری به لگه نامه که م به وه رگپړانیکې ده ستوپې شکاو نیشان دده. که م تا کورتیک تیده که م چ باسه. له و به لگه نامه دا هه لومهرجه کرده یه کانی گیرانه که م، نه و شتانه ی پټیان تومه تبار کراوم و هه روه ها چروم بۆ کوردستانی سووریا و نیو پریزی هیزه کانی به په گه باس کراوه. بې نه وه ی ناماژه به پټگی پوژنامه نووسی من یان پټکه وتی نه و «مانه وه» یه کرابی. پاشان په ره گرافیک بۆ لیکدانه وه ی نامیره کاره بایه کانم تهرخان کراوه: «هیچ شتیک نریکایه تی نه و له گه ل نایدیو لوزای په که که ناسه لمینتی.» ده برسم بۆچی پرونیان نه کردوه ته وه که م پوژنامه نووسم. پولیسه ټینگلیزی ناخیوه که وه لأمم ده داته وه که نه وان ناتوان پشتراستی بکه نه وه. ناپه زایه تی درده بریم و ده لیم راست نیه. نه وان زور باش ده توان په یوه ندیی به MONDE TV۵ وه بکه ن، نه و که نالهی که ریپورتاژه که م بۆ ناماده کردوه. نه وان هه روه ها ده توان ته له فون بۆ قوتا بخانه ی پوژنامه نووسیم له به لژیک بکه ن. پولیسه که که میک سه غلته ده بی، نیگای له دانپندانیک ده چی. دیاره دوور نه یانروانیوه. پولیسه که دیته وه سه ر خوی و ده لې به هه ر حال، ده بی نه م کاغزه واژو بکه م. «نه گه ر نه م کاغزه واژو بکه ی، نازاد ده ی، به لیت پی دده م.» پاش نیو کاترمیر گفتوگو، دواچار په سندی ده که م. سه روکی پولیس خانه که په نهجه گوره ی هه لده بری: «باشه لوو پو، باشه!» به کسه ر ده برسم که ی ده توانم برؤم. پولیسه ټینگلیزی ناخیوه که پروو ده کاته سه رو که که ی که به بزه یه که وه وه لأمم ده داته وه: «ده سه جی دوا چوونه نه خو شخانه.» به ناماژه تیم ده گه یه ن له حه وشه که به دوا ی دوو پولیسی تر بکه وم. توتو میتله زریپوشه که له ویتیه، ژیرانه له په نا شووره که که بی نا گرنگه که ده پاریتزی، راگیراوه. له جمو جوله کانمدا

ئازادام. ههستیکی بچووکى ئاویتهی خوۆشى هیدی هیدی به سهرمدا زال ده بی. لیره درده کهوم، ئازاد ده کریم، له ئیستاوه مسۆگهره. که ده گهینه نه خوۆشخانه کهی گوند، دوو پۆلیسه که له نیو دالانییک که جمه ی دی له بنه ماله و کهسانی نه خوۆش، پاریزگاریم لی ده کن. پینگه ی خۆمان به نیو خه لکه که دا به ره و ژووریکى تا راده یه ک به تال ده که یه وه، ته نیا قهره ویله یه ک و میزیکی بچووکى تیدایه. دکتوریک له من نزیک ده بیته وه و به سووکایه تیه وه تیشتر ته کهم هه لده داته وه. ئایا به راستی نه و خهریکى ده ستیشان کردنی نه خوۆشیه کانی منه؟ پشکینی (پزیشکی) که متر له خوله کیک ده خایه نی. لاپه ریه ک که پشتراستی ده کاته وه من له ماوه ی ده سته سهریدا نه شکه نجه نه کراوم به و دوو که سه ده دا که له ته ک مندا هاتوون. به لایه نی که مه وه، نه وه شتی که که من له کاتی قسه کردنی له گه ل یه کیک له واندا تیی ده گهم. دوا ی گه رانه وه بۆ بنکه که، دیسان داوا ده کهم له گه ل بالۆیزدا په یوه ندى بگرم و بۆ یه کهم جار، په سندی ده کن. پۆلیسک ژماره که لی ده دا و مۆبایله که ی خویم بۆ راده دیترئ. نه مه به راستی نیشانه یه کی باشه. ئیستا به دلناییه وه ئازاد ده کریم. له و به ری هیل، به سهر سکر تیردا ده کهوم. زۆر باش ده زانم که بۆ یه وه بوو بکهومه دۆخیکی زۆر دژوار تره وه. له بهر ماندوویتى، ده نگم ده له رزئ: «پۆژباش به ریز... بمبوورن بیزارتان ده کهم، من ناوم لوو بوورۆیه و پۆژنامه نووسم، دویئ شه و له سهر سنووری عیراق و تورکیا قۆلبه ست کرام.» پیاوه که زوو قسه م پئ ده برئ: «بالۆیزی فهره نساتان پئ ده ده م.» زه نگه که چه ند چرکه یه ک لی ده دا و پاشان ده نگى پیاویک ده بیستئ: «ئه لو؟» - «پۆژباش جه نابى بالۆیز، من ناوم لوو بوورۆیه، نه من...» ده که ویتته نیو قسه کانمه وه: «پۆژباش، من جیگری بالۆیزم.» - «ئه ها، پۆژباش جه نابى جیگری بالۆیز، نه من ناوم لوو بوورۆیه، من پۆژنامه نووسم، دویئ شه و له سهر سنووری عیراق - تورکیا گیرام.»

جيگري بالوتيز، خوي گوټقولاغ و ههروه ها هاودل نيشان ده دا. گرته که مي به ورده کارييه وه يو ده گيرمه وه. بوي باس ده که م که شه و له بنکيه ک ماومه ته وه و چي واي نه ماوه نازاد بکريم. ليم ده پرسي به چي تومه تبار کراوم. «به راستي نازانم، به لام به تيروريزم و شتيکي له و بابه ته... من، به مبه ستي ريبورتاژيک که له TV5 Monde دا بلاو کرايه وه، تشريني دووهمي سالي ۲۰۱۳، چومه خاكي کوردستاني سووريا و لاي هيزه کاني يه په گه. «سه رسو وړماو به بيستي ريکه و تيکي وه ها دوور، قسه که م پي ده بري: «تشريني دووهمي سالي ۲۰۱۳...؟» به رده وام ده بم: «ئينجا شه وان وينه يه کي منيان دوزيو ته وه که له کاتي ريبورتاژ ده که دا هه لگير او ته وه، له و وينه يه دا من له گدل شه پفانه کانم که يو ماوه ي چهند پوژيک شو پاندمن... ده زانم، نه مه زور زيرانه نيه. «- به دلنبايه وه... زور باشه، گوټ بگرن، نه گه نازاد ده کرين، نه وه چ باشتر، نيتستا به نيزان چي بکه ن؟» - «نه م ولاته به جي ديلم. «- به لتي، پيم وايه نه مه باشترين شته، پيشنيارتان پي ده که م له و شويته ي نيتستانه وه بچنه عه نتاب يو نه وه ي له وي سواړي فروکه بن. «- «دامنايو له ويستگي پاسه کاني سلوييه وه سواړي پاس بيم به ره و نه سته نبول، پيم وايه نه مه ريگه يه کي ناسانتره. «- «نه ها به لتي، باشه... «- «من ههروه ها ده مويست ناگادارتان بکه مه وه که تا راده يه ک ناچار کرام چهند لاپه ريه ک واژو بکه م که نازانم ناوه پوکه کي چي بوو. «- «ئي، به راست، نه مانه هيچ باش نين. «گفتوگو که ده خوله کيک پتر ناخايه ني. به کورتي ده لتي: «باشه، گوټ بگرن، به هيواي به ختيکي باش، ناواته خوازم هه موو شتيک به دلي نيوه پي. «- «سوپاس جه نايي جيگري بالوتيز، مالاوا.»

له م گيرو گرفته پرگارم بوو. له م سانه وه خته دا، له م دلنيام. به خه يالتيکي ناسو وده وه ته له فونه که داده خه م. له نيتستاوه خو م له نيو پاسدا به ره و نه سته نبول، ديتته به رچاو و نه م قو لبه سترکړنه له دواي خو م دا به جي ديلم. چهند پوژي ديکه،

تەنیا ھەقايەتتە سادە لە گۆرئ دەمەتتە.

لە پۆلیسخانە کە، کە شوھەواکە بەراستی لەبار بوو. دەرپارە فەرەنسا پرسیارم لێ دەکەن، بزیان لەسەر لێو و یەک بە دوا یەک جگەرەم پیشکەش دەکەن. «خەلکی کوێ؟» - «پاریس». پۆلیسەکان بە پۆلەتتە پەزنامەندەو ھاوار دەکەن: «ناخ، پاریس! ئەمنیش بزم دیتت. چەند وشە یەکێکی تورکی دەرپەرم کە لە سەفەرەکانی پێشوومدا فیریان بووم. جگەرە یەکێکی دیکە: «تەشە کوور ئیدەرم». گەشتیان لە قاقای پێکەنین دەدەن. سەرۆکی پۆلیسخانە کە بە نامازە پێم دەلێ دوا یەکەوم: «باشە، ئیستاش بەرەو گەراجی پاسەکان». ديسان بۆ نێو ئۆتۆمبیلە زریۆشە کە، بەلام ئەم جارەیان، بە ھەموو کەلوپەلەکانمەو. لێرە دەرپۆم. تەواو بوو. کە دەگەینە گەراجی پاسەکان، سەرۆکی پۆلیسخانە کە لە ھۆدە ئازانسێکی گەشتوگوزار پرسیاری نرخێ بلیتێ ئەستەنبۆل دەکا. «۷۰ لیرە» (۳۵ یۆرۆ). مامەلە یەکێکی سەرپێی لە گەل فرۆشەرە کە دەکرێ کە زۆر باش دەزانێ سەرۆکی پۆلیسخانە کە لە بەرامبەریتێ و بە دەم ناخ ھەلکێشانەو دوا جار نرخە کە دادەبەزینێ. پارە کە دەرپێم، بەلام بە ھۆی ئەو ھەلکێشانەو سەر سنوور لە شویتتیک پانەو ستاوم، تەنیا دۆلارم پێت. دەپرسم ناخۆ دەتوانم پارە کەم لە شویتتیک بگۆرمەو، وەلام دەدەنەو نەخێر. سەرۆکی پۆلیسخانە کە جزدانە کە یە لێ گێرفانی پشەو ھە پانتۆلە کە ی دەردیتت و تێم دەگەینەت کە چارەسەری دەکا. پارە یە بلیتە کە دەدا، پاشان بە دەم بزیەکی پانەو، ھوا دەخوایێ بەخت یاو ھەرم بێ و دەروا. تەنیا دەمێنەو، دوا جار ئازادم. سەیری بلیتە کەم دەکەم. پاسە کە وێدە چێ نیو کاتر مێری تر بگات. دەتوانم لە تورکیا بپۆم. ئەم چیرۆکە کوتایی دێ.

«یه ک - دوو پرسیاری تر»

سهیری پۆلیسه کان ده کهم که به رهو ئوتۆمبیله زریپۆشه کهیان ههنگاو ده نین. ئوتۆمبیله که له دیدی من ون ده بێ. چاوێک به دهو رو به ردا ده خشیتم. کهس به دی ناکه. مۆبایله کهم هه لده گرم و له نووسینگه ی کۆمپانیا به کی پاس شارپزی ده که مه وه. به دلنیا به مه وه ده بێ له گه ل که سی کدا په یوه ندیی بگرم، کێ چووزانی چ روو ده دا. چهند خوله کتیک چاوه ری ده بم بۆ نه وه ی ته له فۆنه کۆنه کهم که مێک شارپز ببێته وه تا وه کوو په یامێک بۆ هاو پێ به کم بنێرم که نه ویش پۆژنامه نووسه و دۆخه که می بۆ شی بکه مه وه. ته له فۆنه کهم شه به که ی نییه. ئۆپیراتۆری ههریمی په یامه کهم نانیری. رهنگه که مێک دواتر چالاک بێ. ده چمه نێو گه راجه به چوو که که و له دوو کانێک، داوای بوتلیک ئاو، سه نده و یجێک، پا که ته جگه ره یه ک و چهند شه کرو که یه ک ده کهم به ده دۆلار. ئیستاش پاره ی تورکیام بێ نییه، به لام ههرچی بێ، دامنا وه له زووترین کاتدا له م ولاته برۆم. ده گه رێمه وه بۆ نه وه ی له و هۆله دابنیشم که چهند رېبوارێک هێمنانه تێدا چاوه ری. کهس سه رنجی من نا دا. هه ست به ئاسووده یه کی یه کجاره کی ناکه م به لام بۆ هه یه چ شتیکم

به سهر بڼ؟ له وه ده چي دادوهر يک چهند کاتزمير له مه وپيش حوکمي نازادي مني ده رکړدي، نيتر هيچ مه ترسيه کم له سهر نيه. به لام له گه ل نه وه شدا شاري جيزرم له پيشه. پاسه که يو چوونه نه سته نېول ده بڼ به نه ويدا تپه پ بڼ. سالي راپور دوو، سوپاي تورک، له جهنگه ي پيکدادان له گه ل هتزه کاني نزيک له په که که، ناوه نديي شاره که ي به ته وای خاپوړو کرد. به دلنبايه وه، ريگه که بازگه ي پشکيني هيه. به دم کيشاني جگهره يه كي دپکه له دهره وه، فيلمي چلو هشت کاتزميري راپور دوو دپتمه وه بهر چاوم. نه و ته له فونه ي له سهر ميري کومپاني ي گشتوگوزار دانراوه، زهنگ لي ده دا. گوئي پي ناده م. بليترفروشه که چهند خوله کيک وه گهر د که سيک ده ناخفي و پاشان ته له فونه که داده نيته وه. به ره و من دي و داوای بليته که ي من ده کا. لي دي ده برسم يو چي. به شيو هيه كي خوکار وه لام ده دانه وه: «سلوبي سنوور ترافيک». ده گه ريته وه نوو سينگه که ي، قامکه کاني له سهر کومپيو ته ره که ي داده گري و بليتيكي دپکه م يو چاپ ده کا که کاتي پويشته که ي جياوازه: کاتزمير ۲۱ و ۴۵ خوله ک، ياني نزيکه ي چوار کاتزميري تر. ناره زايه تيه كي رواله تسيان دهره برم، نينجا ده چم له قهراغ شوسته که داده نيشم و جگهره که م ده کيشمه وه. هه لبار ده کانم کامانه ن؟ ههر چي بي خو به سنووري وشکاييدا ناگه پتمه وه عتراق؟ بليي بتوانم له ديار به کر سواري فروکه يه ک بيم؟ ده نا، ده توانم چاوه پي بم. چوار کاتزمير، زور نيه.

له کاتيکدا که خه ريكي هه لسه نگاندني نه م نه گه رانه م، نو تو ميتليكي پوليس له بن من پايده گري. دلّم داده خور بڼ. ناجو وليمه وه. دوو پوليسي گنج له نو تو ميتله که دپته دهر ي. له پوليسخانه که بينو من. يه کيک له وان به ئينگليزي پيم ده لي: «ديسان يه ک - دوو پرسيا ري تر.» - «چي؟» به ده نگيكي زاتر دوو پاتي ده کاته وه: «ديسان يه ک - دوو پرسيا ري تر، وه ره!»

تيک ده چم. يه کسهر تپده گم چ باسه. نه گهر «ديسان يه ک دوو پرسيا ري

تر «یان هه بێ، مانای وایه ئازاد ناکرێم، ناتوانم سواری ئەم پاسه بێم بۆ ئەسته نبۆل و گشت ئەمانه له دواى خۆم به جێ بێلم و بابه ته جدیدییه کان تازه به تازه دهست بێ ده کهن. ته نانهت وه لāmیشیان ناده مه وه، سه بیران ده که م و هه یچی تر. پۆلیسه که دیسان به ئامازه پێم ده لێ ههستم و دوو پاتی ده کاته وه که ده بێ برۆین. «گۆ، گۆ!» هه روا کار دانه وه نیشان ناده م. چیم پێ ده کرێ؟ ئەى ئە گهر هه روا هه پره مه کی به ره و ئاراسته یه ک رابکه م چ ده بێ؟ نه خیر، ئە مه یان بیواتایه. بیتجگه له وه ی دوا یان بکه وم، چاره یه کی دیکه م نییه. ده چمه نیو ئۆتۆمبیله که وه که یه کسه ر ده که وێته ڕێ. چاوم له گه راجه که یه که هێدی هێدی له به ر نیگام ون ده بێ. ئیتر ترووش بووم. به یه کجاری ترووش بووم. له کاتیکدا ئۆتۆمبیله که ده که وێته نیو بینا که ی پیشووی ناوه ندی پۆلیس، ڕق تا دێ زیاتر به ر چاوم ده گرێ. یه ک به خۆم ده رگه ی ئۆتۆمبیله که پێوه ده دم، سوورم له سه ر ئە وه ی راسته وخۆ به ره و ژووری سه روکی پۆلیسه خانه که هه نگاو بنێم. پتویست نا کا ڕینگه یه کی زۆر بپێوم، ئە و له گه ل چه ند ئە فسه رێکی دیکه له به ر ده رگه ی چوونه ژووره وه چاوه ڕێمن. پێی ده لێم: «ئێوه پێتان گوتم ئە گه ر واژو ی بکه م، ئازاد ده کریم!» نیگایه کی سه غله تم تی ده برێ: «ده زانم. به داخه وم.» هه ست ده که م راستگۆیه. پۆلیسه گه نجه ئینگلیزی ناخێوه که له ته نیشتی تی تا کوو قسه کان وه ربگێرێ: «دیسان یه ک یان دوو په رسیاری تر، ئە مه یانی چی؟ ده تانه وێ چ شتیکی تر بزائن؟» - «ئێمه نا، به رپێوه به ره که مان له شرنه خ، ئە و ده یه وێ چه ند شتیکت لێ به رسێ.» - «شرنه خ؟ بۆ چی باسی شرنه خم بۆ ده کهن؟» سه روکی پۆلیسه خانه که به توندى کۆتایی به باسه که دێتی: «چه ند خوله کی دیکه ده که وینه ڕێ.» ئە وه یه که م جار نییه ناوی شرنه خ ده بیسم. وه ک زۆر شاری تری ناوچه که، به هۆی شه رو پێکدا دانه کان له گه ل په که که، به رده وام له هه واله نیو خۆیه کاندای دوو پات ده بیته وه. شرنه خ ناوه ندیی ئە م ناوچه سنوورییه یه.

من هه رگيز ريم نه که وتووه ته شه وئ، به لام ده زانم نه مه هه واليکي باش نيه. سه روکي پوليسخانه که مرجومون دياره. بزه و گالته وگه يي نه ماوه. دهنگي به سهر هاوکاره کهيدا بهرز ده کاته وه و دهسته کاني راده وه شيني وه که شه وي بلئ: «خه تاي من نيه». له سهر کورسيه کي دريژ داده نيشم و هه ول ده دم و انيشان بدم که نه مه کاريگه ربي له سهر داناوم. هه ست ده کم هه موو پوليسخانه که له حوشه که يه و به بیدهنگي چاو ديري من ده که ن. پياويک که لويه له کانم و ناميره کاره بابه کانم ده خاته نيو نايلونتيکه وه. هه موويان خراونه ته نيو سندووقی توتومبيلتيکي گچکه ي سبي. توتومبيلتيکي تا بلتي ناسايي. پرووناکي پاشنيوه وړو به ره و کوتايي ده روا. نازانم ناخو له بهر هه لومه رجه که يه يان نا، به لام هه ست ده کم پرووناکيه که تا بلتي دلرفته. ساتيک له وئ ده ميتمه وه، نيگا ون و ويل. پاشان داوام لي ده کري سواي توتومبيله سپيه که بم. به قسه يان ده کم. سه روکي پوليسخانه که ليم دپته پيشي و ده ستي له سهر شانم داده ني. به ټينگليزي پيم ده لي: «نه من له گه لت ديم». نازانم له م پرووه وه چو ن بفکر، ناخو به نياز له کن به رپوه به ري پوليسي ناوچه که به رگريم لي بکا؟ توتومبيله که هه لده بي. له جامه که ي پشته وه، چاو ده برمه شار که تاريخي به ره به ره له باوه شي ده گري. چراخاني گشتي به دي ناکري، ته نيا پرووناکيه ک که هه يه شوقي گلز به يلي. توتومبيله کان و هي چهند دووکانيکي هيشتا کراوه يه. هيلاک و شه که تم به لام زه خت له خو م ده کم تاوه کوو به خه بهر بميتمه وه. سه روکي پوليسخانه و جتگره که ي له پيشه وه خه ريکي گفتوگون. نه وان چير به و شيويه سه رنجيان له سهر من نيه. ټيمه بازگه کاني پشکني به خيرا يسي تپده به رپنين و ريزي توتومبيله مه دنيه راگيراه کان دوو نه وه نده ي تر دريژ ده که ينه وه. نه فسر گه نهجه که ي پشت سوکانه که که ده گاته خالي کوترول، پيتاسه که ي ده رديني. پاشان ده که وينه سهر ريگه يه کي پيچاوپيچ. مه زنده ي نه وه ده کم چياکان له نيو

تاریکی شهودا دهوریان دابین. دواجار، بی ویستی خۆم خهومی لئ ده کهوئ.

که له خه وه لدهستم، ده بینم ده میکه گه یشتووینه ته شر نه خ. ئۆتۆمبیله که له پیش یه کیکی دیکه له و بازگه زۆر و زه به ندانه که بینایه کی زه به لاه له پشته وهی ده یئرئ، راپگرتووه. له کاتیکدا به ره به سه که ده کرتبه وه بۆ نه وهی ئیمه تیپه ر بین، کۆمه لیک ئالای گه وریه تورکیا ده بینم که له ملا و له ولای ده رگه ی سه ره کی بینا که هه لدراون. برپا ناکم له زیانمدا پیشتی قهت ئالای ئاوا گه ورم بینیی. ویده چی راسته وخۆ له لیواری بانی بینا که که ده کرئ بلین پانه مه تر به رزه، چه قیترابن. پهنگی سووری گه شی ئالای تورک و قه باره ی سه رسامکه ری بینا که ته نگه تاوم ده که ن. ئهم زیده ره ویه شتیکم دینیته وه بیر که پیشتی گه له ک جارن له وینه پروپاگه نده کانی وانه ی میژوو، له نیو فیلمه کانی هۆلیوود و به لگه نامه کاندایینومه. له ساته وه خته دا، سه رجهم وینه کانی تایبهت به نازییه کان هوروزم بۆ دینن. که له ئۆتۆمبیله که دیمه ده ری، شه ژانه که پتر ده بی. به راستی ئه مه هیچ هه ستیکی باشم بی نادا. ئیمه به سه ر پلیکانه کاندایه رده کهوین که به دوایدا ده رگایه کی چونه ژووره وهی شکۆدار دئ. به لام تۆ بلینی ئهم بینایه کوئ بی؟ هه رچی بی خۆ ئه مه پۆلیسه خانه یه ک نیه؟ له ناوه وه، سواری ئاسانسۆر ده بین و ده چینه نیو ژووریکه ی بچو که وه. پیاوکی گه نج له پشت میزه که ی دانیشتووه. به قزی لول و پروو خساریکی هه رزه کارانه نیگایه کی تیژم تی ده برئ که ویده چی زۆره ملی بی. ئه مه نیگایه کی ده ستردی «ناجسانه یه» که ئیتر ده یاسمه وه. له مه ویه دوا هیچ سهیر نیه که به بزه وه پیشوازیم لئ نه که ن. سه روکی پۆلیسه خانه که ده ست به نا په زایی ده رپرین ده کا. تیده گه م که خه ریکه ده مپاریزی، ئهم جاره یان هه ر به راستی، چونکه جار جاره

نيگايه کي به پەرؤشم تن دهر گري و ويده چي له گهل پياوه گهنجه که ي پشت
ميزه که هاوړا نه بي. که سيک بو چادانان دپته نيو زووره که وه. هيچ تيناگم
به لام په چاوي کاردانه وه کانيان ده کم و باش ده زانم که نه مه په يوه نديي به
چاره نوو سي منه وه هيه. دواي نزيکه ي ده خوله کيک هم موويان هله ستن
و بو يه کم جار، سه روکي پوليسخانه که سه يري من ناکا. له سونگي
نه وه وه، به سه رهاتي من يه کلا بو وه ته وه. به دلنيا ييه وه نه مشه و ده گه رپته وه
نيو بنه ماله که ي و دريژه به په وتي ژياني خوي دده. نه وه ي به سه ر من دي،
چيتر له تواناي نه ودا نيه. ده ستم ده گوشي و به دهم خود زينه وه له نيگاي
توقاوي من، هيواي به ختيکي باشم بو ده خوازي. چهند پوليسيک وه ژوور
ده که ون و بو يه کم جار له ژيانمدا، که له بچه له ده ستم ددهن. هه ستيکي
به راستي نامويه. پيت وايه شتيکي زور گه ورهت کردووه، دوخه که ده سبه جي
قورسايه کي تر به خووه ده گري. پوليسه کان چنگ له قولم گير ده که ن.
بي نه وه ي وه لامتيکم ده ست بکه وي، داواي پروونکردنه ويان لي ده کم.
ده مبه نه ژيرزه مينه که. پياويکي تر دي و جي نه وان ده گريته وه. که له بچه کانم
ده کاته وه بي نه وه ي شتيکم پي بلتي. پاشان ده که وينه نيو دالائيکه وه،
ده رگه ي ديويک ده کاته وه و به نامازه پيم ده لي وه ژوو که وم.

دەستبەسەر بوون

بۆ يەكەم جار بە درېزايى ژيانم، خۆم لە دۆخى دەستبەسەرىدا دەبينم. ژوورەكەم ويناچى لە شەش يان حەوت مەترى چوارگوشە گەورەتر بى و لەملاولەولای جورېك كورسى درېز بەدى دەكرين. بە ئاستەم لەسەرى جېم دەبیتەوه، كاتېك خۆم درېز دەكەم، شانى چەپم بەتەواوى لە دەرى دەمیتیتەوه. لەسەر هەر كاميان بەتانییهكى سەفەرى هەیه. هېچى تری لى نییه. بى پەنجەرەیه. هەلبەت دالانەكەش پەنجەرەى نییه. چەند چرانىونىكى گەورەكە بە میچهكەوه هەلواسراون بیستوچار كاتریمىر بى كەوتوون. میلهكانى ژوورەكە پەش هەلگەراون و تابللى پسن. تەنانەت زات ناکەم دەستیان لى بدهم. لەسەر كورسیهك خۆم گرەمۆلە دەكەم. بەتانییهكەم دەپیتەوه، بالەنجىكى لى دروست دەكەم و یەكسەر خەوم لى دەكهوئى. دوو پوژ زیاترە نەنوستووم. کوتایى پاشنیوه پوژى دواتر خەبەرم دەبیتەوه. هەرچى بى وا هەست دەكەم.

شەش پوژ و شەش شو لەم ژوورەدا دەمیتەوه.

پاسەوانەكە، پوژى دوو جار، دوو پاكەت بسكویت و دوو بوتل ئاومیهى

بچو وکوم وه ک خواردن بډ ديتي. پوځانه، يه ک يان دوو جار پيگم پي دهر ي له
 ژووره کم دهر کموم و بچمه ناو ده ست. مه و داي نيوانيان کورته. دريژايي دالانه که
 ده پيټوم، به به رده م گيروه کاني تر دا هه نگاو ده نيټم، به ده ستي چه پدا با ده ده مه وه و
 پاشان به ژوور يکدا تيده په ږم که که لويه لي هه مووياني تي ناخراوه. پاسه وانه که
 ته له فزيونيکي هه يه که له سر ميزه بچو و که کي دانراوه، جار جاره به شو و گويم له
 زايه له دووره کي ده پي. هه له که ده قوز مه وه، له به لوعه که نه و بوتله ږ له ناو ده کم
 که له گډل هانتمدا پيان دابووم. هه ول ده دم هه نديک شت له پاسه وانه که به رسم.
 ته نانه ت يه ک جار يش پيټم نالين ليره چ ده کم و چيم به سر دي. ناهيلن په يوه نديي
 به بالويزي فوره نساوه بگرم. کچيکي جحيل که هاوکات له پوځي هيناني مندا
 هاتووه، له ژووره کي جيرانم به ند کراوه. به گشتي ده گري و شه وانه که ميک گوراني
 ده چري. نه و چند جاره که مه ي دهر ده کموم، نيگام ناويته ي نيگاي ږ له ناهو ميديي
 نه و ده پي. به دريژايي پوځ، نيټمه ته نانه ت هه ول ناده ين پيکه وه په يوه ندي بگريڼ.
 زور به گومانم له وه ي ټينگليزي بزاني و نه منيش ناتوانم به تور کي باسو خوا سيک
 دابمه زرينم. له پروي جه سته ييه وه، نه م چند پوځه تاقه تپرو وکيټن. کاتيک له سر
 کورسيه کم هه لده ستم، به گشتي سر م له گيژه وه دي. هيچ بابه تيکي وزه دهر م پي
 نيه. پوځانه هه فده يان هه ژده کاتر مي سر ده خه وم. باقيي کاته کاني تر، له نيو دونيای
 خه ياله کانمدا نو قم ده بم و به گوره وييه وه به ژووره که مدا ديټم و ده چم. دياره
 گوره وييه کانيشم په ش و پس هه لگه پاون. هه وا زور گهر مه، به رده وام ثاره ق ده کم
 و جله کانم بډ گه نيان لي دي. زياتر به سينگي پرووت له ژووره کم ده ميټمه وه و که له
 دالانه که وه گويم له ته په ي چند هه نگاو يک ده پي خيرا تي شير ته کم له بهر ده کم.
 له گډل نه وه شدا، هيو اېرو نيم. ده زانم که له پيټاژوي ده سته سهر ي دام و به خوم
 ده ليټم که نه مړو نا سبه ي ده پي نازادم بکه ن. هه موو پاشنيوه پوځيک، پولي سه کان

له ژووره كه م به دوامدا دین ، كه له بچه له دهستم ده دهن و ده مبه نه نه خوځښت خانې شرنه خ بۆ نه وهی «سهحه تباشی» م تاقی بکه نه وه. هه لسوکه وتی هه ندیکیان له گه ل مندا ژۆر تونده. تیده گه م. له روانگه ی نه وانه وه، من وه ک بارمه ته کی جهنگ وام. نه زیه تکرده و چاو ترساندن ناسایین. هه تا ده گه یه لای ئۆتۆمبیلی پۆلیسه کان، پۆلیسیک دهستم له پشته وه را که له بچه ده کا، پاشان پر ده داته ملم و ناچارم ده کا سهرم بۆ نیتو سینگم شو پر بکه موه. ته نیا شتیک که له و کاتانه دا ده توانم بیانینم عه رزه که و قاچه کانی خو من.

هه میسه له گه ل کچه که ی جیرانم و گیراویکی تر که په نجا سالیکی ته مهنه، نه ری پروتاوه ته وه و تیشیرته پر ته قالییه که ی به ری له گرتووخانه دا چلکن بووه، ده بریمه نه خوځښت خانې. به راستی له گه ل نه و پیاوه دا خراب ده جوولینه وه. پاشنیوه پۆ له ژووره کهیدا نامیتته وه. پۆلیسه کان هه موو پۆژی، کو تایی دانی به یانی به دایدا دین. په نگه بۆ نه وهی لپرسینه وهی لی بکه ن. له سه ر پینگه ی نه خوځښت خانې، له کاتیکیدا ئیمه سه رمان به رداوه ته وه، پۆلیسه کان به سه ریدا ده قیزتین. من نازانم نه وان ده لئین چی و ناشزانم هاوړی نه گبه ته که م چی کردوه. ته سه زال له جیتی خو م نابزووم و جار جاره به دزیه وه چاو یک به ناراسته ی نه ودا ده خشیتم. له ته نیشتم هه ست به جهسته ی ده که م، هه ست ده که م که ده له رزی، هه ست به ترسی ناخی ده که م و ترسه که ی منیش، تیکه لاوی ده بی. هه ستیکی سامناکه. جار جاره پۆلیسه کان لئی ده دهن، به تاییه ت له پشتی و به زلسله له پرووخساری ده دهن. که ده بینم نه م پیاوانه په لاماری که سیکي واداماو ده دهن، بی نه وهی بتوانی خو ی بپاریزی، رقیکی گه وره به سه رمدا زال ده بی. به خو مدا ده شکیمه وه که له ویم و بینه ری نه م دیمه نه م. به لام له ئاکامه کانی نه گه ری خو یتیه لقوتانیک ده ترسیم. نامه وی نه منیش خو م به لیدان بدهم. له وه بترازی، من چیم بی ده کری؟ له جیتی خو م نابزووم، به پیوه له قاچه کانی

خوم ده پروانم. ريگه که چهند خوله کيک پتر ناخايه نني. ئيمه له پشته وه داده نيشين، له نيو بوشاييه کدا که کوشنه کاني ليک جيا کردووه ته وه. له کاتيکدا ده ستمان له پشته وه پا به که له بچه به ستر او، ناچار مان ده که ن له سر چوک دابنشين. پوليسه کان له سر کوشنه کاني نه ملا و نه ولا مان پال ده ده نه وه. شوي نه که مان زور ناخوشه و ناتوانين خومان پابگرين. به گشتي سه رمان ده که يه نينه عه رزه که، بن پتي نه و پوليسانه ي هه ستو خوشتيان لي ده بري و نه مه ته نيا ريگه يه که بو نه وه ي به جور يک هاوسه ننگي خومان بباري زين. ييگومان هه ست به سو و کايه تي و بي پزي ده که م. پيم خوشه شتيک بکه م، شتيک بلتم، لي ترس بالاده سته. دواچار به رگه ده گرم و غيره تم له ژير پي ده نيم. پوليسيک به تايست زور تووړه وتونه، نمونه ي درنده ييه. چل ساليکي ته مهن ده بي، که له گه ته، سه ري ده تاشي، قهت بي ئيله گه گولله نه پر که ي نايه ته ده ري، ته نانه ت نه و کاتانه ي له زووري که وه ده چي بو زووري کي تر، بو نه وه ي گيروه کان کونترول بکا. پيش نه وه ي بچينه نه خوشخانه، له ميله کانه وه به سه رماندا ده گوړپتي. پروژيک، تفي به پرو خساري که چه کي جيرانمدا کرد. ته نيا کاتيک پر ده داته ملم، هه ست به و هه موو رقه ده که م که به رامبه ر به من هه يه تي. هه موو جاري که ده ييبنم نزيک ده بيته وه، هيو ده خوازم نه و بو گواسته وه مان بو نه خوشخانه نه رکي پي نه سپي درابي، به لام به گشتي نه و ده مانبا. هه ست ده که م له روانگه ي نه وه وه هه نديک گرنگ ديارم. من جور يک ده سه که وتم، «شه ر فانيکي يه په گه ي فه رهنسي». هه ر که ده گه ي نه نه خوشخانه، به ديواره که وه ريز ده کريين. به م جوړه چهند خوله کيک له به رده م خه لکاني مه ده ني که به ترس و هاوکات مه راقوه ليتمان ده نوړن، چاوهر ي ده ميينه وه. پاشان، ده مانبه نه زووري کي گه وړه که به سه ر گه ليک به شي پشکيندا دابه ش کراوه که به په رده ليک جيا کراونه ته وه و شتوازي نوډه ي ده نگدانيان به خووه گرتووه. له م کاته دا «دکتور» يک دي ت و زور به ناسته م

بە ئىنگىلىزى پېم دەلى: «واتس يورر پېرۆلىم؟» ناھومىدانە ۋە لām دەدەمەۋە: «ئۆ پېرۆلىم...» بە شىۋەيەكى خۆكار تىشىرتەكەم ھەلدەداتەۋە، دەيەۋى پىشتراستى بىكاتەۋە داخا شۆتەۋارى لېدان ياخود بىرىنىك نايىرى. پاشان دەچىنەۋە بۆ نىو ئۆتۆمىلەكە ۋە دەگەرپىنەۋە پۆلىسخانە.

شەۋانە، پاسەۋانەكە بە ئەسپايى بە دالانەكە دا دەروا ۋە لەبەر دەرگەى ژوورەكەى من رادەۋەستى، بەس بۆ ئەۋەى سەيرىم بىكا. بە ھۆى ئەۋەى رېتىمى خەۋەكەم تىك چوۋە، جارى ۋا ھەلدەكەۋى خەبەرم دەپتەۋە ۋە بە تىلەى چاۋ چاۋدىرىى دەكەم. رەنگە فەرمىنى پىن دراين چاۋدىرىم بىكا، رەنگە بەس سەرنجى پاكىشراپى. نازانم. شەۋىك بە مۆبىلەكەيەۋەكە بەرنامەى بە كاربەرى ۋەرگىترانى گوۋگلى لەسەر دانائە دىت ۋە ھەۋل دەدا قسەم لەگەل بىكا. بە نىو مىلە كاندا تەلەفۇنەكە بە يەكترى دەدەين. ھىچ دىزىۋىتتەكى تىدا بەدى ناكى. كە مۆبىلەكە دەكەۋىتە دەستىم، خوليايەكى بىسنور بەسەرمدا زال دەپى بۆ ئەۋەى تەلەفۇنىك بۆ كەسوكارم بىكەم. ھەتا پاسەۋانەكە دىتە نىو ژوورەكەمەۋە، دەتوانم لەگەل كەسىكى بىنەمالەكەم پەيۋەندىى بىگرم. دلىنا نىم داخا دەزانن من لە كوئىم ۋە ھەست دەكەم پىشتگوئى خراوم... بە لām كارپىكى زۆر مەترسىدارە، توۋشى ناھومىدى دەبىم. ئەۋجا لە كاتىكدا كە بىۋەدە ھەۋل دەدەم بە كۆمەلنىك پەيامى سەرىزىۋ دۆخى خۆم بۆ پاسەۋانەكە شىى بىكەمەۋە، ئەۋ ئەم رىستەيەم بۆ دەنوسى: «سەردانى يەپەگە سنوۋرە پۇژنامەۋانىيە كانى ئىمە دەرباز دەكا». ئەمە خۆى لە خۆيدا دەرخەرى دۆخى پۇژنامەۋوسىيە لە ۋلاتىكدا كە ھەر كەسىك ناچار كراۋە «بەرەى خۆى ھەلپىرىى». ئىتر لەمەۋدوا ھەر جۆرە بەرھەستىيەك مەھالە. پاسەۋانەكە ھەروەھا ھەۋل دەدا من بىرسىتىن يان رەنگە بەس يەۋى بىمخاتە ژىر كارىگەرىيەۋە، بىگومان پى ئەۋەى خۆى پى بزانى. دەنوسى: «ئەۋ لىرەيە. - «كى؟» - «سەرۆك كۆمار، ئەردۇغان. ئىستا كە

نه ردوغان له بهر من هه تا شر نه خ هاتووه، مانای وایه من ماسیه کی گه وره م. ته نیا راستیه ک که پیم ده لئی نه ویه که ده خریمه گرتووخانه وه. له م پرووه وه، هق به وه. به لام له و ساته وه خته دا، من هیشتا نه مه نازانم. جاریکی دیکه، که نیزم ده دا بجمه تاو ده ست، جگه ره یه کم پیشکesh ده کا. له بن دیواره که داده نیشم و نه ویش له بن دیواره که ی بهرام بهرم. له یه کتری ده پروانین، بی نه ویه و شه یه ک نالو گوږ بکه ی ن. به دیونکدا سوکناییده ره. له وئی، چهند خوله کیک، به دهم کیشانی جگه ره وه، هه ست ده کمم باشم. که جگه ره کم ته و او ده کمم، هه لده ستم و چی نامیتنی بیو وریمه وه. بو به یانی، له نه خوشخانه، «دکتوره که» له مه شاگدار ده که مه وه. له ژووره که ده پروا و به بهر نیگا تو وره کانی پولیسه کاند که نه خوشخانه بو نه وان به گشتی شتیکی پروالته، به پیوه ریکی کاره بایی لیدانی دلوه ده گه ریته وه. پیم وایه گیراوه کانی دیکه زات ناکه ن بلین که خراب مامه له یان له گه لدا کراوه. «دکتوره که» به خوی و به ده زگا که به وه در دونه گه. نه و ته نانه ت ده بی ریکار نامه که ده ریتنی بو نه ویه براننی جه مسره کاره باییه کان له سر کوئی جه ستم دابنی. دوا ی چهند خوله کیک، بو ی درده که وئی که له کاره بانه دراوه. چ گالته جارییه که. پاش نه ویه دوا جار ده تواننی هه لیکا، به بزه یه کی سه غلته و به دهم پروانین له هیله که وانه ییه کیشراوه کانی مه کینه که له سر کاغه زیکی شر به کورتی ده لئی: «تو باشی.» پولیسه کان ده سبه جی که له بجمه ده که نه وه بو نه ویه بگه ریینه وه بنکه.

نینجا پوځیک، بی ناگاداری پیشوخت، داوام لئ ده که ن له ژووره کمم بیمه ده ری و که لو په له کانم هه لبرگرم، پاشان ده مبه نه دادگی شر نه خ.

«ئۆيۈ تالانبارن»

دەسپىكى پاشنىۋە پۇ دەگە مە دادگەي شرنەخ. نازانم بەسەر چ شتىكدا دەكەوم، تەنانت لەۋەش دلتيا نىم داخوا بەشدارىي دانىشتىكى دادگە دەبم يان نا. لە نىوان دلەپاۋكىي و ھىوا بەۋەي رەنگە ئەم دۆزەخەم كۆتايى بى، پەلەقازمە. زۆر دەترسىم. پاش شەش پۇژ دەستەبەسەرى، چراكان ئەۋەي راستى بى سەوز نىن. ھەروا ھەست بە لاۋازى دەكەم، ھەرچەندە ئاسۆي ئازادبۈۈن كەمىك وزەي بى بەخشىوم. دادگەي شرنەخىش ھىندەي پۇلىسخانە كەزەبەلاخە. چاۋەپوانىي ئەمە بووم. بىنايەكى بەردىنى سىپى گەۋرەيە كە بە پىتى درشتى سوور وشەكانى «داد» و «شرنەخ»ى لەسەر نووسراۋە. لە ئۆتۆمبىلە كە دادەبەزم، پۇلىسەكان دەستە ھەروا كەلەبچە كراۋەكانم دەگرن. ئەۋەي زۆر دەبىتتە مايەي ئۆقرەيىم، ئەۋەيە كە بەردەم دادگە ھىچ پۇژنامە نووسىكى لى نىيە. دەچىنە نىۋىناكەۋە، پاشان بۇ نەۋمى دوۋەم سەردەكەۋىن، لەۋى لەسەر كورسىيەكى درىژ چاۋەپىم دەھىلنەۋە لە كاتىكدا ھەروا دوو پۇلىسەكەم لەگەلە. يەككىك لە ئەفسەرەكان دەچى چايى دىتى و بە دەم قسە كىردنەۋە لەگەل ھاۋكارە كەيدا دابەشى دەكا. بە شىۋەيەكى خۇكرد، ۋەك زۆر

که سى خه لکى ناوچه که، ته سبيحک له نيو ده ستى چه پيدا ده گيرى. به تيله ي چاو لپيان ده پروانم. تينويه تى خه ريکه پرستم لى بېرى.

که ميک دواتر، کچيکي گه نج به جلى مه دهنه وه، به تورکى خوى به پولسه کان ده ناستي. پروو ده کاته من، پى ده کهنى و به ټينگليزيه کي زور ټالوز پيم ده لى: «من پاريزه رى نيوهم، به لام ټينگليزيه که م باش نيه، وه رن با پروين». هه لده ستم و دواى ده که وم، ده مبانته سووچيک بو لاي پيره پياوېک که کراسيکي سبي له بهر دايه. هم پياوه به فهرنسي پيم ده لى: «پروژباش، من وه رگيرى نيوهم». «توخه ي، پروژباش... بزه يک له سهر ليوه کانم دهنيشى. زور خوشه که له ناوچه يه کي وا دووره ده ستى و ده بيسي به زمانى دايکت قسه ده کړى، نه خاسمه له هه لومهر چيکي ټاوا. ټارامکه رهويه. فهرنسيه که ي وانيه بوخت و يه کاويه ک بى، پرسته کاني پتکه اته يه کي شيو ايان هه يه و زارواه که شى زور توخه. به لام ليم تيده گا و نه مه ش له هه موو شتيک گرنگره. لى ده پرسم خه لکي کويي. «من ماموستاى زانستى ټابوريم له زانکوى شرنخ، به لام خه لکي نه دهنم». «چونه ده توان به فهرنسي قسه بکه ن؟» - «من هه م وه ک گه شتيار و هه م بو کاره که م، زور چوومه ته فهرنسا، له بوردو ژياوم». خو ناساندنه کان زور ناخايه نن، دوخه که خوى ده سه پيټيه وه. «ورده و، نيوه ده چنه به رده م يه که م که س که هه نديک شتتان لى ده پرسى، نه گهر پيتان خوش بى، مافى نه وه تان هه يه وه لام نه دهنه وه». «باشه». ده چينه نيو زوور يکي بچو که وه که ميژيکي ليه و له پشته وه ي ميژه که ش ژنيکي گه نج به جلو به رگيکي هاوړه نگ دانيشتووه. وه رگيره که له سهر کورسيه ک، به رامهر به من داده نيشى، هاوکات، پاريزه ره که ش له سهر کورسيه کي دريژ و له تهنيشت من پرودهنى. ژنه گه نه که ي پشت ميژه که سى دوسي ي نه ستور له کشاويه ک ده ردينى و پيم وابى، گالته يه ک ده کا. هه موويان له قاقاي پتکه نين دده ن، هه لبت ينجگه له

من. پاشان شاشه‌ی کۆمپیوتەر هه‌که‌ی ده‌کاته من و ده‌پرسی: «ئێوه‌ لوو بوورۆن؟»
 وه‌رگێره‌ که‌ په‌یه‌ه‌ندییه‌ که‌ به‌دی دیتی. «به‌لێ.» - «ئێوه‌ له‌ تورکیا چ ده‌که‌ن؟» هه‌وڵ
 ده‌ده‌م ئه‌وه‌نده‌ی بکری به‌ پووینی بدویم. من به‌ئه‌نقه‌ست له‌ قسه‌کردن ده‌رباره‌ی
 ئه‌و رېپۆرتازه‌ی که‌ ده‌مویست له‌ په‌قعه‌ بیکه‌م، خۆ ده‌بویرم، به‌لام ئه‌وه‌ی راستی
 بێ مزاره‌ که‌ ئه‌مه‌ نییه‌. په‌رسیا به‌کان خێرا ده‌چنه‌ سه‌ر رېپۆرتازه‌که‌ی ساڵی ۲۰۱۳م
 له‌سه‌ر یه‌په‌گه‌. ده‌مه‌وێ به‌ دڵنیاویه‌ تێیان بگه‌یه‌نم که‌ بۆ هیچ شتێک خۆم به‌
 شیاوی لۆمه‌کردن نازانم. بۆیان شیی ده‌که‌مه‌وه‌ چنده‌ له‌وێ ماومه‌ته‌وه‌، سه‌رم چ
 شوێنگه‌لیک داوه‌ و کام رېپۆرتازانه‌م کردووه‌. وه‌رگێره‌ که‌ وا ده‌نوێتی که‌ تیده‌گا،
 جار جاره‌ پرسته‌کانم پێ دووپات ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هیچ وشه‌یه‌ک له‌ کیس نه‌دا.
 به‌ ده‌نگی و هه‌روه‌ها به‌ شتێازی گواسته‌وه‌ی شیکردنه‌وه‌کانم پا، فکری ئه‌وه‌م به‌
 مێشک ده‌گا که‌ لایه‌نی دۆزه‌که‌ی من ده‌گری. دوا‌ی هه‌ر وه‌رگێرانیک، ژنه‌که‌
 وه‌لامه‌کانی من به‌ ده‌نگ بۆ پیاوێکی گه‌نج دووپات ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌وسه‌ری تری
 ژووره‌که‌ دانیشتووه‌ و هه‌مووی به‌ کۆمپیوتەر ده‌نووسی.

ژنه‌ دادوه‌ره‌که‌، له‌سه‌ر شاشه‌که‌ی، وێنه‌ و فیدێۆکانی تاییه‌ت به‌
 رېپۆرتازه‌که‌م نیشان ده‌دا. «ئێوه‌ فیلمتان له‌مانه‌ هه‌لگرتووه‌ته‌وه‌؟» - «به‌لێ.»
 - «به‌ چ ئامانجێک؟» - «بۆ کاره‌که‌م، دیتاره‌ ئه‌م دیمه‌نانه‌ له‌ Monde TV5
 دا ده‌بیرێن، ئێوه‌ ده‌توانن سه‌یریان بکه‌ن.» وێنه‌یه‌ک که‌ له‌گه‌ڵ شه‌رفانانی
 کورددا هه‌لگیراوه‌ته‌وه‌، به‌ده‌ر ده‌که‌وێ، دادوه‌ره‌که‌ وێنه‌که‌ راده‌گری. «ئێوه‌
 بۆچی شه‌رپان ده‌کرد؟» چاوه‌روانی ئه‌م په‌رسیا به‌ووم. راسته‌وخۆ چاو
 له‌ چاوی ده‌بیرم و وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه‌: «من له‌ ریزی هیچ لایه‌نێکدا شه‌رم
 نه‌کردووه‌، ئه‌و که‌سه‌ی وتووێژه‌که‌م له‌گه‌ڵ ده‌کرد، لێی پرسم ئاخۆ ده‌توانی
 وێنه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ مندا هه‌لگیریه‌وه‌ و نه‌منیش په‌سندم کرد، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌.

من چه کدار نه بووم، هر گيز چه کم هله نه گرتووه. دياره هيچ زانباريه کي سربازيشم نيه. نه وانه ي دهستی راستم، مايکرو فونن. من حهوت پوځ له سووريا مامه وه، ئيوه بؤ خوتان ده توانن پيکه وتي چونه ناووه وه و دهرکه وتني من له سنووري عيراق له سهر په ساپورت ته کم بينن، ناخو ئيوه پيتان وايه که نه من چووم و ته نيا بؤ ماوه ي حهوت پوځ شهرم کردووه؟ نه و وینه يه کي تر نشان دده، وینه يه ک که له يه کيک له فيديو کانم بر دراوه. نه گهر وايه بؤ چي وینه تان له ليستی نه م که لوپه له سهر باز يانه هله گرتووه ته وه؟ نه مه هي زور کونه، به لام به بيرم دي بابه ته که له سهر چيه. تشريني دووه مه مي سالي ۲۰۱۳، بؤ ناماده کردني نه م رپيورتاژه، چاوم به و ته بيزي يه په گه، ريدوور خه ليل کهوت. نه و له نووسينگه که ي خوي ليستيک به لگه نامه ي نشان دام که به عهره بي نوو سرابوون و من به راستي له و اتا که يان نه ده گه يشتم. فيلمم لي هله گرتنه وه و به خومم گوت دواتر ليکيان ده ده مه وه. نه مانه کومه ليک کاغه زن که نه وان نيشان يان دام، به لام من به کارم نه هيتان، چونکه کتومت نه مده زاني چين. له کوتايي ههر وه لام ميکمد، نيگايه کي نيگه ران له پاريزره که م ده برم. وه رگيره که ناوه ناوه بزه يه کي خاتر جه مم بؤ ده کا و سهر ي راده وه شيتي. چهند پرسيارتيک دواتر، وینه يه کي فه تحوللا گولن له سهر شاشه که به دهر ده که وي. ليتم ده پرسى: «بؤ چي چاوتان به فه تحوللا گولن که وتووه؟» ديسان له نيو چاوانی ده پروانم، به سيمايه کي که ميک شتواو، چونکه من هر گيز نه م پياوهم نه بينيوه. نه و له تاراوگه، له ويلايه ته يه کگرتووه کاني نه مريکا ده ژي، نه و شوينه ي هر گيز پيم لي نه ناوه. نه و پيکخواه ي ناويراو به پيوه ي دهب، له تورکيا به پيکخوايکي تيرويستي له قه له م ده دري. وینه که تاييه ته به به لگه فيلم يکي گيوم پيهر

دهرباره‌ی لادانی دهسه لاتخواز له تورکیا. زۆر له میژ به لگه فیلمه کهم له سه‌ر
 کۆمپوت ته‌ره کهم سرپوه ته‌وه، له گه‌ل نه‌وه شدا وینه که هاتو ته‌وه. بئگومان
 سه‌رجه‌م په‌رگه سپرداوه کانی نئو دیسکه په‌قه که میان دیسان هئتاوه ته‌وه، به‌و
 هیوا به‌ی شتیکیان چنگ بکه‌وئ. دۆخه که به‌راستی بیتانابه. دلم له ژیللا
 دئ پاساو بۆ کۆمه‌لێک وینه بیتمه‌وه که هیچ په‌یوه‌ندی به‌کم بیتانه‌وه نیه.
 «من هه‌رگیز نه‌م پیاوهم نه‌بینیوه، من نه‌م وینه‌یه‌م هه‌لنه‌گرتو ته‌وه، نه‌م
 وینه‌یه‌ له ریبورتاژیک هه‌لگیراوه ته‌وه که پۆژنامه‌نووسیکی تر ئاماده‌ی
 کردووه. رێک وه‌ک چۆن خۆتان له ریبورتاژه ته‌له‌فزیۆنییه کانتاندا فه‌تحوللا
 گوله‌ن نیشان ده‌ده‌ن. نه‌مه هاوکات به‌ واتای نه‌وه نایه که پۆژنامه‌نوسه‌کان
 چاویان پیتی که‌وتووه!» زنه‌که به‌ رواله‌تیک ناپازی، بئ نه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک
 ده‌ربهرئ، گوئ له شیکردنه‌وه کانم ده‌گرئ. دوا‌ی بیست خوله‌کێک به‌ ئاماژه
 پیمان ده‌لئ که ته‌واو بوو. ئیمه له زووره‌که دینه‌ ده‌رئ و پارێزه‌ره‌که که
 هه‌روا وه‌رگیره‌که‌ی له‌گه‌له، پیم ده‌لئ: «ئیتا، دوو دادوهر، به‌ک به‌ دوا‌ی
 به‌ک، به‌ سه‌رنجدان به‌ لێدوانه‌کانی ئیوه بریار ی خویان ده‌ده‌ن. نه‌مه‌ چهند
 خوله‌کێک ده‌خایه‌نئ، من پیم وایه ئیوه ئازاد ده‌بن. ئیوه هیچ شتیکتان
 له‌سه‌ر نیه و زۆر باش په‌وشی خۆتان شی کردووه.» من به‌ په‌ژاره‌یه‌که‌وه
 که تا دئ زیاتر په‌ره ده‌ستیتئ، له‌سه‌ر کورسیه‌کی درێژ چاوه‌رئ ده‌بم.
 دلم به‌ پاده‌یه‌ک توند لئ ده‌دا که ئاره‌قی ساردم ده‌رکردووه. وه‌رگیره‌که
 که له ته‌نیشته‌ من دانیشتووه، درێژه به‌ قسه‌کردن له‌گه‌ل من ده‌دا، به‌لام
 من ته‌نیا گۆیه‌کم لای نه‌وه و هه‌ره‌مه‌کی وه‌لامی پرسیاره‌کانی ده‌ده‌مه‌وه.
 ده‌خوله‌کێک دواتر، پارێزه‌ره‌که له نووسینگه‌یه‌ک دینه‌ ده‌رئ و له‌گه‌ل
 وه‌رگیره‌که‌دا قسه‌ ده‌کا. وه‌رگیره‌که ده‌گه‌رپته‌وه لام و به‌ زبیری پیم ده‌لئ:

«نښه تاوانبارن.» به واقور ماوی له وې به جیم دېلې و ده چیته لای پاریزه ره که. پاشان دیته وه لای من و جهخت ده کاته وه: «به لām نه مه دادوهری هره گرنګ نیه. نه وهی پاستی بې، دادوهری دووهم پریاری به کجاره کی دهرده کا.» به دڅخکی نریک به شله ژان، به نښو دالانه کاندې پاریزه ره کهم ده شو پېتم. نه و خیرا کراسه کی له بهر ده کا که له جانتا کی دهر به یتابوو و ده چینه هو لې دانېشته که. به رامبه به من، ژنیک به پوو خساریکی گرز و قزیکې ره شی درېزه وه دانېشتووه. دادوهره. داوام لې ده کن هه ستم و بجمه شوینی قسه کردن. پاریزه ره که چنده مه تریک نه ولاتر، له ده ستي پاستم داده نښی و پواله تیکي فره می به خووه ده گری. نه و پولسانه ی له گه لشم هاتبوون، له وې ناماده ن و له ملا و له ولا جیگیر بوون. شتیکی سوکناده ر نیه. دانېشته که ده ست پې ده کا. دادوهره که سې دوسیه ی گه وره هله ده سه نگیتنی که پېشتر بینو من. جار جاره به تورکی له گه ل پاریزه ره کهم چنده قسه یه ک نالوگور ده کا. ده بې دیسان وه لامي چنده پرساریکی هاوشیوه بده مه وه. له ساته وه ختیګدا، دادوهره که وینه یه ک نشان ده دا که من شانه شانی شهرفانانی یه په گه ی نښو ریپورتاژه کهم پراوه ستاوم و لیم ده پرسې: «نښه بوچی له نښه پاستن؟» سه رته، پیم وایه خراب تیگه یشتووم. داوای لې ده کهم پرسیره کی دوویات بکاته وه. وه رگیړه که بزم شی ده کاته وه: «شتیک که مایه ی نیگه رانیه تی، نه وه یه که نښه له نښه پاستی شهرفانه کان پراوه ستاون، نه ک له قه راغ نه وان.» لیره دا، مروف ده گاته خالی کوتایی. ناخو به پاستی پتویسته پاساو بو شوینی خو م له نښو وینه یه کدا به یمه وه؟ نه گه ر له لای چه پ یان له لای پاست بوایم، جیاواز ده بوو؟ نازانم له وه لامدا بلیم چی. «به س له بهر نه وهی داوایان لې کردم و هر کامه یان و له لایه ک

پاوهستان... پارێزهره کهم بهرگهینامه که ی پێشکهش ده کا. وتاریکی کورتی له سه ره لاپه ره یه ک نووسیه که ده یخوینتیه وه. ئیتر هه چ شتیکی ترم بۆ وه رناگیرن. ئینجا ئه و و دادوه ره که گفتوگۆیه کی پهر پهر ده ست پێ ده که ن. پاشان پارێزهره کهم داده نیشیتیه وه و کۆبوونه وه که ویده چێ کۆنایی هاتبێ. دادوه ره که راسته وخۆ چا و له چاوم ده برێ. به ریز و ترسه وه نیگا که ی وه رده گرم. هه لده ستی و شتیکی ده یخوینتیه وه که ویده چێ سزانه که ی بێ. وه رگیره که گوێ راده دیڕی و پاشان، بێ ئه وه ی بوار به ده رکه وتنی بچو و کترین هه ست بدا، روو ده کاته من و به زبری پیم ده لێ: «ئیه وه تاوانبارن، ئیه وه ده خرینه گرتووخانه وه.»

تیک ده پرووخیم. ناچار ده بم هه ناسه یه کی قوول هه لیکیشم بۆ ئه وه ی بتوانم پشووم رابگرم. دادوه ره که هه ندیک شت به وه رگیره که ده لیت و پاشان دیسان روو ده کاته من و راسته وخۆ لیم ده پرسێ: «ئیه وه عه ره بی ده زانن؟» - «به لێ، که میک به شیوه زاری میسری.» ئه و به شیوه زاری سووری قسه له گه ل ده کا. له دوو وشان وشه یه کی لێ تیده گه م. ئه و چه ند جار له سه ر یه ک دوو پاتی ده کاته وه: «ئیه وه بۆ ماوه ی مانگیکی زیندانی ده کرین، له م ماوه یه دا ئیمه پتر ئامیره کاره بابیه کانی ئیه وه ده شکین.» ئه و لیم ده پرسێ ناخۆ باش لێ تێ گه یشتووم. وروکاس، سه رم راده وه شتیم. پاشان، که میک هیوام دیته وه بهر، به ده نگیک نزم له به ری ده باریمه وه: «تکایه، ده موست ته له فۆن بۆ ماله وه بکه م، ئه وان ئاگاداریی دۆخی من نین.» په سندی ده کا و پارێزهره کهم ته له فۆنه که ی خۆیم پێ ده دا. ده سه کانم ده له رزن. ژماره ی مالی دایابم ده گرم که له ئۆرفۆ له ده ور به ری نانت ده ژین. باوکم له پشت هیلێ ته له فۆنه که یه: «باوک، لووم.» ده نگم ده له رزی. به پێی توانا

هەول دە دەم بە سەر دەنگمدا زال بێم. «گرفتیکم بۆ هاتوو تە پێش، ئەری دەزانی چیم بە سەر هاتوو؟» - «بەلێ، ئەم بە یانیە لە بالۆزخانە وە تە لە فۆنیان بۆ کردم، ئەوان چیتەر هەوالی تۆ نازانن، ئیستا لە کوێی؟» - «لە دادگە ی شرنەخم، لە تورکیا، تۆمەتی تیرۆریستیم دراو تە پال، تاوێکی تر بە پێ دە کریم بۆ گرتووخانە.» گفتوگۆکە کورتە، دادوهرە کە داوام لێ دە کا زوو کۆتایی بە قسە کانم بێتم. «باوکە، ناتوانم زۆر قسە ت لە گەل بکەم.» - «باشە، چارە سەر دە بێ، ئاگات لە خۆت بێ.» - «بەلێ... مالاوا.» لە کاتی کدا کە مۆیایلە کە دە دە مە وە بە پارێزەرە کە، هەست دە کە م چاوە کانم خووساون. لە شەرمان، پروم بەرە و پەنجەرە کە وەر دە گیرم، پێم خۆش نییە پۆلیسە کان ئە و شتە بێنن کە زۆر جار پێم وابوو نیشانە ی لاوازییە. فرمیسکە کان بە سەر گۆنامدا شۆر دە بنە وە. لە دوورە وە چیا کان بە دی دە کە م کە بە سەر شارە کە دا زالێ. ئینجا، بە پە یبەردن بە وە ی کە ئە م ساتە دژوارانە دوا جار کۆتاییان دی، پروو خسارم بە گۆشە یە کی قۆلە کە م دە سێرمە وە و هەل دە ستم. کە لە بچە لە دە ستم دە دە نە وە و دە بریمە گرتووخانە ی شرنە خ.

یہ کہم شہو لہ گرتووخانہ

بہ دەرگای پشتہوہ دا، لہ کاتیکدا لہ نیوان دوو پؤلیس دام کہ توند دہ سستیان گرتووم، لہ دادگہ دیمہ دہ ری. ئوتو میٹلیکی زریپوش چاوه ریمانہ. لہ گہل پؤلیسیکدا لہ پشتہوہ دامدہ نیشیتن. ئەفسەرہ گەنجە کە ی بەرامبەر یەک بە خۆی بە تە لە فۆن لہ تە ک کہ سیکدا قسہ دہ کا و چاوی لہ من بریوہ. ناوہ ناوہ، لہ قاقای پیکیکە نین دہ دا. من کاردانہوہ نشان نادەم. سەرم دادەخەم، بە یە کجاری تیکر ووخاوم. چەند خولہ کیکی دیکہ، دہ گەمہ گرتووخانہ. پەنگە لہ ژیانمدا یە کەم جار بێ کہ بە پاستی خۆم بیتجارہ دیتہ بەر چاو. هەموو شتیک پرووم لی وەر دہ گێرئ. بلی جیم بە سەر بی؟ گرتووخانہ یە کی تورکیا لہ سالی ۲۰۱۷ دا بلی لہ چی بجی؟ تەنیا دیمہ نگە لیک کہ لہ می شکم دان دیمہ نہ کانی فیلمہ بہ ناویانگہ کە ی شەمەندە فەری تیز پەوی نیوہ شەوہ. زۆر خاترجەم نیم. بە هیچ شیوہ یە ک نازانم چ شتیک چاوه پروانمہ. دہ بی لہ پیتا و ژیانمدا خەبات بکەم؟ گیراوه کانی دیکہ چۆناو چۆن لہ گہل مندا دہ جوولیتنہوہ؟ ئەو فیلم و ئەلقە تە لە فزیونیانم بہ بیر دئ کہ پیشتر دہ بارہ ی گرتووخانہ بینو من. هەندیک لہ دیمہ نہ کانی فیلمی پتغە مہرئیک لہ دەرھیتانی ژاک ئودیارد بہ بەر چاوم

ريز بوون. نه ي نه گهر هه ول بدن ده سندر يژيم بکه نه سهر؟ چوڼ ده بي خوم بيار يژم؟ پتويسته هه ولي دوزينه وه ي شتيک بدم. له م بهينه دا، بوم درده که وي که يه کتيک له پوليسه کان خه ريکه به موبايله کي فيلم لئ هه لده گريته وه. پيډه که ني، ده ستي راداشتووه و هه ول ده دا له نيگامي بگري. پيډه نگ ده بم و بيهوده ده مه وي خوم له زوومي کاميرا که بد زمه وه. نه مه ش سووکايه تيبه کي تره. که ده بيني من کاردانه وه م نيه، به هه ردووک ده ستي توند سهرم بهرز ده کاته وه و به که چه ټينگليزيه ک پيم ده لي: «ههر چيم گوت دووپاتي بکه وه.» پاشان، له سهره خو، شتيک به تور کي ديتته زمان. ليتي تي ناگه م. به پروگرزي وه لامي ده ده مه وه: «نه خير.» دواچار واز ديتي. ده بينم شار به جي ديلن و به ره و بهر زابي ده شته کان سهرده که وين. شوفيره که وه ک شتيک توتميله که لي ده خوړي و له سهر جيگه که م نه مسهر و نه وسهرم پي ده کا. به چوکه کانم هه ول ده دم خوم رابگرم. وزه يه کي زوري گهره که. له خوم ده برسم بلتي نه م گرتووخانه به له عنه تکراره له کوي بي. دواي نيو کاترمير، له که شتيکي نيمچه تاريخدا، يه کتيکي دیکه له بازگه زوروزه ونده کان تيده په پرتين و ده گه ينه ريزه بينايه ک. يه کتيک له و پوليسانه ي له پيشه وه دانيشتووه، داده به زي. له جامه که وه، کومه ليک مندا ل ده بينم که له بهر ده رگاي چوونه ژووره وه ي بينايه کي گه وره خه ريکي توپتن. له هيچ ناگه م. چهند خوله کتيک دواتر پوليسه که به دوو نايلوني پر له سه وزه ده گه رپته وه. بيتگومان بو خواردني شيو. ژيان بو نه وان به رده وامه. به سه رنجه وه لتيان ده روانم. نه مانه په نگه دواين ديمه نه کاني ژياني پورانه بن که تا ماوه يه کي دوورودريژ چاوم پتيان ناکه وپته وه. توتميله که وه ده که وپته وه پي و زور خيرا ده گه ينه به رده م ديوار يکي گه وره. به ده ستي چه پدا با ده ده ينه وه و نزيکه ي پينج خوله کتيک به سهر جاده ده يه کي باريکي خاكي، به قه راغ ديواره که دا به رده وام ده بين. نازانم له ناوه وه چ هه يه، به لام ده بي شوي تيکي زل و زه به لاه بي.

دواجار چاوم به برجه کانی پاسه وانی ده که وی. چەند خوله کینک دواتر، خۆمان له بهردهم ده رگایه کی گه وری قورس و قایم ده دۆزینه وه. چی نه ماوه بیته شه و. سه ربازه کان، تهنه گ به شان و لایت به دهست ئاماژه به که سیک ده که ن ده رگا که بکاته وه. نه وه ی راستی بی ئیره باره گایه کی سه ربازیه. به دنیاییه وه ویده چی سوپا ئاسایشی گرتووخانه که بیاریزی و ئهم شوینه وه ک بنکه یه کی پیشکه وتوو به کار بیتن. هیچ شتیک له ولاتری په رزینی دیواره کانه وه به دی ناکه، به لام به حوکمی نه وه ی ئیمه به ره و به رزایی سه رکه وتووین، هه ست ده که م له برجه کانی پاسه وانییه وه ده توانی چاودیری هه موو دۆله که بکه ی. له کاتیکدا له ئۆتۆمبیله که داده به زم، چەند سه ربازی که به پیلمانه وه دین. جانتا کانم وه رده گرن و ده یانپشکنن. دونیایه ک که لوپه لی فیلمه لگرتنه وه م پیته. لیم ده پرسن نه وانه چین، به لام نه سته مه نه مانه بو که سیک شی بکه مه وه که له م پرووه وه هیچ زانیاریه کی نیه. وه ختیک نازانن بابه تیک به که لکی چی دی، ده یخه نه نیو ته نه که ی زبله وه. به م جۆره کۆمه لیک ی زۆر له نامیره کانی کاره که م له ده ست ده ده م. به لام له م ساته دا نه مه گرنگیه کی نه وتوی نیه... چه کداریک له من نزیک ده بیته وه بو نه وه ی جه سته م پشکنی. تیشیرته که م هه لده ده مه وه. هه روه ها خۆم ئاماده ده که م بو نه وه ی پانتۆله که م دا که م به لام به ئاماژه پیم ده لێن پتویست ناکا. که پشکنینه که ته واو ده بی، جانتا کانم بی ده ده نه وه که له پیتشو سوو کترن، ئینجا سه ربازی که به ره و بینایه کی گه وره م ده با که چەند سه د مه تری که نه ولاتر هه لکه وتوو. ده رگایه کی ئاسنینه گه وره ده کوتی. پیاوینک ده رگا که مان لی ده کاته وه. کراسینکی شینی کال و پانتۆلیکی گوشادی شینی تۆخی له بهر دایه. په نگه پاسه وانی که بی. ده مه نه زووریکی نزیک ده رگا که که چەند فه رمان به ریکی گرتووخانه ی لێه. هه موویان ده وره به ری سی سالتیکیان ته مه ن ده بی، له ده ستیکیاندا جگه ره یه ک هه یه و له ده سته که ی تریاندا په ردا ختیک

چا. سهر يازه که ده پروا. به ته نيا له ته ک نه و پاسه وانه دا ده ميتمه وه که به نامازه پيم ده لئين له سهر کورسيه کي به رامبه ر ميژه که دا بنيشم. به هيمني قسه ده که ن. زنده قم چووه و له بن چاووه لتيان ده پروانم. نيره ژينگه يه کي نويه و له راستيدا من تاقه تي بينيني که سم نيه. خوږ هه روا لاواز ديته بهر چاو. پيم وايه نه مه راشکاوانه ده بينري چونکه پياوړي کي گنج به نيگايه کي به سوزووه ليم نزيک ده بيته وه و به نينگليزي پيم ده لي: «مه ترسه، تو ليره له ناسايش داي.» به خوږ ده ليم پنه که نه مانه له چاو پوليسه کاني پوليسخانه که ريژيکي پترم لي بگرن. پاسه وانه گنجه که در دونگانه به نينگليزي قسه ده کا و سه رسو وړماو دياره که ليني تيده گم، وه که سېک که قهت زمانیکی به کار نه هيتاوه که له قوتابخانه فيري بووه. ليم ده پرسې: «ناخو پوليسه کان لتيان داي؟» - «نه خير.» - «دواين جار که ي نانت خوار دووه؟» - «دويني شه و.» - «نيمه چهند شتيکت لي ده پرسين و پاشان خوار دنت پي ده دهين.» به راده يه ک چاو پيم به خرابي هه لسوکه وتم له گهل بکري که واقم وړ ده ميتي خوږ به رامبه به که سيکي هيند دلوفان ده بينم. له ناخي دلوه سو پاس و پيزانيم بو نه و پياوه هه يه که به که رامه ته وه هه لسوکه وتي له گهل کردم، بي نه وه ي هه ول بدا بزاني من کيم و چيم کردووه. نه ر خه يانم ده کا و بواري نه وه ده ر خسي تي که پنه که نه م نه زمونه به و راده يه دژوار نه بي که بيرم لي کردووه ته وه. پاسه واتيکي تر جگه ره يه کم پي ده دا. به کاوه خوږ جگه ره کم ده کيشم. ده مه وي نه و ساته وه خته دريژ بيته وه که کم تا کورتي پشووم هاتووه ته وه سهر خوږ. نينجا نه وان سهر له نوي که لوپه له کانم ده پشکن و ليستيک له شته کاني نيو جانتا کانم ناماده ده که ن. پاسه واتيک له ديوي ناوه وه ي قايشه که مدا حه شارگه يه ک ده دوزي ته وه که به رده وام بره پاره يه کي بو پروژي ته نگانه تيدا ده شارمه وه. پاره که بو به رده نگه سهره کيه که ي من راده دي ري و نه و يش ليم ده پرسې: «چهنده؟» - «نزيکه ي چوارسه د يور و.» - «خمت نه بي، نيمه

له لیسته که دا دهینوسین و له شویتیکی پارێزراو پایدە گرین. بارە ی خۆتە و ئەگەر
 دەرکەوتی وەریدەگریتهوه.» که پشکینه که تهواو دەبی، داوام لێ دەکەن جله کانم
 کۆ بکه مه وه و بیانخه مه نیو نایلۆنیککی زبله وه. پیتاوه کانم دهده نه وه، به لام به بی
 قه یانه کانیا. به نایلۆنه زبله که ی دهستمه وه ده چمه بن مه کینه یه کی پشکینه وه. بۆ
 به که م جار به راستی ههست به وه ده که م که له گرتووخانه م. شوینه که خاوتنه. له
 راستیدا، نێره پتر له نه خوشخانه یه که ده چێ، به کۆمه لیک دالانی درێژ و سه ی و
 دەرگای گه وه ی میله دار که به شه کانیا لیک جیا کردووه ته وه. ده مه نه هۆلێکی
 گه وه وه که ده یان قه ره ویله ی دووقاتی لێه. پاسه وانه کان بی نه وه ی شتیک بلین
 دەرگا که پتیه ده ده ن. دۆشه کییک له سه ر یه کییک له قه ره ویله کان دانراوه. په له ی
 خوتنی به سه ره وه. جا وه ره به مه پیشوازیت لێ بکری. نه مه ویتاچی ژووریکی
 تاکه که سی بی، به لکه زۆر گه وه رتیه. په نگه شویتیک بی که پاسه وانه کان پشوی
 تیدا ده ده ن. چهند خوله کییک دواتر، نه ییوب، پیاوه گه نجه ئینگلیزی ئاخویه که
 سنی قابله مه م بۆ دیتی و پیم ده لێ: «هیدی هیدی بخۆ، نه گینا نه خوش ده که وی.»
 سه رم پاده وه شینم و سوپاسی ده که م. چاوه ریم بجیتته ده ری بۆ نه وه ی سه رپۆشه کان
 هه لبدمه وه. یه که میان برینجی تیدایه، دووه میان ته ماته، په تاته و بیار که له نیو
 شله یه کی پۆناویدا کۆلێنراون و نه ویتیشیان، گوشتی تیدایه. دوا ی نه و پارێزه
 وشه که ی به درێزایی هه فته یه که به سه رمدا سه پینرا، نه م خواردنه جه ژنیککی
 راسته قینه یه. ته واو چیژی لێ وه رده گرم. تا بلتی به تامه. پشویه که ده ده م و پاشان
 له سه ر دۆشه که که پاده کشتیم. به چهند چرکه یه که خه وم لێ ده که وی.

شه و، که سییک دەرگای ژووره که ده کاته وه و گلۆبه که بی ده خا. ده سه بجی
 له خه و پاده چهنم. دوو پاسه وان لیم نزیک ده بنه وه. تا نه و سانه نه مبینون،
 نه و پاسه وانه نین که له گه ل هاتنمدا چاوم پتیا ن که وت. هه لده ستم و ده چمه

سو وچيکي هره دوو له درگای ژووره که، پال به ديواره ده دم و ده سته کانم له سهر جه ستم داده نيم. چيان له من ده وي؟ که ميک هيزم هاتو ته وه بهر، بو خږ پاراستن نامادهم. نه وان ليم ورد دهنه وه و به تور کي چهنډ رسته يه ک پيکه وه نالوگور ده کن، پاشان به دم پيکه نينه وه ده کشينه وه، گلټوپه که ده کوژينه وه و درگا که داده خن. راده کشيمه وه و خه وم لي ده که ويته وه، تا نه و کاته ي هره نه و شته که ميک دواتر روو ده داته وه. ديسان دوو پياو وه ژوور ده که ون. ده مه وي هه ستم به لام يه کيک له وان به نامازه پيم ده لي که نه بزوم. دوو پاسه واني ترن. چهنډ چرکه يه ک دوو راو دوو سهر يم ده کن. نه و انيش پنده که نن و پاشان ده پرون. تينده گم که نه وان بهس بو ته ماشا کردني من دين. چونکه من تازه م و بيگومان له گهل گيراوه کاني تر دا جيا وازم. نه مه دانتي کي شه و به رده وام ده بي. دواي پينجه م «سهر دان»، نيتر جاپرز ده بم، ته نانه ت زه حمه تي نه وه به خوم ناده م سهر هه لېرم. يه کيک له پاسه وانه کان به سهرمدا ده گوريني. به دم راجه نينه وه ناوړ ده ده مه وه و بوم درده که وي که ديوزمه يه کي ته واوه. بالاي به لايه ني که مه وه دوو مه تر ده بي. ده موچاويکي زور ناحه ز و جه سته يه کي نارپيکوپيکي هه يه. قوتکه يه کي گه وره له سهره وه ي پشتيدا به دي ده کړي، ده لي کورپه. هه روا به سهرمدا ده گوريني. به سهر دانه واندنه وه هه لده ستم. دوو پاسه واني ديکه ي له گهل دايه که شاگه شکه بوون. وره م به رنه داوه. چي وای نه ماوه وه دهنگ بيم، نيشاني بدم که هيج تينگام و نه م گوراندنه به که لکي هيج نايه، به لام به خوم ده ليم باشر وايه نارام بم. هه رچي بي، نه مانه بهس قسه ن. نه وان دواچار ده پرون. من دهنو مه وه. نه مانه پييان وايه له باغي نازه لانن.

«چۆك دابده»

سبهى به يانى، كه پاسه وائىك له ناكاو ده رگا كه ده كاته وه، له خه و راده چه نم. به
ئامازه تيم ده گه يه نئى كه دواى بكه وم. هه لده ستم و كه لو په له كانم ده ست ده ده مئى.
چه ند خوله كىك به نئو دالانه كانى گرتو و خانه كه دا هه نگا و ده نئىن. پىم واپه له به شى
به رپوه به رايه تيم، چونكه هيج ژوورىك نابىرئ، ته نيا چه ند هۆده يه كى بچووك
هه ن كه له نووسىنگه ده چن. وا دياره نه مه گرتو و خانه يه كى زۆر گه و ره يه. ده برىمه
هۆلىكه وه كه نزىكه ي ده پاسه وانى لئيه. هه ندىكيان له سه ر كورسى دانىشتوون،
نه وانى تر پالىيان به دياره وه داوه. هه مو ويان به زه رده خه نه وه چا ويان تى پر يوم.
ده لئى ده سته يه كى سه ر به گه رپه كىكى ناله بارن. هه ر به راست بلى هيج شتىك نه بى
بىكه ن نه وه نه بى لئره بن؟ ژووره كه به ئالاي تور كيا به قه باره ي جزرا و جزر ئاخىرا وه.
وئيه يه كى گه وره ي مسته فا كه مال نه تاتورك به شانازىيه وه له سه رووى مئزىكى
پانه وه هه لواسرا وه. كورسىه كم له به رامبه ر پيا وىكى كه مىك به ته مه نتر له وانى دىكه
نىشان ده ده ن كه به رواله تىكى ساردوسر ليم ده پروانى. داده نىشم و پاسه وائىكى تر
كه ته مه نى چل سالىك ده بى، دئى له لاي راستى ده وه سئى. به ئىنگلىزىيه كى ئالۆز

پېسم ده لئې: «نمه به پړيوه بهری گرتووخانه یه. نیمه چهند پرسیاریکت لئې ده کهین و پاشان ده چیتوه زووره کهت.» به پړيوه بهره که پیاوړتکی کورته بالا، له سه رخو و جوارشانیه و سه ریکی خړی هیه. گنجه کانی نیوچه وانی په قن، وهک نه وهی داتاشرابسن. پواله تی له وه ده چئ زور خوشحال بئ که لیره، له بهرامبه رمه. له خوم ده پرسم تو بلتی چ خه یالیتکی له میسکدا بئ. بئ نه وهی چاوم له سه ره لبرئ، شتیکم به تورکی بئ ده لئې. پاسه وانه که وهریده گپړئ: «تو چهند سالتیک لیره ده بی، دیاره نیمه کتومت ماوه که ی نازانین.» به پاده یه ک ده هه ژیم که شتوازی ده نگم توندوتیز ده بی: «چهند سالتیک؟ به لام نه وان به منیان گوت مانگیک لیره ده میتمه وه و نه و ماوه به بو شیکردنه وهی...» خیرا قسه کهم بئ ده پړئ: «نیمه نازانین و نیشی نیمه نیه بریار له سه ره نه مه بده ین.» وړ و مهنگ، سه رم داده خهم. نه و دریژه ی بئ ده دا: «ناخو گرتی له شساعت هیه؟» - «به لئې، من ته نگه نه فه سیم هیه، ده رمانه کانم له نیو جانتا کهم دان.» - «نیمه ده رمانه کانت کونترپول ده کهین و پاشان پیت ده دینه وه. تو به تا قی ته ننئ ده خریته زووریکه وه.» له بهر خومه وه دلیم بیتگومان په نگه ناوا باستر بئ و نه گهر به ته نیا بم، زور ناسانتر ده توانم له ناسایشی خوم دلنیا بم. به لام بوچی پتی گوتم چهند سالتیک لیره ده میتمه وه؟ تیناگم، دادوه ره که ناوای نه گوت. یانی راشکاوانه دروی له گهل کردووم؟ تو بلتی نه مه شتوازیکی نویی گوشاره یتان بئ؟ به پړيوه بهره که ی گرتووخانه ی پرووی له من وهرده گپړئ و له ته ک پاسه وانه کاند قسه ده کا. زوو زوو گویم له وشه گه لی «یه په گه» و «تیروریست» ده بئ. چاوم به میدالیا کانی سه ر جلی هندیک له و پیاوانه ده که وئ. به دلنیا یه وه نه وانه نه فسر ن. پاشان به پړيوه بهره که دیسان به ده نگیک زبر شتیکم بئ ده لئې. پاسه وانه که بوم وهرده گپړئ و نالایه کی گه وره ی تورکیام نیشان ده دا که به دیواره که ی بهرامبه رمه وه هه لواسراوه: «چوک دابده!» فهرمانه که هینده خیرا و توند درا که سه ره تا هه ستم کرد

ته له فزيږنيسې کايه ي تهخته پاشايه تيبه کاندا رڼو له ده بينم. گه پراومه ته وه بو چاخي ناوین. گشتي مايه ي گالته جار يه... نه وسا به خرمدا ده شکيمه وه. شهرم کتوپر به سرمد ا زال ده بڼ. خرم وه ک سيته م که سي تاک ده بينم. هه موو ننگاگان له سر منن. بير له ره جبه ته ييب نه ردوغان ده که موه. به خرم ده ليم نه مړو ناسبه ي، ده بڼ باجي سره جهم نه م شيتکار يانه بدا. پاشان، بڼ نه وه ي به راستي بزانم بوچي، جوو له که م ته و او ناکه م و ته و او نانو وشيتمه وه. وه ک بلتي غيره تم پنگه م بڼ نه دا. خرم له نيو دوخيکي زور سهر و ناخوشدا ده بينمه وه. نه ژنو کانم نوو شتاندووه ته وه به لام هيشتا له سر عه رزه که م دانه ناوون، سهرم داخستوه. چند چرکه يه ک به م جوړه ده ميتمه وه. پاشان گويم له پاسه وانه که ي پشته وم ده بڼ: «ته مام». هه لده ستم و له بهر خومه وه ده ليم: «گه مژه ينه». به رپوه به ره که ي گرتووخانه به سر نامازه يه کم بو ده کا و به ره و ده رگا که هانم ده دا. پاسه وانتيک ده مبانته ژوور يکي دیکه که تيدا کومه ليک دوشه ک له سر يه ک که له که کراون، دوشه که کان نه وه ونده به کار هاتوون و نه شور دراون، زهر د هه لگه پاون. پيم ده لي دوشه کيک هه لبرگم. ده ست ده دمه دوشه کيک که پيم وايه له هه موويان ناسانتر هه لده گيردري. به ده ستي راستم هه لده گرم، به ده ستي چه پم نايلو نتيکي زلم هه لگرتووه که جله کانمي تي ناخنراوه. ده بڼ هر پينج خوله کيک پابوه ستم و دوشه که که بگر موه که له ده ستم ده رده چي. نه و پاسه وانه ي تووشيان به تووشي نيمه ده بڼ، به پيکه نينه وه سهيرم ده که ن. نه و پاسه وانه ي هاوريه تيم ده کا به پقه وه ليم ده رواني. گوشار بو خرم ديم تاکوو نه وه ونده ي له توانام دابي پشوو نه دهم. نامه وي وه ک که سيکي لاواز ييمه به رچاو. ده چينه نه و به شه ي بينا که که ژووري گيراوه کاني لي هه لکه وتووه. چند به ربه ستيکي ناسنين تيده په رنين. پاسه وانه کان به جوړه ده سگره يه کي گه وره ي ناسنين که رولي کليلي هه يه، نه و به ربه ستانه ده که نه وه. من و پاسه وانه که م

به ته نیا ده که وینه نیو دالانیکه وه. دوایین ده رگام له پروو ده کاته وه که ژووره که ی منه. له کاتیکدا که ده مه وی بجمه ژووری، توند پر ده داته ده ستم. نه و به عه ره بی قسم له گه ل ده کا، سه رم سوور ده میتی، چونکه من به م زمانه نه مدواند ووه: «گوئی بگره، من ده زانم تو تیر وریست نی، من نه مه ده زانم. تو سیخوری. تو سیخوری یکی فه پهنسی. تو هه رگیز لیتره پزگارت نابیی.» پروو خساری له هیی من نزیکه. له پقان سوور هه لگه پراوه. له ناکاو ده ستم ده کیشمه وه و ده چمه ژووره که وه. له ویوه ناوړ ده ده مه وه. پاسه وانه که بی نه وه ی نیگای له سه ر من هه لپرییی، ده رگا که پیوه ده داته وه. ته قه ی ده رگا ئاسنه کان دی که وینک ده که ون. پاشان هیچ ده نگینک نابیستی.

ژووره که

پېم وایه سهرجه م زیندانیسه کان که بۆ به کهم جار پئی ده نینه نیتو ژوورپکی گرتو و خانه وه، تا راده به ک به یه ک شپوه هه لسو که وت ده که ن. له ده ورو به ری خوت ده پروانی، به میشک یادداشت له و بابا تانه هه لده گری که ژینگه ی نوئی پتیک دیتن. نه وه ی راستی پئی، ژووره که ی من گه و ره به، ته نانه ت شتیکی وه ک نهومی دو وه می هه به. له نهومی خواره وه، مه ته خیکی بچووک هه به که کشاوه ی ژهنگی و قاپ و که وچکی پلاستیکی تیدایه. له ته نیشتی، میژیک و ته له فزیونیک که به و په پری سهرسو و پرمانه وه کار ده کا. به درتیزایی پوژ له سهر که ناله تورکیه کانی تابه ت به ده نگوباسی تورکی داده نیتیم و نایکوژنمه وه. نه مه تاکه په یوه ندیی منه له گه ل جیهانی ده ره وه دا. پتیک به ته نیشت مه ته خه که وه، سووچیک هه به به حه مام و ناوده سته وه (که کوونیکه و به س). ناو به ردانه وه نییه. نازانم نه وان چۆن ده که ن. ئیستا، سه تلکی ته ژی به کار دیتیم و ناوه که ی پو ده که مه نیتو کوونه که وه. دیهاتیانه به، به لام بهرگه ی ده گرم. دووشه که پتیک له سهره وه ی کوونه که به. به هه لکه وت کار ده کا. پېم وایه له هه ندیک کاترمیری پوژدا. ههروه ها ناوینه به کیش هه به. به گشتی،

به يانبيان، که له خه وه لږه ستم، چنه چرکه يه ک له بهردهم تاوښته که ده ميتمه وه. سهيره له تاوښته يه کدا سهيره خوت بکيت و به خوت بلښت که له گرتووخانه دای. به راستي چتر خوت نانا سته وه، که ميک هست ده که ي بيگانه يه کت تيدا بينوه.

له نزيک حه مامه که، ده رگه يه کي کون هه يه که له چيمه نتو و پولا دروست کراوه که به سه ر حه وشه يه کي بجرو کي ده ره کيدا ده کرښه وه، حه وشه يه کي نزيک به ده مه تري چوارگو شه که به ديوار تابلوقه دراوه. له نيوه راستي حه وشه که هه وا کښي کي ناسين هه يه. که هه لږه ترووشکيم و گوڼ راده دږم، جار جاره گوڼم له گفتوگو ي گيراوه کاني ژووره که ي ته نيشتم ده ي. به و ده نگدانه وه يه که دروست ده ي، نه وهنده به سه که ميک ده نگت هه لږي و به م جزره هه موو که س ده تواني له گه ل ژووره کاني جيراني قسه بکا. من تا ئيستا هه ولم نه داوه له ته ک جيرانه کانمدا بدوږم. پږي که سيک بانگي کردم، گوڼم له ناوي يه که مي خوم بوو: «لوو پو، لوو پو!» پږم وايه بووني فېره نسيه ک بووه ته مژاري ده مه ته قتي پاسه وانه کان و زيندانيه کان. به لام زاتم نه کرد وه لام بده مه وه. هه رچي ي، ده متواني چي ي بلښم؟ لږه که س به ئينگليزي قسه ناکا.

له نهومي سه ره وه ي ژووره که م، حه وت قه ره وڼله ي دووقات هه ن. ژووره که ده تواني چوارده زينداني بگرښته خو، به لام ته نيا مني تيدا يه. پوژانه هه وا زور گهرمه، نه مه ژباني قاهره م به بير دښته وه. ديواره کان و عرزه که به نووسين و نيگار دا پو شراون، نووسينه کان زورتر به تورکين، جار جاره ش به عه ره ي. هېچي وايان لي تڼا گم. وشه ي «ته خليه» هه يه، پږم وايه ده بيته «نازادي»، نه خر به عه ره بيش هه ر تا وايه. به گشتي وشه که رڼکه و تڼکښي له گه ل، بيگومان رڼکه وتي رويشتني زيندانيه که يه. هه روه ها له چنه د جڼگه يه ک کومه لڼک نيگار به دي ده کرڼ که

له سهر چيمه نۆ که کيشراونه ته وه کاتيک تازه بووه. پياويک به دهم جگهره کيشانه وه و چهند «ئاپۆ» يه ک که نازناوی سه روکی په که که عه بدوللا تۆ جه لانه. به لۆعه ی ده ستشۆره که کار ده کا به لām ئاوه که به قسله و سبي ده کا. تاميکی ناخوشي هه به، به لām تائه و ساته ش له گهل خواردنه ويدا کيشه م نه بووه. له نهۆمه که ی سه ره وه. له ته نيشت قهره ويله دووقاته کان، ههروه ها چهند دۆلايیک هه ن. له نيۆ يه کيکیاندا به رمالتيکی جوانم دۆزيبه وه. که ميک به خۆمدا ده شکيمه وه، چونکه بۆ جوولهي وهرزشي ئيواران که لکی لي وهرده گرم. هيوادارم که س ليم نه ره نجی. من مروفيکی ئيماندار نيم، به لām سه ره رای نه وه ش، رۆژانه ژيمناستيک کردن له سه ره به رمالتيک نابه جييه. دياره، پيش نه وه ی به رماله که به م جوړه به کار بيتم، ته واو دلنيا بووم که له نهۆمی سه ره وه کاميرا نيه (به پيچه وانه ی نهۆمی خواره وه). کي ده زانی چ ده بی. که پيم نايه نيۆ ژووره که مه وه، سه ره تا بيرم له بئتران، هاوژووره که ی پيشووم له پرووکستيل کرده وه. دوو سال له مه وپيش مالمان بۆ ئاپارتمانتيکی سان - ژيل گواستبووه که گهره کيکی خوشگوزهرانی شاره که به. هه ر که گه يشتين، بئتران سکا لای به رز بووه: «تۆ سه يری نه مه بکه، نه م خاوه نماله چهند له چهره، ته نانه ت ناتواني ده يۆرۆ بۆ کپرينی هه شيشيکی حيسابی خه رج بکا!» نه مه وه پيکه نيني خستبووم. به دلنيايه وه ژووره که ی من زۆر خوش نيه، به لām هه رچی بي ئاسووده م که ته نيام. لئيره، هه ر نه بی ئيستا له ئاسايش دام.

به يانسان، به گشتی به رده وام وه ک يه ک وايه. چاوه کانم هه لديم. چهند چرکه يه کم پتيويسته بۆ نه وه ی بزانه م له کويم. نه سه مه هه موو رۆژي بۆت ده ربکه وي که له گرتووخانه ی. به رده وام کزه يه ک له جهرگم هه لده ستي. به ده رپيته که وه، بي جووله، له سه ر جتگه که م پاده کشيم و بير له که سوکارم ده که مه وه. يه که م شت که ده يبينم، قاته ئاسينه که ی ژوور سه رمه، پاشان ديواری بنميچه که به. نابي جوولهي

کتوپر بکه م چونکه قهره وئله که به راستی ناجیگیره و که خومی به سهردا ده ده م،
چی وای نامینی له بهر یه ک بترازی. کاتیک وره ی پیو یستم دینه بهر و هه لده ستم،
پنیه پرووته کانم له سهر کاشیه توزاوییه کان داده نیم و له لیواری په نجه ره که نزیك
ده بهمه وه. ده توانم تیشکه کانی خور بینم که هیدی هیدی له حه وشه که نزیك
ده بهمه وه. به هوی ئه وهی دانی بهیانی چهند جار هه لده ستم و ده نوومه وه، به گشتی
گیژ و کاسم. تیشکه کانی خور بواری ئه وه م پی ده ده ن مه زنده ی کات بکه م.
ئه گهر زبله که یان تیپه راند، کاتر میتر ده ورو به ری ده یه. ئه گهر گه یشته په نجه ره که،
ئه وه کاتر میتر له دوانزه لای داوه. خو ئه گهر گه یشته نیو خه وتنگه که، به لایه نی
که مه وه کاتر میتر چارده یه.

مه سعوود

دوینن، بۆیه کهم جار، چاوم به پاریزه ره کهم، مه سعوود کهوت. پاسه وانه کان به دوامدا هاتن و به دهم دووپاتکردنه وهی «پاریزه پاریزه!» داوایان لی کردم له ژووره کهم بیمه ده ری. نیمه چهنه خوله کیک به نیتو دالانه کانداینگه مان پیتوا و پاشان بردیانمه نیتو هۆدهیه کی شووشه یی. به رامبه ره به میژیکی دارین له سهر کورسیه ک دانیشتم. پاسه وانه که له کن من دانیشتم. مه سعوود که میک دواتر وه ژوور کهوت. کاتیک چاوم پیتی کهوت، به خۆم گوت نه مه پاریزه ریک نیسه که بتوانی داوکی له من بکا. چاوه روانی بینینی پیاو یا خود ژنیک پۆشته و په رداخ بووم، وه ک هی ناو فیلمه کان. که سیک ری کپۆش، شیلگیر و به هیهت که متمانه م پی بدا. که چی پیاویکی گه نجی زور ناسایی هاته نیتو ناخاوتنگه که وه. تیشیرتیک ملداری موری به سهر شاندا دابوو، سه ریکی خری بچوکی هیه و قزی کورت کردو وه ته وه. نمونه یه ک وه ک زۆریه ی هه ره زۆری پیاوانی ناوچه که. به کورتی، که لسه سه ریکی تورکی تا بلینی ناسایی. هاته نیتو ناخاوتنگه که وه.

به گه رمی ته وځي له گهل کړدم و پا که ته جگه ره تا ږا ده په ک به تاله که ی له سهر میزه که دانا. به ږواله تیکي که میک ماندوو دانشت و پتی گوتم: «من ناوم مه سعوو ده، من ږا ریزه ری توم. له بهر ټینگلیزیه که م داوای لیوړدن ده که م، ده میکی در یزه به کارم نه هیتاوه، به لام زوو پتی ږا دیم. تیگه یستم له قسه کړدم با شتره.» من به گومان بووم. نه مده زانی داخوا ده توانم متمانه ی پی بکه م یان نا. نه خر بوی هه بوو که سیکي تر بی: فه رمانه ریکی ده زگا هه والگریه کان، ږولیسیک، کریکار یکی گرتووخانه که... هیچ ریگه په ک نه بوو بو نه وه ی بز انم. بویه به کومه لیک پر سیار ده ستم پی کړد. ده مو یست دلنیا بم که نه و له گهل نه ندامیکی به ماله که مان یان که سیکي سهر به بالو یزخانه ی فه رنه سا په یوه ندیی هه بووه. زور به زه حمه ت به ټینگلیزی بوی شی کړدم هوه که دو ټی له گهل بالو یزی فه رنه سا قسه ی کړدووه. ناوی باوکمی پی گوتم، لویک، پاشان هی دایکم، کریستین. ږاستگو دیار بوو و هیندی هیدی خو م ږا ده ست کړد. پاشان بوی ږوون کړدم هوه: «من له لایه ن ږا ریزه ریکی به ناو بانگی فه رنه سی به ناوی مارته ن ږا دیل نه رکم پی سپر دراوه بو نه وه ی لیره ږزگار تان بکه م. ده یناسی؟» - «نه خیر.» به رده وام بوو: «نه و کار له سهر دوسی هی تاییه ت به تیرو ریزم ده کا، تا نیستا داکو کی له زور دوسی هی ناوا کړدووه.» قسه که ی پی ده بریم: «چی؟ به لام خو من تیرو ریزم نیم!» ټینا گم، دایک و با بم نه ده بویه ږا ریزه ریکی تاییه ت به کاروباری تیرو ریزم دابه مزیتن، نه مه هیچ مانایه کی نیه. ناږه زایم ده ربړی، هه لچووم. نه مه ته نیا ده یتوانی به ک مانای هه بی: ږهوشی من زور له وه قورستر بوو که خو م بیرم لی کړد بزه. له مه سعوودم پر سی: «من به چی تومه تبار کراوم؟ من ټینا گم چونکه دادوه ره که پی گوتم ته نیا مانگیک

لیره ده میتمه وه، له م ماوهیه دا ئه وان دیسکه کانم ده بشکنن و پاشان بهرده بم.» به پەرۆشه وه سهیری کردم و پاشان به هیمنی وه لآمی دامه وه: «تۆ به تیرۆریزم تۆمه تبار کراوی.» توو په یی سه را پای گیانی داگرتم و به ئاسته م توانیم خۆم پاگیر بکه م. «به لآم ئه مه راست نیه، من تیرۆریست نیم! ده بی چهند جاری دوو پات بکه مه وه! ته له فۆن بۆ ئه و که نآله ته له فزیۆنیانه بکه ن که کارم بۆ کردوون، په یوه ندیی به قوتا بخانه ی پتیشووی پۆزنامه نووسیمه وه بگرن، له په ساپۆرته که م پروانن، ریکه وتی چوون و ده رکه وتنی ولآته یلی جۆراو جۆر، سهیری رپپۆرتازه کانم له پاکستان، میسر، تۆکرانیا و کۆنگۆ بکه ن، ته له فۆن بۆ هه موو که سییک بکه ن، هه موو ژیانم لیک بده نه وه، ئه و سا بۆتان ده رده که وئ که من هیچ په یوه ندیه کم به یه په گه یان په که که وه نیه!» مه سهوود بی ئه وه ی وه لآم بداته وه له شله ژانی منی روانی. پاشان به سرت ه پپی گوتم: «ده زانی، من بپروات پی ده که م لوو. هه موو شتیک ده که یین بۆ ئه وه ی لیره پرگارت بی.» دۆسیه یه کی پر له کاغه زی لیک بلآوی له جانتا که ی ده رهینا، لاپه ره یه کی بۆ پاداشتم و ئاماژه ی به سه ردپره که ی کرد که به تورکی نوو سرابوو: «ئه مه راپۆرتی دادگاییه که ته که چهند پۆز له مه و پیش به پیره چوو. دادوه ره که نوو سیویه تی که تۆ تیرۆریستی و بۆ ئه مه ش خراو یته گرتووخانه وه.» سه رم سووړ ما. دادوه ره که پاشکاوانه درۆی له گه ل کردووم. له گه ل ئه وه شدا هیچم نه گوت. پاشان، تینم بۆ خۆم هینا و ئه و پرسیاره م لئ کرد که زاری سووتاندم: «له تورکیا تیرۆریستیک بۆی هه یه چهنده له گرتووخانه دابی؟» له سه ره خۆ، بی ئه وه ی نیگای وه ربگیری، وه لآمی دامه وه: «بیستوپیتج سال.»

شم هه هفته بهم به دوختيکي نزيک له سربوون تپه پانده. بهرگه ي بيرؤکي مانه وه ي سالاني دادتي بوونم لهم ژووره دا ناگرم. مه مسعوود هاته وه و سهری لي دام، به لام شتيکي تازه ي پتي نه بوو پيم رابگه يه نني. شه و چاوه ريته دادوهره که بيني و ده رياره ي تومه ته سهره کيه کان، زانيار ي زياتري ده ست بکه وي. شه وه ي راستي بي، نيمه سه باره ت به زيان ي خو مان قسه مان کرد. من دلخوشم مه مسعوود پاريزه ري منه. نازانم بوچي، به لام متعانه م پيه تي. وه ک دياره، لير سهره وه کان ده يانه وي سهر له به ري داتا کاني نيو کومپوتره که م وهر بگيرنه سهر زمان ي تورکي. هيو اي ماندوونه بوونيان بو ده خوازم. ده بي نزيکه ي ۴۰۰ گنگا بابت په رگه ي جوړاو جوړم هه بي، هه نديک شت که به گستي، هيچ په يوه نديه کيان به پشه ي پروژ نامه نووسيمه وه نيه.

له مه مسعوودم پرس ي ناخو ده توانم هه نديک که لره پلي پيداويستي تايه ت به ده ست بينم. شه و بو ي شي کردمه وه که جوړه مار کيتيکي بچووکي تايه ت به زيندانيه کان له نيو گرتووخانه که دا هه يه. به تورکي پتي ده لين «کانتين». «تو ده بي له گهل هاتندا ليستي شه و شتانه ت وهر گرتي که به رده ستن. تو ده تواني شه و شتانه به و پاره يه بکري که بالويز خانه ي فهره نسا بو ي به ري کردوي. به شيويه کي ناسايي، تو ده تواني داويان بکه ي، له پاسه وانه کان به رسه.» دياره، که هاتمه ژووره که م من کاغه زيکم وهر گرت، به لام نه مزانبو و چيه. هه مووي به تورکي نوو سراوه. له و کاته وه هه ول ده دم وهر بگيرم. هه نديک وشه پروون و لييان تيده گم، به لام پاسه وانه کان داواکاريه که م رت ده که نه وه. پيم وايه شه وان به تاسو وقه ون که هه ول بده ن به ټينگليزي قسه م له گهل بکه ن. بويه نيتاش هيچم نيه نه بو کات به سهر بردن و نه بو خو شور دن. شامپويه کيان هه ر نه بي له ته سابوونيکم ده وي.

خاولیه کهم دهوئ بۆ ئه وهی خۆمی پئی وشک بکه مه وه. هه ویری ددان و فلچه یه کی ددانشۆردنم دهوئ. پۆژنامه و کتیبم دهوئین. ئه وهی راستی بئی، ته نیا شتیک که تا ئهم ساته وه خته پێیان داوم، جگه ره بووه و بهس. پیم وایه نه گهر زیندانی له جگه ره بیهش بکری، پاپه رینتیک به رپا ده بئی.

سئ پۆژ له مه وپیش بوو، له بهر ته له فزیۆنه که خه ونوو چکه بر دبو و میه وه، له نیتوان دوو باب ته دا سه باره ت به گواسته وهی نه یما ر بۆ پاریس سان ژیرمان، به وپه ری سه رسو و پرمانه وه، که له سه ری خۆم له که نالی سی ئین ئین تور کدا بینی. نازانم له کوئ ئهم وینه یه ی منیان ده ست که و تووه، بۆ خۆم پیشتر هه رگیز نه مینیوه. پیم وایه پۆژی دوا ی ده سته سه رکردنم له پۆلیسه خانه که هه لگه را وه ته وه. ده بئی پۆلیسه کان ئهم وینه یان به که ناله که دا بئی. پروو خساریکی ته وا و ماندووم هه یه، ئیوچه وانم گرژ و که میک ریشم ها تووه. ته نیا شتیک که له م «پېژرتاژه» دا تئی گه یشتم، وشه ی «تیرۆریست» بوو که پۆژنامه نووسه که په ی تا په ی تا دوو پاتی ده کرده وه و هه ره هاله ژیرنووسه که شدا به دی ده کرا. ته وا ومان کرد. من وه ک تیرۆریستیک ده خریمه بهر چاوی هه موو تورکیا وه. به درێزایی پۆژ وه ک که سئکی بئی پۆح له پای ته له فزیۆنه که نه جو و لامه وه و دله راوکی ته نگی پئی هه لچنیم. پیم وابی دوو پاکه ت جگه ره م کیشا. به دنیایه وه بۆ ته نگه نه فه سیه که م زۆر خراپه به لام نه هوه نی کردمه وه.

که ی پێگه ی پۆژنامه نووسی من بوو به هی «تیرۆریستیک زیندانی کراو»؟ ئاخۆ به هه لبژاردنی ئهم پیشه یه ده بوایه دوا جار به خریمه گرتو و خانه وه؟ ئهم به سه رهاته جۆریک ساویله کی تیدا یه. ئهم هه سته که بهس بهم وئ سه رقالی پیشه ی خۆم بم، وه ک چۆن هه میشه هیتا و مه ته خه یال و کردو و مه ته

ئيديالتيک. نه و تا گشت نه مانه به ره و کويان هيناوم. چتر نازانم له چ
پوژتيک داين، وازم له وه هيناوه به يانيان پاش نه وه ي له خو وه ستام،
پتيکه و ته کان ده ستنيشان بکه م. ويده چي دوانزه يان سيانزه ي ثاب بي. نه وه
بيو نزيکه ي دوو هفته ده چي که من گيراوم و له ره وشيکي باشدا نيم.

یہ کہم سہردان

شتیکم بۆ به یانیان دۆزیوه ته وه که بواری شهوم پی ده دا ماوه یه کی زیاتر بخه وم. که پاسه وانه که ده رگا که ده کوتی و به خه بهرم دیتی، هه لده ستم و شه و تاشتییه و ه رده گرم که به درزی ده رگا که دا پیم ده دا، پاشان ده چم له هه وشه کهم جگه ره یه ک ده کیشم، به سینگى پرووت و له ژیر تیشکی خۆردا. هه ر له کاتژمیر هه شتی به یانییه وه گه رمایه کی خنکینه ره هیه. بۆنی دیواره پورتوکاوه کان هه لده مژم، بۆنی شه و لمه زیره ی له و دیو دیواره که وه دئ، بۆنی شه و تۆزه ته نکه ی له هه موو شوینیک ده نیشی. من شه م بۆنه باش ده ناسم. هه موو جاریک که ده گه پیمه وه ناوچه که، شه م بۆنه م بۆ دئ. ئیتر به لامه وه ناشنایه. جا چ له قاهیره بی، چ له هه ولیر، چ له به یرووت یان عه ممان. به گشتی، شه وه نده به سه له فۆۆکه که دابه زم بۆ شه وه ی بیناسمه وه. به جگه ره ی ده ستمه وه، سه رم به ره و ئاسمان هه لده بیرم و قوول قوول مژی لی ده ده م. ده سه به جی کاریگه ریی داده نی. به چه ند چرکه یه ک چاوم ره شکه و پیشکه ی ده کا و سه رم له گیشه وه دئ. پاش چه ند مژیکی

تر، بڼه وهی خوځم خاترجه م بکهم که نه مه کورتخاښه نښه، واز له جگهره نیوه کیشراوه که م دینم و به حاله حال به پلیکانه کانداه سهرده که م و راده کشیم. له نیو گیتراوی خه یاله کانداه، چاوه کانم دهنو قینم. بڼه ماوهی چهند کاترمیریک ده چمه نیو دڅخی خه ون و بیداریه وه. به راستی که یفم به م فریودانه به چووکهی خوځم دی.

هه لبت، نه مړوی لی دهر بچی. چونکه، نه م به یانیه، رووداو ښکی نانا سایی هاته گوړی. نریکه ی کاترمیر یانزه، دهر گهی ژووره که م کرایه وه. من هه روا له سهر جیگه که م بووم، ناروقاوی و خه والوو. پاسه وانیک به بزه به کی پان و که یفخوش وه ژوو که وت، که مژانه به ښنگلیزی دوو پاتی ده کرده وه: «گیتفریند، گیتفریند!» من لئی تینه ده که یشتم. پاشان به راجه نینه وه، به بیرم هاته وه که مه سعود پتی گوتبووم که بنه ماله که م ویستوویانه له گرتووخانه بیتنه سهر دانم. به قامکه لیک ناوالاکانم، دهستم به پیش ده موچاومدا هینا بڼه وهی تپی بگه یه نم که پننج خوله کم پتویسته تا کوو خوځم ناماده بکهم. پریم دایه نه و نایلونه زبله ی تیشترته جینه که م تی خستبوو و ته نیا نه م جله م مابووه خاوین بی. له نیو ده ستشوره که دا پریشم تاشی. پاسه وانه که که پرایه وه و بڼه دهر وهی ژووره که م دوی که وتم. نه مده توانی برپا بکهم. نهستم بوو بیتنه بهر چاو که بنه ماله که م و خوشه ویسته که م په ننگه لیره، له شر نه خ بن، له م ناوچه دووره ده ست و مه ترسیداره. سی پوځ پتیشتر، مه سعود بڼی باس کردبووم که خه باتگپرانسی په که که په لاماری به نریخانیه کی شاربان داوه که که له ک قوریانی لی که وتووه ته وه. پتی گوتبووم به هوی به رده و امیسی شه روپیکه دانه کان، هه موو که س وه زاله هاتوون و به دهر دی نه ردوغان له میدیا کانداه لئی «شهری دزه تیروره»، تا دی چرتر ده بیتنه وه. پیم و ابوو

بنه ماله کم به دلخور په وه گه یشتوونه ته فروکه خانه ی شاره که، به ئوتو میله به بازگه کانی پشکنیندا تیپه ریون و له سر شه قامه کان چاویان به ئوتو میله زریو شه کانی سوپای تورکیا که وتووه. له سونگه ی منه وه گشت نه مانه نه کرده بوون. لئی دهمویست بروایان پی بکه م. دلّم ترپه تربی بوو. به چهند دهرگایه کدا تیپه رین و به کومه لیک پلیکاندا سرکه وتین. له بهر دهرگایه کی نهؤمه کی سهره وه، پاسه وانیکي دیکه به تورکی پی گوتم: «کونسؤلوس». سهریم کرد بی نه وه ی وه لام بده مه وه. په نگه ویستیتی تیم بگه یه نی که بالوئیزیش هاتووه. منیان برده ژووریکي گه وړه ی چوله وه که ژماره یه کی زور میز و کورسی تیدا به دی ده کرا. بیگومان ده بی هولی چاوپیکه وتنی تاییه ت به بنه ماله کان بی. له کاتیکدا چهند خوله کییک ده بوو چاوه ری بووم، ژنیکی گنج وه ژوور که وت که پیاوړیکي به دواوه بوو. ژنه که که له گت و نه سمه ر بوو، له سیه کانی ته مه نیدا بوو و تورک نه بوو. پیاوه که به پیچه وانه وه ویده چوو تورک بی. که میک به ته مه نتر بوو، قزی سهری کورت کرد بووه و پیاو ماقوول دیار بوو. ته و قه یان له گه ل کردم و به رامبه ر به من دانیشتن. ژنه گه نجه که به فهره نسی خو ی ناساند: «پوژباش، من ناوم کلیره، له بالوئیزخانه کار ده کم.» به سهرنجه وه گویم بو ادا داشت، به لام له سووچیکي می شکمدا بیرم له بنه ماله کم ده کرده وه. زور خیرا بوم دهرکه وت که په نگه نه مه گالته یه کی بیتامی پاسه وانه که بووی. ویده چی نه و پیاوه گه مژه یه به لایه وه سهرنجر اکتش بووی که بروام پی بیتنی نه م ژنه گه نجه ی بالوئیزخانه خو شه ویسته که مه. به جاری دلّسارد بوومه وه که سهردانه که په یوه ندیی به که سوکارمه وه نه بوو، به لام هاوکات دلّنا سووده بووم که بالوئیزخانه ی فهره نسا دواچار هات و سهری لی دام. نه مه بو من

هيوايه کي گه وړه بوو، يه که م نيشانه بو ټه وې که شتيک خه ريکه پروو ده دا. که دواچار وهک هاوولاتييه کي فېره نسي مامه لم له گه ل کراوه. ټه و پياوې له گه لي هاتېوو، تورک بوو و ټه ویش له بالويزخانه کاري ده کرد. ژنه گه نجه که وروژاو ديار بوو، يان پهنکه سه غلټ بووې، وهک بلتي به دوخي له م شيويه پانه هاتې. پياوه که کرده يتر بوو.

کلير داوای لي کردم چو نيه تي گيرانه که م موو به موو بگيرمه وه و هاوکات خویشي يادداشتي لي هله گرتو وه. به بيستي هه لومه رجي مانه وم له کاتي ده سته سهريدا، هه ناسه يه کي هه لکيشا و سهری پراوه شاندا. هه ستم کرد هه تا زياتر له گيرانه وې به سهراته که م ده چمه پيشي، هه لسوکه وتيان به رامېر به من باشر ده بي. پيم وايه ټه وانيش ده بي له خويان برسبي داخوا ټه من کيم. هه رجي بي، من وړوژنامه نوو ستيکي به ناويانگ نيم. به ټه گريکي زور، پيش ټه م به سهراته، هه رگيز نه يانيستېو باسي من بکري. ټه وان بويان شي کردمه وه که حکومتی فېره نسا بو مه سه له ی من، به وپه ري تواناوه له جموجول دايه و بالويزخانه ټه و نه ده ی له ده ستي بي، هه ولي باشکردني هه لومه رجي گرتووخانه م ده دا. ټه وان هه وړه ها پيان گوتم که ليکولنه وه يه ک له ثارا دايه و به لايه ني که مه وه بو ي هه يه پينج مانگي ديکه به رده وام بي. «ټه م ياني ده بي پينج مانگي ديکه له گرتووخانه بم و پاشان نازاد ده کريم؟» - «ټيمه نازانين... ټه وان ده لين پتويستيان به وه هه يه سه رله به ري دراوه کاني ناميره کاره بابه کاني ټيوه وه ريگيرن.» - «باشه ټه ي بوچي ماتياس دتپاردون ته نيا مانگيک مايه وه، بوچي بو من ده بي پتر بي؟» کلير پتي راگه ياندم که دوسي که ی من زور له هي ماتياس دتپاردون^۱

۱. وړوژنامه نووس و ټه گريکي فېره نسي که مانگي نياړي ۲۰۱۷، ماوه ی مانگيک له تورکيا زينداني بوو.

قورستره. پێشان، له بهر ئه وهی ماتياس ته نیا به «پرو پاگه ندهی تیرۆریستی»
 تۆمه تبار کرابوو نه ک به «به شداریی له گرووپیکی تیرۆریستیدا» پاشان،
 چونکه ئه و خرابوووه ناوه ندیکی راگرتنه وه نه ک گرتوو خانه یه ک له ژیر
 چاودیری چرو پر دا و به گشتی، له بهر ئه وهی هه لومه ر جی گرتنه که ی له چاو
 هی من هینده دژوار نه بوو. هه ستم کرد که نوینه ره کان نازانن ده رباره ی
 ره وشی من چۆن بیر بکه نه وه. بیتجگه له وهی که پێیان گوتم دۆسیه که م
 خه ریکه تاوتوئ ده کرئ، زانیاریه کی ئه وتو یان پێ پانه گه یاندم. ویده چوو
 هینده ی من به رچاویان لێل بئ. ئه وهی روون و ناشکرایه، ئه وهی که ژنه
 دادوه ره تور که که که سێکی تا بلیتی ژیکه له یه. ئه و سه ره تا به هه موو که سی
 راگه یان دووه که من تیرۆریستیکم، بۆیه حوکمی گیرانم دراوه و بیستو پێنج
 سالی دادئ له گرتوو خانه یه کی شرنه خ به ند ده کریم که له ژیر چاودیری
 چرو پر دایه. ئینجا، دۆسیه که م کتو پر «ره وتی خۆی» ته ی ده کا، بئ ئه وهی
 ته نیا یه ک جار که سێک بیت و به شیوه یه کی ورد تر لێ پرسینه وه م له گه لدا
 بکا. نازانم شتیکی باشه یان نا که دۆسیه که م «ره وتی خۆی» ته ی ده کا.
 نوینه ره فه ره نسیه کان هه ول ده دهن خاتر جه مم بکه ن و پیم ده لێن که پای
 گشتی فه ره نسا پشتیوانی من. پیم وایه ئه ردوغان ئه و هه موو جمو جوله ی
 پێ ناخۆش ده بئ. له م رووه وه، شتیکی زیاتر له هی پێشوو نازانم، به لام
 هه ره زیده له وه ده ترسم که ئه ردوغان چیرۆکیکی که سی لئ هه له بستئ.
 به دنیا نیشان بدات که ئه گه ره پتی خۆش بئ، ده توانئ پوژنامه نووسیکی
 بیانی له سه ر خاکی خۆی تۆمه تبار بکا و بۆ ماوه یه کی دوور و درێژ له
 گرتوو خانه ی بیه ستیوئ. دوا جار هه رچی بئ، به پێوه بهر ئه وه، خال و براهه وه.
 له کۆتایی چاوپیکه وته که دا، کلێر پتی گوتم که نامه ی که سوکاره کانمی

بۆ هێناوم: نامهیه کی دایک و باوکم و نامهیه کی خوشه و یسته کهم. چاوه کانم هیدی هیدی سوور هه لگه پان. به هۆی نه وهی نهیده زانی ناخۆ پاسه وانه کان پێگه م پێ ده ده ن نامه کان له گه ل خۆمدا به رمه ژووره کهم یان نا، داوای لێ کردم یه کسه ر بیانخوێتمه وه. بۆیه من له بهر چاوی نه وان، له سه ر مێزه کهم دهستم به خوێندنه وهی نامه کان کرد. هه و ل م ده دا هیچ شتیک دیار نه بێ، به لām پاش چه ند دێرێک، تێکه لێه ک له خه م و شادی به سه رمدا زāl بوو. جۆش و خۆشیکێ ژۆر قوول که پێشتر هه رگیز ههستم پێ نه کردبوو. به جۆرێک له جۆره کان، من هه تا نه و ساته وه خه قه ت خۆم هێنده نزیک به وان نه ها تبوو به ر چاو. بێ نه وهی بتوانم خۆم راگیر بکه م، فرمێسکه کان به سه ر گۆنامدا شۆر بوونه وه. رزگاریده ر بوو. بۆم ده رکه وت که ته نیایی تا چ پاده گوشاریی بۆ هێناوم. کلێریش و ێده چوو که وتبێته ژێر کاریگه ریه وه. له نیو گیرفانی به دوا ی ده سه ریه کدا گه را بۆ نه وهی بیدا به من، به لām ته نیا ده سه ریه کی کۆنی به کارها تووی دۆزییه وه که یه کسه ر پێکو پێکی کرد. که خوێندنه وه که م کۆتایی هات، له دۆخیکێ ژۆر خراپدا بسووم. پیاوه تورکه که ده سه ته کانی گووشیم و پێی گوتم: «ده شێ وه ک نه زموونیک، وه ک خه باتیک له مه بروانن. ئێوه به هێتر تر دێنه ده ری». گوتمی له کردنی ئاسانه ره. من لێره له ولاتی خۆم نیم. نه گه ر گشت نه مانه له ولاته که ی خۆم پروویان دا با، په نگه شته کان به م جۆره نه ژیا بام. به لām لێره، چه نده ش به رامبه ر به دۆزی کورد هه ستیار بم، نه مه خه باتی من نیه، به لکه پێشه ی منه. من به س رۆژ نامه نووسیکی گه نجی فه ره نسیم. پاش قه یرێک بێده نگێ، له گه ل نه دمانانی بالۆتێزخانه درێژه م به گفتوگو دا. قسه کردن ئوقره ی پێ ده دام. «ئێوه چۆن هاتنه شرنه خ؟ به فرۆکه؟» - «به لێ، ئێمه نه م به یانییه سواری

فرۆکه بووین. به لām هه ندیکمان پێ چوو هه تا گه یشتینه گرتووخانه، له هه موو شویتێ بازگه ی پشکین هه بوو. چهندان جار پێشيان پێ گرتین.»

پاشان کلێر پێی راگه یاندم که چهند کتییکی بالۆزخانه ی بۆ هیناوم، به لām ههروهک نامه کان، نازانی داخوا به سانسۆردا تیده په رن یان نا. ئه وه له سه ر کورسیه که ی ئاوپی دایه وه و به تورکی رووی قسه ی کرده پاسه وانیکێ ئه وه سه ری هۆله که. پاسه وانه که له ژووره که رۆیشته ده ری و چهند خولهک دواتر له گه ل ئه فسه ره کان گه رایه وه. گفتوگۆیهک له نێوان ئه فسه ره کان و نوێنه ره کاندادهستی پێکرد. وهک هه میشه من ته نانه ت یهک وشه شیش تینه ده گه یستم. ژنه گه نجه فه ره نسیه که ش ویده چوو هه ندیک سه ری لێ شیوابی. به سیمایه کی تووره، رووی کرده هاوکاره که ی: «من به راستی به و شیوه ناخواته یان هێچیان لێ تیناگه م، ئه وه چی گوت؟» هاوکاره تورکه که ی خۆی تێ هه لقوتاند. پاش که میک رووی له من کرد: «ئهم پیاوه ده بینێ؟ ده بی روو له و بنێ، ئه وه نده به سه که پێی بلێی پێویستت به فلان شت هه یه.» ئه فسه ره تورکه که له کاتیکدا به دهستی له سینگێ ده دا، دلسۆزانه لێی ده پروانیم. سه ریکم بۆ له قاند، به لām خو ئه من ساویلکه نه بووم. پاسه وانه کان تا ئیستا بۆ سه ره تایی ترین شته کان وه لāmیان نه داومه ته وه. تیناگه م بۆچی هاوکاریم ده کهن ئه گه ر پێیان بلێم ئهم پیاوه م بۆ بانگ بکهن، ته نانه ت ئه گه ر ئه فسه ره بی. ئه وێ رۆژی، کاتیک له ناخواتنگه بووم، مه سه عودو راسته وخۆ له پاسه وانه چاودێره کانی پرسێ ناخۆ من بۆم هه یه دهستم به کتیه ئینگلیزیه کانی نیو کتییخانه ی گرتووخانه رابگا. پاسه وانه که به رووخساریکی گه مزانه لێی روانی و وه لāmی دایه وه (مه سه عود پاشان قسه کانی بۆ وه رگی پرام): «باشه ئه من چۆن بزنام کام کتیب به ئینگلیزی

نوسو سراوه؟ خوم من سحر باز نیم. «مه سعوود دهنګی بهرز کرده وه: «واز
 بیته، تو خوت زور باش ده زانی نه گهر نووسره که ی تورک نه بی، نه وابه
 نه گهر یکی زور کتبه که به ښنگلیزی نووسراوه. سهیری بهرگه کان بکه. هر
 نه بی فیکتور هووګویه کی له سر به دی ده کی. «پاسه وانه که لیچولیوی
 تیکنا. کاتیک ښخه له ناخواتنگه که چوینه ده ری، تولی خوی کرده وه،
 پری دایه ملم و ناچاری کردم به دریا یی ریڼه کی گه پانه وه بهم جوړه بروم
 (به گشتی پاسه وانه کان ته نیا قولم ده گرن). تووره بیو که مه سعوود لومه ی
 کردووه و له بهر خویه وه پرته و تولی بوو. ده بی بلیم مه ترسی نه وه هیه
 هه مان شتم به سر بی نه گهر داوای قسه کردن له گهل نه فسر یک بکم
 که پر یار وایه یار مه تیم بدا. لیره، ده سته بچو که کان و پاسه وانه کان یاسا
 دیاری ده کن. بهس نه ییووب شایانی نه وه یه متمانیه پی بکری. هر
 نه و پاسه وانه ی له گهل هاتمدا به منه وه خه ریک بوو. ته نیا که سی که که
 به ښنگلیزیه کی رهوان قسه ده کا. کلیر پی گوتم که به داخه وه ده بی بروا
 بو نه وه ی بگاته فرۆکه خانه. زور خوشحال ده بووم نه گهر دیسان که میکی
 تر له لام بویه. بو نه وه ی هندی که هوالی تر ده رباره ی که سوکارم بیسم،
 پرو که شیش بن گرنګ نیه. تاوه کوو هیوا و وره یه کی زیاتر وه ر بگرم.
 چونکه دواچار، من نازانم ناخو ده توانم پتج مانگی تر له چاوه پروانی
 نه گهری نازاد بووندا بهرگه بگرم یان نا. گومان له هه موو شتیک خراپتره.
 ته نانه ت له سر نه و پروایه م که پیم باشر بوو بو ماوه یه کی پتر سزا بدریم،
 به لام به ری که وتی ده رچوونیک دیار بکراو. به لایه نی که مه وه، ده زانم خوم
 به چیه وه سه رقآل بکم. ده متوانی خوم به و ری که وته وه به ستمه وه. مرؤف
 به هه موو شتیک رادی، به لام به گومان رانایه.

لئى به هېچ شۆپه يەك رېنگە نادەم ئەمە بېسىرى. بەپېنچەوانەو، دەبىي
 ھەستىكى وا بە دەوروپەر بىدەم كە من بەرگە دەگرم. بۆيە وەلامم داىەو
 كە تېگە يىشتم. ئىنجا پاش ئەوئى تەوقەم لەگەل كەردن، بە نىگا پۆيشتىانم
 شۆپاند. دوايى گەپامەو بۆ ژوورەكەي خۆم. لەسەر كورسىيەكەم دانىشتم،
 بىي ئەوئى بىجولۆيمەو، ھەولم دا گشت ئەو شتەنە ھەرس بىكەم كە پروويان
 داو. چەند خولەك كىك دواتر، پاسەوانىك لە دەرگای دا. سەرم بەرەو پۆچنەي
 دەرگا كە شۆر كەردەو. چەند كىتپىك، چەند پۆژنامەيەك، دوو نامەكەم
 و ھەروەھا دەستەيەك كاغەزى سېي و قەلەمىكى بۆ پاداشتم^۱. سەرچەم
 ئەو شتەنەي نوینەرەكان لەگەل خۇياندا ھىتابوويانن. ساتەوختىكى پەر لە
 بەختەوھرىي بوو.

۱. لەم ساتە بەدواو، بوو كە دەستم بە نووسىنى ئەم تۆمازانامەيە كەرد و سەرەتا چۆنەتتى گرتەكەم گىراپەو.

به نامه ی رۆژانه

له گرتووخانه، زۆر خێرا بۆت ده رده كه وێ كه بۆ نه وهی تیک نه شكێی، ده بێ به نامه یه کی رۆژانه بدۆزیته وه، وه همیکی رۆژانه بۆ خۆت له ودیو میله كانه وه دروست بکه ی. خسته یه کی کار و چالاکی بۆ خۆت ناماده ده که ی، به خۆت ده لێی سبه ی پاشنیوه رۆ به فلان و فلان شته وه سه رقāl ده که ی، قاپ و که و چکه کان و جله کانت ده شوێ، فیری چهند په یفیکی تورکی ده بی. کۆمه لێک بریار ده ده ی، به خۆت ده لێی ریگه به وه ناده ی بکه وی و باش به رگه ی ئه م ژیا نه نوێه ده گری که هیوا ده خوازی کاتی بی، به خۆت ده لێی رۆژه کان که هه موویان لیک ده چن، تیده په رن.

به یانیا ن، نزیکه ی کاتژمێر چه وت، دوو پاسه وان دینه ناو ژوو ره که مه وه بۆ نه وه ی ده رگه ی چه ساره بچوو که که ی ده ره وه بکه نه وه، ته نیا شویتیک که ده توانم له وێهه رووناکی رۆژ بینم و هه ست به تیشه کانی خۆر بکه م. نه وه ی پاستی بی، ئه م چه وشه بچوو که م زۆر خۆش ناوی. ئه م چه وشه یه که به دیواری به لایه نی که م چه وت مه تر به رزه وه ئابلۆقه

دراوه که له سهره ووه يان تيلد پرووه کان ناوټه ي په کدي بوون، زياتر هستي زيندان يي وونت پي ددها، که له وټم و سهرم هله دهرم، به ناستم سووچي کي بچو کي ناسمان ده يينم، زياتر چاوم بهم ديوارانه ده که وي که په کسر به يرم دټنه وه له چ هه لومره چيک دام. به گستي که دوو پاسه وانه که دټن، من هه روا له جتيگه دام. سهره تا، دوشه که که مم له سهر عهرزي ټه و ژووره بچو که که وه که مه ته به به کارم دټنا، له ته نيشت په نجره که و ته له فزيونه که راده خست. به لام جازر بووم هه موو پروژي بهم به يانيه له خه وه ستم و دوشه که که مم ده سبه جي برده هوله که ي نهومي سهره وه، له سهر قهره وټله يه کي دووقاتم پاخست که چوارچټوه که ي ناسن و تا بلټي پيس بوو. له کوټايي ژووره که، له پشته وه ي پليکانه کان سه قامگير بووم. نه مه، هه م بواري ټه ووم پي ددها که ميک زياتر بخه وم، هه م پاسه وانه کان يينم، چهند چرکه پيش ټه وه ي بگنه خواره وه ي پليکانه کان. بهم شيويه، ټه گهر بريار بي شتيک پروو بدا دهره تي ټه ووم ده بي ده ست بکه مه وه^۱. کانژميټريک دواتر، نزيکه ي سه عات هه شت، به رزه گو يه که ي ته نيشت دهرگاي ژووره که مم وه کار ده که وي. ټه مه له خه وه ستاندي به کومه ټه. سهرجه م زيندانيه کان، به مه به ستي پشکيني به يانيان که زور کور تخايه نه و به س بو ټه ويه بزائري هه موو شتيک ناسايه يان نا، ده بي له بهر دهرگاي ژووره که يان ناماده بن. دياره من سهره تا ټينه ده که ي شتم. گوټم له به رزه گو يه که ده بوو، پاشان جيړه جيړي دهرگا

۱. چهند پروژ له مو پيش تيغي کيان پي دام. پاسه واتيک بزي هټابووم پاش ټه وي داوام ليکريدووا ناخو ده نوام ده ستيک به سهر و پيشدا يينم. هه بووني باه تيکي له م جوړه له ژووره که مم به رده وام نازاري ددها، پيم وايه که ټه وان ويستويانه ټه من ټه قلم له ده ست بده م و پروژيک، به کرده ويه کي شيتانه، هه ول بده م پاسه واتيک به بارته بگرم، يان له وه خرابتر، هه ولي خوکوشتن بده م. ټه م تيغه ترسه هه ره شوومه کاني مني که شانده وه. ټه و بيرزکانه ي هه رگيز زاتم نه کرد له يادداشته کانمدا ييانو وسه وه، له ترسي ټه وي نه که پروژيک پاسه وانه کان بريار بده ن يانخوټينه وه.

زریداره که که به غه‌لبه‌غ‌لب ده‌کرایه‌وه. ده پاسه‌وانیک وه‌ژوور ده‌که‌وتن و به‌سه‌ر مندا ده‌یانگوراند چونکه من له‌به‌ر ده‌رگا که چاوه‌پیم نه‌کردوون. به‌گشتی سه‌رکونه ده‌کرام و جار جاره زله‌یه‌کی بچووک به‌ر پرووخسارم ده‌که‌وت. به‌زه‌به‌ر نه‌بوو، به‌لام به‌س بوو بو‌ئوه‌ی هه‌ست به‌سووکایه‌تی بکه‌ی. پاش چهند پوژیک تیگه‌یشتم و ئیستا هه‌ر که بانگه‌وازه‌که ده‌نگ ده‌داته‌وه، هه‌لده‌ستمه سه‌ر پی. له‌و ساته‌وه‌خته‌ی پوژدا، به‌رده‌وام خه‌فه‌تیکی قوول‌ئوه‌کم ده‌گرئ. له‌خه‌ونه‌کانم دیمه‌ده‌ری که تییاندا هه‌ندییک جار خۆم نازاد دیت به‌ر چاو، له‌نیو که سوکاری خۆمدا. به‌سه‌رداخسته‌وه، به‌«مه‌رحه‌با»یه‌کی نابە‌دل پیشوازیی له‌پاسه‌وانه‌کان ده‌که‌م. هه‌ندیکیان وه‌لامی ئهم «مه‌رحه‌با»یه‌ده‌ده‌نه‌وه و هه‌ندیکیان نا. زۆر جارن، هه‌ر که پاسه‌وانه‌کان ده‌رگا که یان پیوه‌دایه‌وه، هه‌ول ده‌ده‌م بنوومه‌وه. زاتی پرویه‌پروویه‌وه له‌گه‌ل واقع دوی ده‌رکه‌وتن له‌جیهانی خه‌ونه‌کانم نیه. بو‌هۆله‌که‌ی نه‌ومه‌که سه‌رده‌که‌وم و چاوه‌کانم ده‌نووقینم. ئاوا که مییک باشتره. به‌لام ده‌زانم ئهم پشویه‌که مخایه‌نه، چونکه نزیکه‌ی نیو کاتزمیر دواتر، پاسه‌وانیک دیت و به‌شه‌نانی پوژانه‌م پی ده‌دا. وه‌ک هه‌موو ژمه‌خواردنه‌کانی تر، پاسه‌وانه‌که ناینم. خواردنه‌که له‌سه‌ر لیواری پوچنه‌ی ده‌رگا که که تا نیوه‌ی به‌ژنی مرۆف دی، دانراوه. هه‌ندییک جار، خۆم داده‌نوینم و هه‌ول ده‌ده‌م له‌دالانه‌که چهند نیگایه‌ک به‌دی بکه‌م، بو‌ئوه‌ی بزاسم ناخو پاسه‌وانیکه که ده‌یناسم، یان به‌س بو‌ئوه‌ی پرووخساریک بینم. پاش ئوه‌ی نانی پوژانه‌م وه‌رگرت، ده‌بینم چهند کاتزمیریکی به‌تالم له‌به‌ر ده‌مه و دیسان ده‌نوومه‌وه. ئامانج ئه‌ویه‌یه‌بتوانم بخه‌وم یان ئه‌وه‌نده‌ی ده‌کرئ خه‌والوو بم، چونکه هه‌تا پوژه‌که دره‌نگ ده‌ست پی بکا، زووتر تیده‌به‌ری. ئه‌مه

به گوږه ي پيکها ته ي پوځه کان ده گوردرئ، به لام زور جار هه لده که وي که پاسه وانه کاني دیکه که ميک دواتر دين، يان بو نه ووي «سميت» يکم (نانتيکي بچووکي به کونجیي توريکيه) پي پيشنيار بکه، يان بو نه ووي ليم بيرسن ناخو نامه يه کم نيه بينيرم (هه رچند گومانم هه يه له ووي نامه نووسراوه کاني منيان ناردبي). کاتيک نه مه پروو دده، نه ونده ي پيم بکري له وه لمدانه وده خوم ده خافليتم، چونکه دواي چوارهم هه ستاني به رده وام، شانسى دوو ياره خه و تنه ووم زور لاواز ده بيته وه. پيش هه موو شتي، چونکه گه رما خنکي ته ره که هيدى هيدى به سهر ژووره که دا زال ده بي و پاشان چونکه ده نگه ده نگي پاسه وانه کان و زيندانيه کاني تر له نيو دالانه که دا زياتر و زياتر خو ده سه پيني.

دويني، نزيکه ي کانژميتر ده، پاسه وانتيک مني له خه وه ستاند و پيشنياري پونه که ره يه کي بچووکي پي کردم. نه مه يشت بزاني به لام زور تووړه بووم. توانييووم ديسان بنوومه وه و ته نانه ت پيم وايه خه ونم ده يني.

به ره به ري نيوه پو، پيره ميترديک که ويده چي له ته مه ني بايرمدا بي، به جلي مه ده ني وه و شان به شاني پاسه وانتيک، خواردني نيوه پو دابه ش ده کا. خواردنه که به گشتي بريتيه له ما کارپوني، شله ي به گوشت يان ساوار له گه ل که ميک ماست و ايان چهند ميوه يه ک. که خواردنه که بو من تيده کا، ده بي چهند جار له سهر يه ک بلیم «ته مام» بو نه ووي تتي بگه به نم که زورم بو تي نه کا، به بزه يه که وه ليم ده رواني و به شيوه يه کي خوکار، دريژه به پرکردن و داگرتني ده ورييه که م دده. من هه ميشه ناچار ده بم به شيکي زوري خواردنه که م بخه مه نيو زبله که وه. مه حاله دلتي بو خواردن بچي، هه رچند ده بي دان به وه دابنيتم که خواردنه که شياوه، نه وه

نه بئى كه له خوراكي جوړاوجوړى كه مه. كه بيرى لي ده كه مه وه، دلنيا نيم
خوارده مهنى له گرتووخانه كانى نيمه له فهره نسا له مه باشتربى. ههروه ها
نهو بيسكوپته دريژه به ده خلاه هه ن. بهو گهرمايه، پان بوونه ته وه و شيوازي
سه يروسه مه ريان به خووه گرتووه. پاسه وانه كان وهك خيزو خوّل بلاويان
ده كه نه وه. جارتيكان، هه ر چو نيك بئ يه كي انم تام كرد. پتي تيك چووم.
نه وان تا بلتي وشكن. ده بئى گه ده يه كي زور خوراگرت هه بئى و له وهش
گرنگتر، بوتله ناويكت به ده سته وه بئى. پاشنيوه پويه ك، ده ستم كرد به
پشكنيني ريكه وتى به سه رچووني گشت نهو بيسكوپته دريژه به ده خلاه ي
كه كوم كرد بوونه وه. زوربه ي هه ره زوريان پانزه سال بوو به سه ر چووبوون.
دواي خواردن، بوشاييه كي به رچاو هه يه. به گشتي، له به رده م هه واله كانى
ته له فزيون كه به دريوازي پوژ به هه لكراوى ده يه تلمه وه، سه ر خه ويك
ده شكيتم. نه مه پاشخانتيكي ده نكي م بو دروست ده كا. نهو پوژه بوم
ده ركه وت كه په لاماريك له به رشه لوئا پووي داوه، بئى نه وه ي په ي به
ورده كارييه كانى به رم. زور جارن، دوايي ده چم يه كسه ر له نيو هه وشه كه
جگه ريه ك ده كيشم بو نه وه ي هه ول بده م دوخي پوچيم به رز بكه مه وه.
نه مه ساته وه ختي هه ره دزواره، ساته وه ختيك كه ته واو بيدارم و به باشي له
دوخي خوّم ناگدارم. بير له ژماره ي نهو پوژانه ده كه مه وه كه له گرتووخانه
تيمپه راندوون، له بنه مال كه م، له خو شه ويسته كه م. له خوّم ده پرسم بلتي نيستا
چ بكه ن. بير كردنه وه له كه سو كارت بئ راده نه سته مه نه گه ر بيت و ماوه يه كي
زور لتيان بئ هه وال بئى. نه م ديپانه له كاتيكد ا ده نووسم كه بيستوچار پوژه
قوله ست كراوم. جار جاره، به هاتنى مه سعود كه نه نيا كه سيكه ده توانم
له گه لي بدويم، خوّم لهو سه ر بوونه پزگار ده كه م. نه م هه فنانه ي دوايي

نه وه نده که م قسم کړدووه که به هه ولدان بؤ يیستنی دهنگی خوم سهرم سوور دهمیټی، دهمه وی بزانم ناخو ههروهک پيشوو وايه.

ههفته ی جاريک، سه ربازه کان و پاسه وانه کان بؤ پشکينيټکی کتوپر وه ژوور ده که ون. به گشتی، بیست که سیک ده بن. ورد ده که پښ. هه موویان دینه ژووره که موه و هه راوه نگامه یه کی زور دروست ده بی. ثم سه ردا نه ههستی نه وم پي ددها که من نازه لټکی ناو باغچه ی نازه لانم. هه ندیکيان ته نانهت له جی خویان نابزوون و زهق زهق لیم دهنوړن. شتیکی سهیره: پاسه وانه کان هه روا به تورکی قسم له گه ل ده که ن، هه رچه نده نه وه زیاتر له سی ههفته یه من لیرم. ناخو ده زانن که من ته نانهت له وشه یه کیش ناگم؟ په نگه پیان وایی که من پو ل ده گیرم. په نگه پیان وایی که من زور باش له و شتانه ده گم که بوم ده گیرنه وه، چونکه به شه پفانیکی یه په گم ده زانن و بویه ده بی له دهره تیکدا کوردی یان تورکی فیر بویم. به رامبه به وانه ی زهق زهق لیم ده روان، ژماره یه ک وروژاون و به شادیه ک که هه ولی شاردنه وه ی نادهن، ده ست به پشکین ده که ن. پاسه وانه کان هه موو جاري چاو یک به ده ستووسی نامه کانمدا ده خشین. به بزه یه کی بی پروایانه کاغه زه کان له پیش چاوی هاوکاره کانیان پاده وه شین، وه که نه وه ی بیانه وی بلین: «سه یرکه، سه یرکه، نه مانه به فه رهنسی نوو سراون!» له م پشکینانه دا، به رده وام نه فسه ره کانیش دین که به نه ستیره و هیما ی سه ر شانیان ده یاناسمه وه. به گشتی ثم هه له بؤ داواکاریه کانم ده قوزمه وه، هه ول ددهم دهستم به ته له قونکر دنیک، به بوتلیک ناو یان که لوپه لی تری سه رتهایی رابگا.

کتیبه کانی وه فده که خیروبیری راسته قینه بوون، هه رچه نده ده بی دان

به وه دا بنیتم که به بینیان که میک چه په سام. له و پینج کتیبانه ی بویان هیناوم ژیان نامه یه کی لووی دو فوونیس هه بوو که کوره کانی نووسیویانه و هه روه ها کتیبیک له سه ر تیت که ژیلپیر کۆلار نووسیویه تی. له و جوړه خویندنه وانه نین که چاوه پروانیاں بووم. پیم باشر بوو کتیبه کان نه ده بیاتی فه ننازیا یان زانستی - خه بالی بن. چه زم ه کرد به گرده لمی فرانک هی ریرت و ته نانه ت تولکین خوم له و ژووره پرزگار بکردایه. نه مه دهره فیتیک بوو بو ژو سهر له نوئ خویندنه وه ی پۆمانه گه و ره کانی سه رده می گه نجیتیم. له گه ل نه وه شدا نه م کتیبانه به هانامه وه دین. هه روه ها چهند پۆژنامه یان بو هیناوم که ئی کۆتایی مانگی ته مووزن، له وانه ژماره یه کی لو کانار نه نشیت که پیم هه موویان خویندنه وه. کورسیه که مم ده ست دایه و له نیوه پراستی چه وشه که م دانا. ناخروئو خری پۆژ بوو، هه و فیتیک بوو، تیشکه کانی خور تینه که یان له ده ست دابوو: ساته وه ختی دلخوازی من له پۆژدا. جگه ره یه کم داگیرساند و به سووکه هه ستیکی ناوینه ی شادی لاپه ره کانی پۆژنامه که م هه لدا یه وه. نه مه وه ک شتیک گرنه گ نایه ته به رچاو، به لام له و پۆژه وه ی هاتووم، په نگه یه کتیک بی له خوشرترین بیره وه رییه کانم. خویندنه وه ی هه واله کانی فه رهنسا، هی ژیا نی پۆژانه ی ولاته که م که له من وایه زور دووره، به پراستی ئوقره ی پی دام.

پۆژیکه تر، پرووداو یک هاته گورپ و منی له و په ریشانیه دهره ینا. له کاتیکدا که خه ریکه خویندنه وه ی پۆمانیکه فرانک نووشی بووم به ناوی میشکی قۆلتیر، کریکاره کان هاتنه ژووره وه تاوه کوو لم و خیز به چه وشه که وه پۆ بکه ن. کاتیک گویم لی بوو له نیتو خویاندا به عه ره بی ده په یفن، یه کسه ر زاراوه که یانم ناسیه وه. لیم پرسین: «نیوه خه لکی سووریان؟»

به واق وړمانه وه ناوړيان دايه وه. يه کيکيان، به بزه ي سهر ليوه وه وه لامی دامه وه: «ته تو عهره بي ده زانی؟» ټيمه ته نيا چهند خوله کيک قسه مان کرد. پاسه وانه که که بيگومان به بيستنی دهنگی من چه په سابوو، به پاکردن هات و دهنگی به سهردا به رز کردنه وه. نازانم داخوا له بهر نه وه بوو که وازيان له کارکردن هيتا بو نه وه ي قسه له گهل بکه ن يان چونکه نه وان به چه دوو ده ياندواندم. نازانم ناخو مافی قسه کردنم هه يه يان نا. به گشتی، پاسه وانه کان شتيکی نه وتوم پي نالين. به لام شيوه گفتوگويه ک له ته ک که سيکدا ههستيکی خوش بوو. هه رچی بي، هاوړي سووريه کانم ژووره که يان بي راده شپړيو کردوه، له گهل نه وه شدا هه ول ددهم خاوينی رابگرم. بو به يانی، به بوريه کي ناوړ ژانندن گه رانه وه و حه وشه که يان به چيمه نتو داپوشي. هينده له دالانه که وه به ژووره که ي مندا چوونه ته حه وشه که وه، شفه رپيک به خيز و لم و ناو له ژووره که مدا دروست بوو. سهر له ټيواره، ټيم پرسين ناخو که سيک دي خاوينی بکاته وه. دنيايان کردم هه وه: «خمت نه بي، ټينشاللا، که سيک نه مشه و دي خاوينی ده کاته وه.» به لام دياره که س نه هات و بو به يانی، به چه په سانه وه بوم ده رکه وت که ريگه دريژه قوراوييه که بووه ته چيمه نتو. ژووره که م که پيشتريش هينده خوش نه بوو، ټيستا به جاري سهر و دل ده گري. به لام ده ي، خو من زيندانيه کم و هه ر له ووم کم بوو سکا لا بکه م...

نزيکه ي کاتزمير ۱۷، خواردنی شه وم بو دينن. به گشتی، من هيتا برسيم نه بووه. هه مووی ده خه مه نيو به فرگره که مه وه و چاوه وړي ده بم دواتر دلّم بو خواردن بچي. دواچار، ده ورويه ري کاتزمير ۲۰، دوو پاسه وان ديسان دينه نيو ژووره که مه وه بو نه وه ي ده رگای حه وشه که م دابخه ن. که ميک

دواتر، بهرزه گۆیه کان وه خشه خش ده که ون. کۆتایی پۆژه، ده می که شه و داهاتوو. پاسه وانه کان به ده سته یه کی بچو و که وه چاو ده گیرن بۆ ئه وه ی بزائن هه موو شتیک له جیی خۆیه تی. له گه ل هاتیاندا، ده جمه بهر ده رگای ژوو ره که م و ئاماده باش پاده وه ستم. هه ست ده که م کاری پۆژه که یان به ره و کۆتایی ده چی، چونکه به گشتی خوش حالن. هه ر یه که و بۆ چوونی یک ده رده بری. ده لئی پۆلیک قوتایین. ته نیا به هه ل سوکه وتیان پا ده کرئ بزانی کی مرچومۆنه، کی گالته چییه، خراپه یان (به گشتی) ته وه زله. یه کی یک هه یه که به تایه ت به رده وام وروژاو دیاره. هه موو شه ویک، دیته ناو ژوو ره که مه وه، له کاتی که دا ئه وانی تر به س له بهر ده رگا که مله قوته یه ک ده که ن بۆ ئه وه ی دلنیا بن که من له ویم. به لام ئه م براده ره به وه نده پا زی نابیی، هه موو جاری به پرتاو خۆ به ژوو ره که دا ده کا، له به رده مم پاده وه سستی، بزه یه کی پانی له سه ر لیوه و یه ک به خۆی هاوار ده کا و به فه ره نسی ده لی «بۆ نسواغ! ئیواره باش. و)» پاشان پروو وه رده گیرئ. له قاقای پیکه نین ده دا و به «گالته» که ی دلخۆشه. له یه که مین شه وه وه ئه م کاره م له گه ل ده کا. ته نیا خه و نی که م بۆ ئه م پیاوه هه یه: به هه موو هی ز شه پلاخه یه کی له بنا گوئی ب سه ره وینم.

ئاخاوتنگە

مەسعوود دېتە نېو ئاخاوتنگە كە، پرووخسارى دېنېتە پېشى و تەوقەم
لە گەل دەكا. لەم بەشەى توركيا، دوو ھاوپرئ تەوېل بە تەوېل سلاو لە
يەكترى دەكەن.

«پۇژباش لوو.» - «پۇژباش مەسعوود.» - «چۆنى، باشى؟» - «باشم،
ئەى تۆ؟» - «باشم. ناتوانم ماوھەكى زۆر بېتېمەو، بەس وېستم بېم و
سلاوېكت لى بكم.» - «ئەھا، باشە، بۆچى؟» - «چونكە تاوېكى ترشەو
دادى و مەترسېدارە لە دەرەو بېتېتەو، بۆى ھەيە تېرۆرېستەكان بمانخەنە
بۆسەو، جاددەى شرنەخ پارېزراو نېيە.» - «ئەم پۇژانەى دوایى ھېچ
پەلامارېك پرووى داو؟» - «بەلى، بەردەوام پەلامار ھەيە، تۆ دۆخى نېو
شارت بېنېو؟ تېرۆرېستەكان ھەموو شوېنېكېان خاپوور كىردو، ئەمە بۆ
ولائى ئېمە باش نېيە.» - «باشە ئەگەر واىە تۆ بۆچى لېرە دەمېتېتەو؟ ئاىا
ناتەوئ لە شرنەخ بېرۆى و بېجېتە ئەستەنبول يان ئەنقەرە؟» - «ئەخېر، مەن لېرە
لەداىك بووم. ئېرە زېدى مە، دەبى ھەندېك كەس بېنېنەو بۆ ئەوھى

هه ولى باشکردنى شته کان بدهن. له وه بتر ازى من نه سته نبولم پى خوش نيه، پاريزره کاني نه وى لوو تبه رز و له خوبايين. - «باشه پوځانه چ ده که ي، وه پره دهبى، وانيه؟» - «به لى، شتيکي نه وتو نيه بيکه ي، به لام مروف هه نديک مه شخه له ده دوزي ته وه. پوځانى هه يني، به گشتي له گه ل هاوړي کانم ده چمه سه يران. هه روه ها زور ده خوښمه وه. شه را بي سووري باشي شمه هيه. نه گه ر ليره رزگارت بوو، له مالى من تامي بکه. - «زانياري نويت ده رياره ي پروسه ي دادگايه که ي من پيه؟» - «نه خيتر، هيشتا نا... چاوه رپم له وه رگي پرائي ناوه پوکي ديسکه په قه کاني تو بينه وه... ده زاني، نه وان ده لىن به هه زاران په رگه هه ن. - «من تينا گم بو چي نه م کاره ده که ن، بيمانيه... نه خر ده زاني، نه وان هي چيان بو نادوزي ته وه، من پيشتر پيم گوتو وى...» - «ده زانم...» - «بيجگه له مه، نه وان ده زانن که نه وه رپوړتاژه ي به هويه وه که وتوومه ته گرتووخانه وه، ده گه رپي ته وه بو سالى ۲۰۱۳، بو چوار سال له وه پيش! نه وکات په په گه نه نانه ت له لايه ن تور کيا وه به رپک خراو پکي تيروريستي له قه لم نه درابوو. نه وان ناتوان به نه نداميتي گرووپيک تومه تبارم بکه ن که وه ک رپک خراو پکي تيروريستي حيسابي بو نه کراوه. نوينه راني تورک وينه يان له گه ل سالح موسليم هيه. نه گه ر به هه مان نه قليب ت بير بکري ته وه، ده توانين بلين که نه وان تيروريستن! «مه سعوود، بي نه وه ي وه لام بداته وه، ديسان ليم ده نوړي. نه وه به قامک نامازه به و مايکرو فونه ده کا که له بان سه رمان هه لو اسراوه. گفتوگو که مان هه مو وى تومار ده کړي. بينده نگيه کي جاز کهر. «نه من نه م هه فته يه ده بوايه چاوم به و دادوهره بکه وى که فهرمانى گرتنى تو ي دا و لىي بيرسم بو چي نه م پرياره ي داوه،

۱. هاوسه وژکي [پيشو وى] بارنى به کيتي ديموگرا نيك، بالي سه ربا زي به په گه.

به لām هه وائیکى ناخۆشم پى گه یشت: ئه و منداللى بووه و منداله که شى به
 مردوویى هاتووه ته دنیا... - «ئى...» - «ئهم دادوهره هه رگیز نه ده بوايه بریار
 له سه ر چاره نووسى تۆ بدا، ئه و به شیوه یه کى ئاسایی به کاروبارى خیزان
 راده گا. بێجگه له مه ش له دوا قوناغه کانى دوو گیانی تیدا بوو. به لām هه موویان له
 پشوو بوون و ته نیا ئه و به رده ست بوو... دادوهریکى دیکه به دۆسیه که ته وه
 خه ریک ده بى. هه وڵ ده دم به م زووانه چاوم پى بکه وى بۆ نه وه ی
 قه ناعه تى پى بى. ئیستا ئه وه ی گرنکه، رۆژى ۲۶ ی ئابه که ده کاته چه ند
 رۆژى تر. چاوخشانده نه وه یه ک به دۆسیه که تدا ده کرى که نه گه رى ئه وه هه یه
 له ئاکامدا رزگار بى. - «باشه... ئه تۆ چۆن بیر ده که بته وه؟ ناخۆ بۆى هه یه
 ئازاد به؟» - «هيوادارم. بێده نگى. (تۆ بپروا ده که ی؟» - «به راستى ناتوانم
 له مه زیاتر هیچت پى بلىم... من هیچ نازانم. ئه گه ر ئه مه ریک نه که وت،
 دۆسیه که بۆ دادگه ی مافى مرقفى ئه وروپا به رز ده که مه وه. هه موو بزارده کان
 تاقى ده که ی نه وه... پشوو یه ک ده دا. «ئه و کتیبانه ت خوینده وه که نوینه ره که
 بۆى نارده بووى؟» - «به لى». - «سه رنجرا کیش بوون؟» - «به و شیوه یه نا، به لām
 بۆ من باش بوون. ناخۆ تۆ له م بابه ته وه شتیکت له ده ست دى؟ تیناگه م
 بۆچى ماتياس مافى ئه وه ی هه بوو کتیبه کان راسته وخۆ له پارێزه ره که ی
 وه ربگرى، به لām تۆ رینگه ت پى نادری کتیبم بۆ بى. - «به لى، هه رچه نده
 هه ولىشم بۆى داوه، ده زانى، هه فته ی رابوردوو له گه ل شیکسپیردا هاتم،
 به لām نه یانه یشت بیده م به تۆ. - «به راستى به داخه وه...» - «ئه تۆ گشت
 ئه و شتانه ت له ژووره که تدا هه یه که پتو یستن؟» - «به لى، یانى پىم وایه.
 خاولیه کم وه رگرتووه به لām دوشه که هه روا کار ناکا. له ده سته ژوره که سه رم
 ده شۆم. تۆ پیت وایه بتوانم بگوازریمه وه بۆ ژووریکى دیکه که زیندانى

تری تیدا بی؟ تہ نیایی خہریکہ بہ راستی گوشارم بؤ دینئی، مہ سعوود... -
 «بؤت دہ پرسم.» - «باشہ. بہ لَام نامہ وی بخریمہ پال گیراوه کانی پہ کہ کہوہ.
 نامہ وی لہ گہل شہوان تیکہل بکریتم و پاسہ وانہ کان پیمان وابئی من سہر
 بہ دہستہ ی ئہوانم. دیارہ ئیستاش زؤر بہ یان وہ ک تیرؤریست ہل سو کہوہ وتم
 لہ گہل دہ کەن... ہن دیکیان ہہ روا سو وکایہ تیم بی دہ کەن؟» - «چ دہ کەن؟» -
 «بہ گشتی لہ ملا و لہ ولا جنیوم پی دہ دہن. شہ وی پروژئی پاسہ وانیک لہ کانی
 پشکیندا لہ پشت ملی دہ دام و بہ سہرمدادہ یگوراند و بہم جؤرہ رایدہ ہوارد.
 لہ ہیچ تینہ دہ گیشتم.» - «بؤ ئہ وہ یان، من شتیکی ئہ وتؤم لہ دہست نایہ...
 تؤ ئیستاش فیری تورکی دہ بی؟» - «بہ لئی.» - «ئادہ ی بزائم چی فیر بووی.»
 - «تہ شہ ککور ئیدہ رم، مہ رحہ با... ئاوا یہ کسہر ناتوانم لہ مہ زیاترت پی بلیم،
 دہ بی نامادہ کاری بکہم، دیارہ تیکہ گیشتم لہ قسہ کردنم باشترہ.» - «بہ لئی،
 ہل بہت کہ ہاتیہ ئیرہش، ئہ مہت ہہر دہ ترانی. تؤ ہول نادہ ی لوو.»
 نیگاہی کی ناہومیدم تی دہ برئی. «تؤ دہ بی بہ دنیاییہ وہ زمان فیر بی بؤ
 شہ وی بتوانی لہ گہل پاسہ وانہ کاند قسہ بکہ ی.» - «بہ لئی، دہ زانم، بہ لَام
 بہ راستی ئہستہ مہ، ریزمانہ کہ ی تہ واو جیاوازہ. یتکھانہ کہ ی پینچہ وانہ یہ، بؤ
 من زہ حمہ تہ.» - «ئہ تؤ عہرہ بی فیر بووی، پیم وانیہ تورکی لہ عہرہ بی
 ئہستہ متر بی. لہ تہ لہ فزیونہ وہ سہیری فیلمی کارتؤن بکہ، نوٹکارہ کان بہ
 سانایی لئی تیدہ گەن.» بیدہ نگی. «دہ زانی، ئہ تؤ نابئی وایر بکہ یتہ وہ کہ
 شہ وی بہ سہرت دی، تہ نیا و تہ نیا لہ تورکیا پروو دہ دا. لہ ئہ وروپاش لہ
 دؤخی ناٹاساییدا خہ لکانیکی زؤر لہ گرتووخانہ دہ پستون. بؤ نمونہ لہ
 بریتانیا، تؤ بہ ژمارہ ی ئہ و کہ سانہ ی قؤلبہ ست کران یان تؤمہ تی ئہ ندامیتی
 IRA یان درایہ پال، سہرت سوو دہ میتئی. ئہ مانہ کؤمہ لیک تہ گیری

ئاوارتهن له دۆخی نااوارته دا. حالئى حازر بارودۆخه كه له توركيا باش نيه، بۆيه شه ئاوايه. شتيكى ديكه ش ههيه كه پيم خوشه پيت بلیم. دهسه لاتدارانى تورك ده يانه وئ بنگوازنه وه بۆ گرتوو خانه يه كى تر، بۆ وان بيان نه ده نه. - «به راست، بۆچى؟» - «ئه وان ده لئىن هه لومه رجى زيندانيه كه ت باستر ده بئ، به لام ناخۆشه، چونكه ئه گهر ليره دوورت بخه نه وه، من چيتر ناتوانم بيمه سهر دانت.» - «به لئى... ئه ي باشه ناتوانم به مه رج نازادم بكه ن؟ پيم وايه ئه مه ده كرى به دى بئ ئه گهر پيت و به لئىن بدهم توركيا به جئ نه هئلم.» - «به لئى، ئه مه ش له سه ر ميژى گفتوگۆ كانه.» - «هه والئى بنه ماله كه مت ههيه؟» - «ئه وئ پۆزئ به ته له فۆن له گه ل باوكتدا قسم كرد.» - «باشن؟» - «تاقه تيان هئناوه.» - «باشه.» مه سهوود جگه ره يه ك داده گير سئئى. پئى ده لئىم ناخۆ ده توانم جگه ره يه كى لئى وه ربگرم. ئه و پاسه وانه ي له ته نيشت من دانيشتوه، ناره زايى ده رده بپري: «نه خيتر، تۆ مافى ئه وه ت نيه ليره جگه ره بكيئشى.» - «ئه ها.» بئده ننگى. «پيم بلئى مه سهوود، ئه و مارتەن پرادئلە ي له فه رەنسا داکۆكيى له من ده كا، كه سيكى باشه؟» - «نازانم. هيو دارم.» - «ئه ي پروسه نى هاو كارى، ئه و كه سيكى باشه؟» - «به لئى، پيم وايه.» - «ئه و به توركى قسه ده كا؟» - «به لئى، ئه و په يوه نديى له گه ل بنه ماله كه تدا دروست ده كا. بيتجگه له وه ش، هاوړيكانت داوايان لئى كردم سلاويانت پئى بگه يه نم... به لام ناويانم له بير جووه ته وه.» - «مۆود، بونوا، كاتيل...؟» - «پيم وايه، به راستى نازانم.» - «مۆود، خوشه ويسته كه مه. زۆريم تاسه كردوو.» پيش ئه وه ي نيگاي به ره و په نجه ره كه وه بسوورپئى، ماوه يه ك ليم ده پوانئ. خۆر به ره و ئاوايون ده پوا. يه كيى له هاوکاره پاريزه ره كانى مه سهوود دئته ناخاوتنگه كه وه بۆ ئه وه ي به توركى شتيكى پئى بلئى. مه سهوود پيم ده لئى:

«بیوورە لوو، من دەبێ ببرۆم.» - «باشە.» - «خۆراگر بە، باشە؟» - «باشە...
هەول دەدەم. کە ی دەتوانی بییهو؟» - «پەنگە سێشەممە.» - «نازانم سێشەممە
کەنگییه... پۆژەکانم لێ تیک چوو.» - «سێ پۆژی تره.» - «باشە، هەرچی
زووتر وەرەو، تکایه.» - «هەولێ خۆم دەدەم. مالاوالوو.» - «مالاوامهسعوود.»

When the lawyer come is futur

له پېنچ پوږ له مې وپېشه وه هېچ هېوالتيكي مه سعوود نازانم. له دوو هفته
له مې وپېشه وه، له دوايېن ته له فونه وه، له گهل بنه مال كېم و كه سوكارم قسم
نه كړدوه. نه مې ۲۷ ي ثابو و من نه وه مانگي كه گيراوم. مه سعوودم زور
خوش دهوئ. نه و ته نيا پشتيواني منه ليره، تاكه هاوړي پراسته قينه مه. به لام
نه مې زور لبي په ستم. دويي له دادگي شرنه خ دانېشتني پيداچونه وه به
حوكمه كېم به پړوه چوه كه بوي هېبوو بېته هو كاري نازادبوونم. ده بوايه
مه سعوود يه كسېر بهاتايه و ناكامه كېي پتي راگه يانديام. نه و به لتي پي
دابووم. كه چي نه هات. به پتي نه زموني خوم ده زانم كه پاريزره كان
هېتا دره نگانې شو و مافي نه و هېان هېه سېر له گيراوه كان بدهن. سېره راي
نه و هېش، پاش نه و هې به دريژايي پوږ هېولم دا تو قره بگرم و جگېره
له سېر جگېره كېشام، هېچ هېوالتيكم له مه سعوود پي نه گېشت. ئي ستاش
ناتوانم بزانم كه نه مې نېشان هېه كي باشه يان خراو. هېر چي بي، نه و ده بوو
بهاتايه. نه ك بليي وه ك شتيك ده ننداري من بي، به لكه له بېر نه و هې

من «موشته ری» نه وم. به لام پینج پوځ بی هه وال مانه وه، له وه نه ستم تره که بتوانم بهرگه ی بگرم. سهردانه کانی مه سهوود، چندهش نارپک بووین، سهراوه ی سووکناپی بوون بو من. بواری نه و هیان پی دهادم هیوا بهر نه دهم. به دیوه که ی دیکه شدا راسته. نه گهر مه سهوود له واده ی خویدا نه یه، دنیا له بهر چاوم تاریک ده بی. چندهش بگوتی پیوسته خورت بی، پیوسته خور اگری بی، نه گهر تومه تی تیروریستیت بدریته پال و مه ترسی نه وه ت له سهر بی چندان سال له پشت میله کان بمیته وه، نه وا گوشه گیری تاقه ت لی ده بری. ته نانه ت نه گهر هه والیکشم بو نه هین، پیوستم به وه یه هه ر نه بی مه سهوود سی پوځ جاریک بمینی. پیوستم به وه یه قسه ی له گهل بکم، باسی ژبانی خومان بکه یین و بو چهند ساتیک له ژووره کم بیمه ده ری.

له گرتووخانه خه یال قه ده غه یه، مه حاله بتوانی ناویته ی بی. هه موو شتیک، بنگومان هه موو شتیک هه لومه رچی نیرم بیر دینته وه. دیواره کان، عه رده که، که لوپه له کان... من ته نانه ت ناتوانم سهر به ره و ناسمان هه لپرم و هاوکات نه و تیلدرووانه نه یینم که دیواره کانی ژووره که میان نابلقه داوه.

پوژزانی بی پرووداو، پوژزانی سپین. هیچ پروو نادا، بچو و کترین شت، نه بوونیک ی به ته واو مانا. دنیای دهر وه پوځ به پوځ ناراستر دیته بهر چاوم. جار جاره، وا هه لده که وی که بیمه که سیک ی تر. بو ماوه ی سی یان چوار کاتر میتر خوم له بیر ده چیته وه، ته واو به دهر و به رم ده ده په سیم. به شیوه یه کی خوکار و به دم ورته ورته وه پیاسه ده کم. بیر له وه ده که مه وه که پیشتر چهند به خته وهر بووم. پیش نه وه ی بیمه نیره. وه هم ده چنم، نه ک هه ر دهر باره ی داهاتووم، به لکه له سهر رابوردووشم. نینجا پاش چهند

کاتزمیر وشیاریی، دیسان نوقمی بی موبالاتی دهبمه وه. هه وداي خه یال و بیر کردنه وه کانمم لی ون دهبی، وینه کان چیت هر می نین. تاکه پتگی هه دهر باز بوون نه وه یه خۆم له سه ر ژیا نی راسته قینه و پتک خراوی پوژانه م چر بکه مه وه. خواردن، ته له فزیۆن سه بیر کردن، جگه ره کیشان، خه وتن. پاشان هه موو شتیک ده ست پی بکه مه وه. لیره، هه چ شتیک جتگی نابیته وه. نه م شوینه هه موو شتیک هه لده لووشی.

نه م به یانیه، له دۆخیکی هاوشیوه دا بووم که بی بیر لیکردنه وه، بریارم دا مان له خواردن بگرم. هه رچی بی، من رهنگه به م زووانه نازاد بسم. رهنگه نازادی گیراو پتکی به نه ریکردنی به رپرستیکی بالآ هه بی و مه سهوود کاتی نه وه ی نه بی نه م پشتگیری به ده ست بیت. رهنگه گفتوگو کان هه روا له نارادا بن. خراپترین سیناریۆ (له گه ل نه وه شدا پیم وایه مومکینه) نه وه یه که دادوه ره که بریاری له سه ر مانه وه م له زیندان دابی و مه سهوودیش به خوی گوتبی: «نه و جارئ بو ماوه یه ک لیره یه، من دواتر کاتم دهبی سه ری لی بده م.»

سه ره پای نه مانه ش، هه قم هه یه نه گه ر هومیدی به رنه ده م. پیش هه موو شتی، ده زانم که هه فته ی رابردوو، سه روک کو مار ئیمانویل ماکرو ن داوای نازادی منی کردوه. ده زانم، چونکه له کاتی پشکینه گوره که ی هه فتانه له ژووره که مدا، یه کتیک له پاسه وانه کان به ناوی ئورهان که که چه ئینگلیزییه ک ده زانی، له به رده م نه فسه ره کانی دیکه پی گوتم: «له پوژنامه دا خوتنده وه که سه روک کو ماره که ت داوای له نه ردوغان کردوه که تو نازاد بکری.» چهند پوژ دواتر، هه ر نه م ئورهانه، له کاتی دابه شکردنی خواردنی نیوه پوژدا هات و له درزی ده رگا که وه به ده م بزه یه که وه

پتی گوتم: «یستومه که نازاد ده کری.» نه و ته نانت پیکه ویتیکشی پی
 راگه یاندم: «هفته ی داهاتوو.» نه مده زانی ناخو ده بی دلخوش بم یان نا،
 به لام بیروکه ی ده رچوون لیره ههستیکی زور باشی پی دام. نه خاسمه که
 به دوا ی نه مده دا، ژووره که یان گوریم و میان برده دیوکی گه وره تر، به
 دوش (که به دلناییه وه نه مهش هه ر کار ناکا) و ناودهستی سه ربه خووه.
 ژووره که هه روه ها خاوتنتره، دیاره پاش له کول کردنه وه ی نه و سه دان
 قونکه جگه ره یی که له گه ل هاتنم به سهر عه رزه که دا بلاو بیوونه وه. نازانم
 داخوا نه مه ورده کاریه کی گرنگه یان نا، به لام ژووره که م نتر کامیرای
 تیدا نییه و هه ست ده که م پاسه وانه کان له گه ل من چاکتر بوون. وه ک بلپی
 ده ستوریان پی درابی که به باشی هه لسوکه وتم له گه ل بکه ن بو نه وه ی
 نه گه ر نازاد بووم وینایه کی نه رتیم له گرتووخانه که نه بی. نه وان هه روه ها
 ته له فزیونیک و به فرگریکیان بو هینام و بویان شی کردمه وه که پیویست
 ناکا کریه که یان بدم، به پتجه وانه ی سه رجه م گراوه کانی دی. دوا جار، من
 په یتا په یتا یورویه کی به ک سه نتمیم هه لده دا که له بنه وه ی به کیک له
 گیرفانه کانی پانتول که مده له بیر کرابوو و به گشتی زورتر به لای «شیر» دا
 (پاشای نیسپانیا) ده که وت که نه مه شم به نیشانه یه کی نازاد بوونم داده نا. نه م
 یارییه به پاره یه کی ناسن بیووه خو خافلاتدنیکی راسته قینه. خه ت - شیر -
 خه ت - شیر. پاش ماوه یه ک، وازم له م یارییه هتا، چونکه زور جار که وتن
 به لای «خه ت» دا تو قاندمی.

نه م به یانییه که له وه پتر نه مده توانی چاوه ری بم، بریارم دا ده نگوباسی
 مه سهوود له یه کیک له پاسه وانه کان بیرسم. کیشه که نه وه یه که شه ممه یه و
 نه ییووب پشووی هه یه. بویه هه روا به هه لکه وت له پوژنه ی ده رگا که موه

پرسیارنیکم له یه کینک کرد بۆ ئه وهی بزانی که سێکی تر له گرتووخانه ههیه که بریک ئینگلیزی بزانی. چهند خوله کینک دواتر، پاسه وانیک له گهڵ دوو هاوکاری تری (ئهوان قهت به تهنیا نابه نه لام) هات. له کوونه بچوکه که وه خۆی هتیا به ناستی من و به ئینگلیزی پێی گوتم: «چ گرفتیکت ههیه؟» وه لام دابه وه: «مه سهوود پریار بوو پێرئ بێ، به لام هه نه هات. ناخۆ هه والێکی ئه وتان ههیه؟» هیچ تینه گه شت، به پروو خساری پا یه کسه ر زانیم. به پێکه نینه وه پرووی کرده هاوکاره کانی، وه ک کورپز گه یه ک که له نیگای هاو پۆله کانی ده گه پێ تاوه کوو سه غله تبوونی به رامبه ر به پرسیارنیکی ماموستا که نه یه توانیه وه لامی بداته وه، به شاریته وه. به لام من نه مده توانی به م جوړه له وێ بمیتمه وه، ده بایه به دنیاییه وه هه والێک وه ربگرم. دیسان لیم پرسیه وه، ئهم جاره یان به به کاره یانی چهند وشه یه کی تورکی که له وێ فێریان ببووم: «مه سووت، ئافووکات، نه ره ده؟» به جووله یه کی رقاوی دوور که وته وه. چاره گینک دواتر به کوته کاغه زیک گه رابه وه که به ئینگلیزی له سه ری نوو سرا بوو: «When the lawyer come is futur». ده فهرموو. دوا ی ئه وه هه مووه ته پزوانیه، ته نیا ده متوانی دان به شکست دابنیم و هه یچتر. له به ر خۆمه وه گوتم «سو پاس» و گه رابه وه بۆ سه ر جیگه که م. دوو کانز میتر دواتر له خه وه هه ستام، دوا ی ئه وه ی جیرانیککی نازداری ژووره که م، به س بۆ ئه وه ی سه رنجی من رابکیشی، له سه رووی دیواره حه وت مه تر به رزه که وه، بوتله کۆکایه کی نیوه پر له ئاوی فرێ دابه نیتو حه وشه که م که رمب به سه ر عه رزه که دا که وت و ته په ی لێوه هات. به لایه نی که مه وه وازی له دیوار کوتان هتیا وه، ئه وه ش خۆی له خۆیدا خرا و نییه.

پاسه وانه کان

هه نديکيان تيناگه ن من ليره چي ده که م. هه نديکيان به تيروريستم له قه له م ده دن، هه نديکيان به سيخوړم ده زانن و هه نديکيان به بانگه شه کار. هه نديکيان دینه زووره که مه وه به س بو شه وهی بزائن من له چي ده چم. هه نديک له وان هه ستيارن و هه نديکيان ته قورپه ق. هه نديک پقيان له منه چونکه پوژناوایم. هه نديکيان پيان خوشه يارمه تيم بده ن، هه نديک ته نانه ت نازادي من به ثاوات ده خوازن. هه نديکيان له گه لمد خراب ده جوولینه وه. هه نديکيان که غه مبارم ده بينن، چيژ وه رده گرن. هه نديکيان شه وانه له خه وم هه لده ستين، به س بو شه وهی ليم بپرسن هه موو شتيک جيه جيه. هه نديکيان بريک نينگليزي ده زانن. هه نديکيان که داوای زانياريه کيان لي ده که م، نالين نا، پاشان دوور ده که ونه وه وه که شه وهی هيچ پرووی نه دابي. هه نديک له وان جگه ره م پيشکه ش ده که ن. هه نديک له دالانه که پرووه من هاوار ده که ن «تيروريسست». هه نديکيان نامه کاني به ماله که ميان خویندو وه ته وه. هه نديکيان منيان بينوه له بي هيوایدا گريام.

ئەوپەرى ھەوت سال

من بەردەوام متمانەم بە خۆم ھەبوو. پێم وایە ھەر ئەو دُنیايە بوو
کە دواى وەرگرتنى بە کالۆریۆس پالى پێوە نام بە تەنیا ھەولێ دۆزینەوێ
پۆژھەلاتى ناوھەراست بەدەم. لە کاتیکدا ھاوڕێیانم بۆ بەرپۆھەردنى جەژن
دەجوونە ھەرواستان، من لە فرۆکەخانەى ئەستەنبول دەنیستەم. ھەتا
ھەلبە شۆر بوومەو، پاشان سەرم لە قەلای شۆرەسواران دا، چوومە
دیمەشقى پایتەخت و شارى دەرعا. دواى چوومە ئەردەن، پروم کردە
عەممان و پاشان دەریای مردوو، پێترای جوان و لەوێشەو شارى قەراغ
ئاوى عەقەبە. ئینجا بڕیارم دا بەرەو عێراق ھەلبکشیتم، سەر لە بەغدا بەدەم،
ئەو پایتەختە پەمزاویەى ماوہیەکی زۆر خەونەکانى منى ژياندوو. ئەمە
یە کەمىن سەفەرى من بوو. مەیلیک کە لەمێژ سال بوو وەک بانگەوازیکی
خۆی دەنواند، بانگەوازی بوون بە پۆژنامەنووس. تەماحکار بو دۆزینەو و
سەركیشی، لە کاتیکدا بڕوانامەى دیپلۆمى دەنگۆرەنگم ھەبوو، سالى دواتر
چووم بۆ پاکستان بۆ ئەوێ بە ناویژوانی ھاوڕێیەک کە یارمەتیدەری

دووه مې بهرهمه پته ره که بوو، تیکه له بهرهمه پته يه کي بهرهمه پته يه ري فيلمی دیکومیتتاری بم. به دریتزایی نریکه ی دوو مانگ بهم ولاته دا گه پام، له گه له دهسته ی فیلم هه لگرتنه وه دا، به ناوچه خپله کیه کاندای تپه پین و ته نانه ت پیمان بهره وه نه فغانستان خوار کرده وه. له کوتایی سه فوره که مدا، نه خوش که وتم، دوازه کیلوم له دهست دا و دواچار له بهر نه خوشی دژواری سه لمونیا خوم له سه ر قهره و پله ی نه خوشخانه ی نانت دوزیه وه. به لام نه و نه زمونه سه رسو و پته ره ی تا قیم کرد بو و شایانی نه و هه موو نازاره جهسته یه بوو. دواي گه پانه وه بو سه ر کورسیه کانی قوتابخانه و پروانامه يه کي پروژنامه نویسی نه نستیتوی IUT ای لایون، بریارم دا بچه قاهره پرومائی پروداوه کانی شوړشی میسر بکه م و عه ره بی فیر بم. هه موو وزه، هیوا و نابووریم بو سه ر که وتن له م ریگه پشه یی دا ترخان کرد. گرتی سه ره کي من نه وکات، پرسبی نابووری بوو. زور جارار بو پاره يه کي زور کم کارم کرده وه. بو هه موو دهره فته تیک ده مگوت به لئ، هه ول و ته قه لام ده دا، هه ر هه فته مژارکی نویم پتشیار ده کرد. به چنه د مانگ، به هه زاران وینه ی خویشاندانه کانم کو کرده وه، نه و خویشاندانان ی به گشتی هه فتانه به ریوه ده چوون، ولایان ده ه ژاند و من خوم ده گه یانده هه ر هه موویان. له گه له نه وه شدا، ته نانه ت به زورترین وره شه وه، نه مده توانی داهاتیکی باش به دهست بیتم. بو هندیک وتار، ته نانه ت جاری وابوو قازانج سه ری مایه ی ده خوارد. نه وه ی راستی بی ده بوايه وه رگپریک یان پروژنامه نویسیک بانگ بکه م و زور زیاتر له وه له سه ر من ده که وت که میدیایه ک ده بوايه پیم بدا. له میسر، هه روه ها بو یه کم جار دلسار د بوومه وه. نه من ده مزانی که دنیای «پروژنامه نویسی سه ره به خو» ناسان نیه، پتشر ناگاداریان

کردبوومهوه. به لام من خۆم پاگرت. به و پروایه گه یشتبووم که نه گهر بهری نه دهم، دواجار تیدا سهرده کهوم. بیجگه له وهش، نه مده ویست خۆم به و فکروه به ستمه وه که بۆ به دیهیتانی خه ونه کانم ده ستم به ستراوه ته وه. بۆیه زیانه کانم قهره بوو ده کرده وه و هاوینان به گشتی وه ک پاهینه ر و مه له وان له باشووری پۆژه لاتی فهره نسا کارم ده کرد. کتوپر له سووریا وه، له باشووری سوودانه وه، له تۆکرانیا وه ده چوومه میتسانژ، نه و شارۆچکه دووره ده سته ی سه ر به لاندی فهره نسا یه. به لام خه و و خۆراکم له سه ر نه وان بوو. به م جۆره ده متوانی که مێک پاره بۆ کرینی که لوپه لی پتویست و خه رجی سه فهری داهاتووم پاشه که وت بکه م. نه و بیرۆکه یه له میشکمدانه خشی به ستبوو که ده بی خۆم له هاویشه کانم جیا بکه مه وه. بچمه نه و شوینانه ی نه وانی تر ناچن، نه و بابه تانه بورووژنیم که نه وانی تر خۆیانی لی ناده ن. نه مه پیش هه موو شتیک پرسی مه شرووعیه ت بوو. قازانجی خۆگه یاندنه نیو جه رگه ی حه له ب چیه نه گهر بریار بی له ته ک دووسه د هاوکاری تر دا بجی؟ چ شتیکی نوی فیر ده بووم؟ تیروانیتیکی نوی؟ نابیی تووشی وه هم بیی. نه گهر دووسه د پۆژنامه نووس (زۆریه ی هه ره زۆریشیان پۆژنامه نووسی چاک) به یه که وه له شویتیک کار بکه ن، دواجار هه موو بابه ته کان ده خرینه روو.

مانگی تشرینی دووه می ۲۰۱۳، بۆ یه که م جار بریارم دا بچم و پرومائی شه ر له سووریا بکه م. له قاهره، سه رنجم بۆ سه ر نه و ناوچه یه پاکیشرابوو که گرووپیکی کوردی به ناوی یه په گه به رپوه ی ده برد و نه وکات زۆر که م قسه ی له سه ر ده کرا. له وه بترازی، ریکخراوی «ده ولته ی ئیسلامی»، وه ک نه وه ی ئیستا هه یه، هیشتا دروست نه بیوو، باسی «ئه لقاعیده» یا خود «جه به ی نوسره» له گۆرئ بوو. له ویسه، کارم بۆ ئای ئیف پی، تی ئی ۵

موند و چهند مالپه رېک کرد. به پيشکه وتنه کانی ثم دوایه م، نه وه په کم جار بوو به راستی ده متوانی قازانچیک به ده ست بیتم. پاشان گه پامه وه بؤ قاهیره، بؤ پرومالمکردنی سیهم سالفه گه پری شورشی میسر. دواپی، بؤ قسه کردن دهر باره ی شه پری ناو خو که قوربانیه کی زوری لی که وتبؤ وه، برپارم دا بجمه باشووری سوودان (به ر له وه ی رپیورتازه کم بکم، خو م به دهر کردن دا). که میک دواتر، تو کرانیا و جوولانه وه ی یورومه یدان هاتنه گورپی. جار جاره پروم ده کرده شوینی مه ترسیدار و پرخته تر. له گه ل نه وه شدا، له بیرو که ی خو خسته نیو مه ترسیه وه دوور بووم. به رده وام ثم پرسیارم له میشک دابوو: ناخو هینده ده هینی نه وه مووه مه ترسیه له بهر چاو بگرم؟ گه لو نه وه رپیورتازه ی ده مه وی له سر فلان و فیسار بابته بیکم، ده بیته پاساو پک بؤ نه وه ی ژبانم بخرمه مه ترسیه وه؟

نه وه ی راستی بی، زور جار بیرم لی ده کرده وه. به لام نه مړو، له سر میزه بچو که کی نیو حه وشه ی دهره کی زووره دوورده سته کم، له سووچی کوتایی باشووری پروژه لاتس تورکیا، زوریش له م باره وه دلنیا نیم. که ده گپته شوینه که، به رده وام ناسانه به خوت بلتی ناگاداری مه ترسیه کانی، به لام هه تا شتیکت به سر نه یه، نه مه هیچ مانایه ک ناگه یه نی. هه تا راسته و خو پرووه پرووی ثم جور نه زمونانه نه یته وه، چنده ش وایلی و باسی بکه ی، نازانی مه سه له چیه. ناتوانی وینای بکه ی که چنده نه سته مه. گرتن و گوشه گیری، ده بی به سهرت بین، هه تا لیتان بکه ی.

ماوه ی مانگیک زیاتره، دنیای من له سی جیگه دا کورت بوو ته وه: زووره کم، حه وشه کم و نه و دالانه ی ده چته ناخواتنگه که له وی ده توانم له گه ل پاریزه ره که مدا قسه بکم. هه موو به یانیان، چاوه لیتان و بیننی میچی

ژووره کهم، ئەشکه نجه یه که. بۆ هه موو هه و آل و ده نگو باستیکی که سوکارم
ته نیا دوو جار توانیوه زهنگ لی بدهم، هه ر جاره و نزیکه ی ده خوله کتیک،
له گه ل دوو نامه که بیست پۆژ له مه و پیش به ده ستم گه یشتون. له و کاته وه،
نیتر هیچ. بئی هه و آل مانه وه سامناکه، پتیک وه ک بئی هیوایی که خو
ده سه پیتی، وه ک چاوه پروانیه کی بئی کوتایی. هه ندیک جار، دلّم هینده
نازارم ده دا که هه ست به خنکان ده کهم. دویتی، له به رده م مه سهوود، کاتیک
پیتی راگه یاندم که دادوه ره که پریاری داوه ماوه ی مانه وم له گر تووخانه درێژ
بکاته وه ته نانه ت بئی نه وه ی چاو به دۆسیه کهمدا بخشیتی، بۆ جاریکی تر
نه متوانی پیش به فرمیسکه کانم بگرم. ئەم گالته جار ییه چهنده ی تر به رده وام
ده بی؟ متیک که پتیم وابوو به هیزم، ویده چی گه یشتمه کوتایی و له وه پتر
نه توانم به رگه بگرم. بیه ریوون له نازادی، ناخۆشترین شته و هه رگیز به
خه یالّمدا نه ده هات تاقیی بکه مه وه. نامه یه کم بۆ بالۆیزی فه رنه سا نووسی
بۆ نه وه ی به هانامه وه بئی و سه بنی به مه سهوود پاده گه یه نم که ده ست
به مانگرتن له خواردن ده کهم تا کوو سه رنجی رایه دارانی فه رنه سا بۆ سه ر
هه لومهرجی خوّم پابکیشم. ده زانم که ده شتی به هیز بم، لی به پراستی له وه
زیاتر ناتوانم. نه وه بوو به چهنده پۆژ که بیری لی ده که مه وه. ئەم به یانییه،
بۆم ده رکهوت که هه ر به پراستی کاتیک باسی مانگرتن له خواردن ده کرا،
نه مده زانی مه سه له چییه. ناخۆ هه رچی بئی، مرۆف مافی نه وه ی هه یه
که متیک نان بخوا بۆ نه وه ی جه سته ی نه که ویته مه ترسییه وه؟ ئەی نه گه ر
خواردن به هه موو جوړی پت بکریته وه، مافی نه وه ت هه یه شتیکی
ئاوه کی بخۆیته وه؟ خواردنه وه ی گازدار، سووپ؟ مانگرتن له خواردن که ی
ده ست پئی ده که ی و که ی کوتایی پئی دیتی؟ پتیم باش نییه ئەم په رسیاره له

مه سعوود بکهم. له ئیستاوه پروو خساری سهرزه نشته کړی ده بینم. دیاره، نه و پتی وایه زوړ له وه به هیز تر م که ئیستا هم. هه فته ی رابوردوو، لیم پرسی: «مه سعوود، راشکاوانه پیم بللی به و تومه تانه وه پروو به پرووی چ مه ترسیه ک ده بجه وه؟» وه لامي دامه وه: «نه و په ره که ی، حهوت سال زیندانی. هیندهش زوړ نیسه حهوت سال. تو چنه د سالت ته مه نه؟» - «بیستو حهوت سال.» - «ئی، که نازاد بووی ده بیته سیو چوار سال، ژیانی له سیو چوار سالیدا کو تایی نایه^۱، هه ولم دا له بهر چاوی نه و هیچ هه ستیک دهر نه برم، به لام نه م قسه یه ویرانی کردم. نه و په ره که ی حهوت سال. ده زانم به تاقی نه ئی، بو ماوه ی حهوت سال له م زووره دا بهر گه ناگرم، له تاقه تی من به دهره. دوینئ توانیم به ته له فون له گه ل باو کم قسه بکهم. زوړ به کورتی، په نگه پینج یان شش خوله ک، له جیاتی ده خوله ک که به شتیه یه کی ناسایی مافی خو مه. ئیمه به راستی نه وه نده مان کات نه بوو پیکه وه قسه بکه ین به لام پتی گوتم که چاوی به وه زیری کاروباری دهر وه ی به لژیک که وتووه که له هه والی ته له فزیونه کانی RTBF, BFM, TV5 Monde دا بلاو بووه ته وه. نه و ته نانه ت پتی گوتم که فرانسوا هولاند ته له فونی بو کردووه. گشت نه مانه ده لینی له دونه یه کی تر پروو ددهن. ده زانم که به ماله که م و هاوړ پیکانم تیده کو شن بو نه وه ی من لیره رزگار بکه ن و نه گهر قسه ی دلعم کردبی، نه نیا له بهر نه مه خو له سهر پی راده گرم. بی نه م پشتیوانیه، ته نانه ت نازانم چیم به سهر ده هات.

۱. لیره دا، مه سعوود دروی له گه ل کردم، غمی نه وه ی بوو من نیگه ران بم. نه وه ی راستی بی، بو ی هه بوو یست تا بیستو پینج سال له گرتووخانه بهیمه وه.

بیستوههشت رۆژ دواتر

ئەمڕۆ، ھەوتەمین رۆژنخونیم دەست پێ دەکەم. ئەم ناوەم لەو رۆژە بەتالانەم ناوە کە ئەوەندە یە کدەستن ویدەچی بێ کۆتایی بن، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا، بۆ بەیانیه کە ی، زوو لە بیرم دەچنەو. ناکۆکیه کی تا بلیسی سەرسوورھیتەرە. ھەفتە یە ک تیدەپەرێ، لە روانگە ی منەو زۆر دوور و درێژە و ھاوکات، ھەست دەکەم کە زۆر کورت بوو چونکە ناتوانم هیچ پرووداویکی دیاریکراوی بە بیر خۆم بێنمەو. پێم وایە کە لکە لە ی تیپەرپوونی کات لە سۆنگە ی ئیمە ی زیندانیهو زۆر گرنگە. لە کاتیکدا ئەمشەو بیرم لەمە دە کردەو، ھاتەو یادم کە نیلسۆن ماندیلایست سأل لە گرتووخانە ماوہتەو. بێ ئەو ی ویستبیتم خۆم لەگەڵ ئەودا بەراورد بکەم. بەلام ئەمە لە خەیاڵی مندا ناگونجی کە ماوہیە کی ئاوا زۆر لە گرتووخانەدا تیپەرپێنی. منیک کە تەنیا پێنج ھەفتە یە لێرم، لە ئیستاوہ بەرگە ناگرم. دیارە پێم وایە ھەلومەرجی زیندانیی وی زۆر لە ھی من خراپتر بوو. پێم وایە بتوانین درک بەوہ بکەین کە بیست سأل لە سلولیکدا بە تاقی تەنێ چ

واتايه ک ده گه به نئ. خه لک ده بئ به خزيان بلين: «راسته، بيست سال زوره...» نه وان ده توانن هه ولى وينا کردنى خه فته و هه ستى گوشه گيرى بدن، به لام دوا جار نه وان هيچ بيرۆكه به كيان نيه سه باره ت به وهى چ شتيك له ميشكى پياوړي كدا راده برئ كه بيست سالى ژيانى له ژوور ي كدا به ته نيا تيده په پړنئ. دياره نه منيش وام. هيچ بيرۆكه به كم له م باره وه نيه، ته نانه ت ناتوانم له خه يال مدا بيگونجئيم.

به پوږ، هه لكشان و داكشان چئ ده بئ. هه نديك ساته وه خت هه ن زياتر هه ست ده كه م خراپم. به لام كو مه ليك هه توانى بچكولانه م بو خوم دوژيو ته وه. له بهر خوم وه قسه ده كه م، له سهر ديواره كان نيگار ده كي شمه وه، چيرۆك بو خوم ده گيرمه وه و به گشتى، دوا جار ده چمه پشت په نجه ره كه بو نه وهى سهيرى نه و له ته ناسمانه بكه م كه ده توانم به دم جگه ره كي شان وه بيستم. نه مه به سه بو نه وهى نه هوه ن بيمه وه. دياره جگه ره كي شان بو وه ته تافه مه وداى نازا ديم. ته نيا ساته وه ختيكه كه هه ست ده كه م شتيك هه به هى منه و تاييه ته به خوم. پوژانه به ده يان جگه ره ده كي شم. قورگم تا دئ وشكتر ده بئ، ددانه كانم زهر د هه لگه پراون و ته نانه ت هه ست ده كه م كه پي شتم تا دئ خراپتر ده بئ. جار جاره، له سهر به ك ده كو كم، وه ك تووشبو ويه ك به شير په نجه كه له قوناغى كو تايدا بئ. نه مه خه فته م پئ ده دا به لام چاره نيه. ناتوانم پيش به خوم بگرم. ته نيا جگه ره كي شانم به ده ست وه ماو ته وه. نه مشه و، كتوپر هه ستم كرد كه تووشى په لاماريكى زاله تره كى راسته قينه بووم. نه مزانى چو ن هات. له خه و پاچه نيم، تو قاو به و بيرۆكه به ي كه به دريژايى زيانم لي ره ده مي تمه وه. گيانم شه لالى ناره ق بوو، له رقان هه لده له رزيم و خه فتيكى قوول نه وكى گرتبووم. ته نانه ت بيرم له خو كوزي

کرده وه. هه ستام و به دهم ورته ورتته وه وه ک دێوانه یه ک دهستم به پیاسه کرد. دواى چهند خوله کتیک، توانیم خۆم نارام بکه مه وه. به لām له وه دهترسم دیسان تووشی کاردانه وهی له م جوړه بیمه وه. بۆیه، ئەم به یانییه، بریار بکیم دا که بێگومان له وه تهی هاتووم بریارى هه ره گرنگه: دهست به مانگرتن له خواردن ده که م. کاتر میتر هه شت، کاتیک پاسه وانه که به تاشتیوه هات، پێم پاگه یاند که من هیچ شتیکم ناوئ. به دانانی دهستیک له سه ر سکی، لێی پرسیم ناخۆ نه خوشم. وه لām دایه وه نه خێر. پۆیشت. چهند خوله ک دواتر، نه فسه ر یکی گرتووخانه که و سێ پاسه وان هاته نیتو ژوو ره که مه وه. چهند پاگه یه نراو بکیم ئاماده کرد و داواکارییه کانی خۆم تیدا ریز کردن. نه فسه ره که نه و کاغه زه ی وه رگرت که بۆم پاداشتبوو، بێ نه وه ی شتیک بێ سهری کرد و پاشان له گه ل دهسته بچو که که ی ده رکه وت.

نازانم ناخۆ به راستی ئەم مانگرتن له خواردنه به که لکی شتیک دێ یان نا، به لām نه وه نده ی گوشاریکه بۆ نه وه ی هه ول بدرێ هه لومه رجه کانی زیندانییه که م چاک بکری، گوشار نییه بۆ سه ر نه و گفتوگۆ یانه ی ده رباره ی چاره نووسی من له ئارا دان (ئه گه ر گفتوگۆ یه ک له گوێی بێ). به و پروایه که یشتووم که ده توانرێ هه ندیک شت بکری، وه ک نمونه ی زهنگ لێدان. چهند خوله کتیک به دوو هه فته که مه، زۆر که مه. له وه ته ی هاتوومه ته ئیتر، من ته نیا دوو جار ته له فۆنم کردووه و هه ست ده که م ته نیا سێ یان چوار خوله ک به رده وام بوون. بێجگه له وه ش، ته نیا ده توانم زهنگ بۆ یه ک ژماره لێ بدهم. ده مویست له گه ل مۆ قسه بکه م. نه و ویده چی زۆر به په رۆش بێ. ئه گه ر به ته له فۆن به یه که وه قسه بکه ین، بۆ هه ردوو کمان زۆر باش ده بێ. که بیریشی لێ ده که مه وه، ده بینم گیراوه کانی تر مافی چاوپێکه وتنیان

له ته ک به مالّه کانياندا هيه. به لام به مالّه ي من به هه زاران کيلومه تر ليره دووره. من هه روه ها دمه وهئ شو کتيانه م به ده ست بگا که نه يانه يشتووه مه سعوود له ناخاوتنگه که پيم بدا. نازانم کيشه چيه. ثم کتيانه کومه ليک به ره مه ي کلاسيکي نه ده يين. گهلو هه ر به راستي پيان وايه سانسور کړدني شيکسپير و فيکتور هوگو پتويسته؟ ده ليئ له که شوه وه واي ۱۹۸۴ دايين. نه وه له کاتيک دايه که گيراوه کاني تر ده ستان به کتيه کاني کتيخانه که راده گا. بوجي په وشي من ده بي جياواز بي؟ هه روه ها نامه کانيس کيشه ن.

من دمه وهئ نامه بنيرم و به فهرنسي نامه م پي بگا.

ثم وشانه له کاتيکدا دهنووسم که ته نيا لم به يانيه وه ده ستم له خواردن هه لگرتووه. به لام هه ستيکي خوشم هيه. له پروي دهر ونيه وه خوم زور باشتر ديت بهر چاو، نه خواهه به به راورد له گهل دويني شهو. پيم وايه که ثمه له په وتي پيشهاته کاندا هه ستي به شداريه کي چالاکانه م پي ده دا. له هه نديک روانگه وه، سوکناييده ره. نازانم چهنده ده توانم بي خواردن خوم رابگرم و ثمه چ کاربگريه کي له سر جه سته ي من ده بي، به لام ناماده م ثم مه ترسيانه بگر مه بهر چاو. زور له ميژه ليره م. نه گه ر پتويست بکا ناماده م بجمه نه خوشخانه. نه گه ر به ري بکريمه نه خوشخانه، په نگه هه نديک شت بگوردرين. بيتجگه له مه، هه رچي بي ثم رڼانه ي دوايي، دوشي روجيم به شيويه ک خراب بيوو که دلّم بڅ خواردن نه ده چوو .

ده سپيکي شهو، کاتيک به ده رپي کورته وه له سر به تانيه ک که له سر عه رزه که راخرايوو، خوم دريژ کړدبوو و له ته له فزيون، له فيلمي توله ستيه ره وه کانم ده پرواني که کرابووه تورکي، دوو نه فسر و چنه د پاسه وانتيک خويان به ژووره که مدا کړد. به شيويه کي ناسايي، قهت

له و کاتهی شهودا نایه، له بهر شهوش زهحمه تی شهوم به خۆم نه دابوو
 جله کانم له بهر خۆمدا بهیلمه وه. ته نانه ت شهوانه، گهرماکه هه روا پیشینه ره
 وه موو شیوازیککی هه ولدان بۆ دۆزینه وهی که میک فیتکایی به سووده. به
 په له پروزی هه ستام و پیش شهوی به که میک شه رمه وه سلاویان لی بکه م،
 پانتۆلیکم له بهر کرد. نه یوویش له گهل دهسته که بوو. له و خواردنانه نزیک
 بۆوه که له به یانییه وه به ده ستلیته دراوی له سهر میزه که مابونه وه، سه ری
 قاپیککی هه لگرت که هه روا پر بوو له ماکارۆنی، پاشان پرووی کرده من
 و گو تی: «سلاو لوو، هه موو شتیک جیه جیه؟» - «سلاو نه ییووب، نه خیر
 هه موو شتیک جیه جی نییه.» - «بۆچی ده ست له خواردن هه لگرتوه؟»
 - «چونکه ناتوانم له مه زیاتر لیره بم و ههروه ها چونکه ده مه وی هه والی
 بنه ماله کهم بزاسم.» - «به لی، کاغه زه که ی تۆم خوینده وه. گو ی بگره، من
 هاتووم بۆ شهوی داوات لی بکه م ئەم مانگرتن له خواردن به شکی تی، بۆ تۆ
 باش نییه، ته نانه ت زۆر خراپه، تۆ له شساعت ده خه یته مه ترسیه وه.» - «به یلن
 نه و چهند ته له فۆنه بکه م و ئینجا مانگرتنه که ده شکیتم. به یلن هه ره بی سی
 خوله ک له گهل بنه ماله کهم و خۆشه ویسته کهمدا قسه بکه م و نه وسا دیسان
 خواردن ده خۆم.» - «بۆت ده پرسم، به لام تۆ باش ده زانی ئەمه له ده سه لاتی
 مندا نییه، ئیمه کۆمه لیک پر یسامان هه یه له نیتو گرتووخانه کانی تورکیادا و
 ئەم پر یسایانه ش بۆ هه موو که سیک یه کسانه.» - «به لی، به لام من هه موو
 که سیک نیم. من رۆژنامه نووسیکی فهره نسیم و هیچ کاریکم لیره نییه.»
 نه ییووب به رواله تیککی به سۆزه وه سه یری کردم. نه و که سیکه قهت تووره
 نابیی. هه ول ده دا لیم تی بگا و به پتی توانا کاری باش بکا. نه فسه ره کان
 زۆر باش ده زانن که من په یوه ندیه کی تایه تم له گهل شهودا هه یه. نه و

ته نيا پاسه وائيکه که مړوانه هه لسوکه وتم له گهل ده کا. بويه شه نه ويان بو
گفتوگو کردن له گهل مندا ناردووه. نه و جاري کي تر هه ولي دا قايلم بکا.
به لام من له سر هه لويستی خو م سور بووم. پاشان نه و گفتوگو که ماني بو
نه فسر هه کان گپراهه وه که به بي سهری له نه نشت نيمه چاوه پي بوون.
ئينجا ده سته بچوکه که زووره که ي منيان به جي هشت. نه يوبوب، به دم
داخستني ده رگا که وه پتي گوتم: «لوو، خو هر نه بي ناوي ده خويه وه؟»
- «به لي، ناوي به لوعه که. دووکانه که ي گرتووخانه داخراوه، لانيکه م نه وه
شتيکه که پاسه وانه کاني تر به رده وام پيم ده لين.» - «نه خير، هشتا دانه خراوه...
قه يناکا، چاوه پي به ديمه وه.» چنه خوله کيک دواتر، به شش بوتل شاه وه
گه پراهه وه و بوتله کاني يه که به که به درزي ده رگا که دا بي دام. «نه مانه بخوره،
هيچ نه بي له ناوي به لوعه که باشتن. به ياني ده گه پيمه وه بو شه وي بزاسم
چوني. هيوادارم بو چونه که ت بگوري، نه گه ر خواردن نه خوي، بو که سمان
باش نيه.» - «سوپاس... نه ي بو ته له فونه که تو هيچت له ده ست دي؟ بيچکه
له وه ش، هه ست ده که م دواين جاري زهنگ ليندانه که هه موو کاته که م پي
نه درا، ته نانه ت پتيج خوله کيش به رده وام نه بوو. خو هيچ نه بي مافي نه وه م
هه بوو شه ماوه يه پر بکه مه وه، وانيه؟ به س نه و ماوه يه ي که مابووه، به س
نه و پتيج خوله که... تکايه نه يوبوب.» - «داواکاريه کي نوو سراوم پي بده.
داوا له به رپر سه کانم ده که م به لام ناتوانم له وه زياتر هيچت پي بلنم، شه و
خوش لوو.»

وه ختيک نه يوبوب پويشت، نه و موسيقايه م ناسيه وه که له به رزه گوي
ته له فزيونه بچوکه که م هاته ده ري. موسيقاي فيلمي ۲۸ وړوژ دواتر، 28 Gün Sonra
بوو به تور کي. له به رده م شاهه که واقم وړما. پروام نه ده کرد نه م فيلمه سامناکه له

که نالئیکی نئوخۆیی زیندانداندا بلالو بکه نه وه که به گشتی فیلمی تورکیان داده نا. ئینجا ده بی بلیم فیلمی زۆر بیکه لک. زۆر دلخۆش بووم. له وه خۆشتر نییه فیلمیک بیینی که پیشتر بییوته. ده توانی بی تیگه یشتن له دیالوگه کان بیشۆپیتی، چونکه چیرۆکه که ده زانی. ده نگه کهم نزم نزم کرده وه، پاشان جگه ره یه کم بو خۆم داگیرساند و له سه ر به تانییه که راکشام. به درێزایی چهند کاتر میتریک، خۆم له زووره کهم پرزگار کرد.

مانگرتن له خواردن

به شهو، گوټم له کرانه وهی دهرگای ژووره کمه ده بی. به هیمنی ده کرټه وه، به لام هه موو جارئ دهنگی کلیله که له نیو قفله ناسینه که دا له قاوی دده. به نه سپایی به پلیکانه کانداه سهرده که وئ، پاشان که له نیو تاریکیدا من ده بی نی، راده وه سټئ. له وه ته ی مانم له خواردن گرتووه، هه موو شه وټک دئ. به ک پاسه وانه. ناوم لئ ناوه «ساویلکه»، چونکه پواله تی له وه ناچی فټلباز بی. به رده وام گومان و بییاوه ری له سیمایدا به دی ده کری. به کهم جار که ټیم گه یاند من نامه وئ خواردن بخوم، چاوه کانی دهر په رین، وه ک شه وهی خراپترین بریاری ژیانمم دابی. نازانم له که به وه له م زیندانه دا کار ده کا، به لام زور گه نجه. ده بی تازه پی نابیته ته مه نی یاسایه وه. که شه وانه نزدیک ده بیته وه، من له جټی خوم نابزووم، وا دهنوټم نووستوم و به گوشه ی چاو دهر و انم. به کهم جار، له وه دهر سام بیت و لټم بدا، سووکایه ټیم پی بکا و ته نانه ت بیری له وه خراپتریشم کرده وه. له سووچیکی می شکمدا، من به رده وام له وه دهر رسم که پوژټیک پاسه وانیک بیت و

هه ول بدا لاقم بکا. له بهر نه مه ش ته گييري خو م وه رگرتووه. پانتوله کم
 قهت دانانيم^۱. به خته وه رانه، نهو له جيی خوی راده وه ستی، پاشان بی
 نه وهی دهنګ دهریخا، دوور ده که ویته وه. هه ست ناکه م که سیکی خراو
 بی. شهو، ده توانم بلیم نیر خه وم لی ناکه ویته وه. کاته کم به چاو پرینه
 دوشه که کی سهر وه تیده په پینم. به دريژایی چندان کاتر میتر، نیوه پرووت،
 له نیو که شیکی نیوه تاریکدا، له سهر دوشه که کم راده کشیم، کوونه کانی
 چوار به نده ناسینه خو له میشیه توخه که ده ژمیتم و ده ژمیتم وه. جار جاره،
 له بهر دهنګه دهنګی دهوړوبه رم، حیسابه که مم لی تیک ده چی. پاش زیاتر
 له چل پوځ مانه وه له گرتووخانه فیر بووم گشت دهنګه کان لیک هه لاویرم.
 گوچی که م به دلناییه وه زور هه ستیار بووه. نیستا زور باش گویم له
 موسیقای پوی تورکی ده بی که به دريژایی پوځ پاسه وانه کان له دالنه کان
 گوئی لی ده گرن، له کیبه رکینی توپی پی نیوان سهر بازه کان له ویدیوی
 دیواره کان و هه راوه نګامه ی هاوزیندانیه کانم له ژوړه کانی دراوسیمدا. له
 گرتووخانه، ده بی فیر بی به جیا کړنه وهی شوین و هه روه ها دهنګ رابیی.
 به ندرکراو یک هه یه که ده سپیکی هه موو نیواره یه ک ده ست به گورانی
 چرین ده کا. سهره تا کان به لامه وه نه هوه نکه ره وه بوو. به لام نیستا ده هریم
 ده کا. چونکه نهو به رده وام له و دوایین خوله کانه دا گورانی ده چرین که من
 مافی نهو م هه یه له حه وشه ی دهره وه بمینمه وه. نه مه ته نیا ساهه وختی پوځ
 که خوړ تینه که ی که م ده بیته وه و من ده توانم هه ست به سروهی فیتک و
 سووک بکه م، ساهه وختیک که به شیوه یه کی ناسایی ده بی به بیده نګی

۱. من هه روه ها به که لکوه رگرتن له تیفه کم، ده سکه که سیکم دانا شیوو و چه کیکم لی دروست کړدبو. نه م
 چه که م خستيوه بن دوشه که که موه و بق خو پارستن ناماده بووم.

پشوو بدهم. دوتنئ، پاش بیست خولهک له سه ریه ک گۆرانی چرین، من تووړه بووم و دواچار یه ک به خۆم به فه پهنسی به ئاراسته ی ئه ودا ده نگم هه لپړئ: «په ککوو، ئه رئ ده بیپره وه!» بئ ئاکام بوو. گویم لئ بوو زیندانییه کی دیکه پیکه نی، له کاتیکدا گۆرانییه کان هه روا به رده وام بوون، وه ک ئه وه ی هیچ پرووی نه دابئ. پیم وانییه ئه م گۆرانییه ئه له ژووره که ی نه نیستم بئ، ده شئ که مییک دوورتر بئ، به لām دهنگی زۆر تونده. پیم وایه به کوردی گۆرانی ده چرئ، هه ست ده که م چهند وشه یه ک ده ناسمه وه. لئ دهنگی زۆر ئاههنگین نیه. من گۆرانیی به که مین جیرانه که مم دووراودوور و له کاتی ده سته سه ریدا پئ باشته بوو.

شه و، زیندانییه ک به فیتوولتیدانه وه له گه ل زیندانییه کی تر قسه ده کا. فیتوویه ک که که مییک دواتر، به شیویه کی ریکوپیک به دوو فیتوو وه لām ده درتیه وه. سه رها، پیم وابوو که ئه مه هی پاسه وانه کانی بنکه سه ربازییه که ی ده ره وه ی گرتوو خانه یه. به لām ئه وه ی راستی بئ، ئه مه هی زیندانییه کانه. سه ربازه کان ویده چئ شتوازی تری گفتوگۆیان هه بئ، وه ک بیتل و رادیو. دیاره نازانم، وا هه ست ده که م. جیرانه کانی ژووره که م وازیان له هه وڵدان بۆ په یوه ندیگرتن له ته ک مندا هیناوه. ئه م هه فتانه ی دواپی، به کیک له وان ته وای شه وه که ی به کوتانی دیواری نیوانمان تیپه راند بۆ ئه وه ی سه رنجی من رابکیشئ. به لām که کاردانه وه یه کی له من نه یینی، دواچار کوئی دا. له خۆم ده پرسم بئیی چۆن بیر بکاته وه. پئی وایه منیش به کیکم له وان؟ که سه ر به دۆزی ئه وانم؟ له گه ل ئه وه شدا، هه ر هه ندیک وشه م به ده ست ده گا. له حه وشه که مدا ده یاندۆزمه وه. زیندانییه کان هه ندیک کوته کاغه زی لۆچاویم بۆ ده نیرن که له ئیو هه ویره نانیان ده خه ن و به سته یه کی بچوکیان

لې دروست ده کهن. نه وساله نابلونيه وه ده پيچن بو نه وه ي ثاسانتر بتوانس به سهر ديواره کاندا بوم فرې بدهن. پاشان ثامانج نه وه يه نيشانه که باش پيکري، بهو هيوايه ي به سته که له تيلد پرووه کان نه گيرئ. هه وليکي زورم دا بو نه وه ي هه نديکيان بخونيمه وه، به لام هيچيان لې تيناگه م. کاتيکيش په يامه کان به کوردي به «پوڅ باش هه فالنو» ده ست پي ده کهن، ده زانم که نه مه نيشانه يه کي خراپه و نه مه بهس سه رتيشم بو دروست ده کا. بويه له سهر عه رزه که وازيان لې دتيم. کاتيک پاسه وانه کان ده چنه نيو حه وشه که وه، کويان ده که نه وه و له گهل خوياندا ده يان به ن^۱. به يانيان، چير بو ثاماده بوون له بهر ده رگا که له خه و هه لئاسم. ثيستا نه وه پينج پوڅه که وازم له خواردن هيناوه. که ميک سهرم له گيڙه وه دي، به يانيان که هه لده ستم برنکم پي ده چي تا خو له سهر پي ده گرم، که دهم پيچي تي ده که وي، به لام له پروي ده ورونييه وه باشم. په يتا په يتا جگه ره ده کيشم و به دريژايي پوڅ نو قمي نيو خه ياله کانم ده بم، نه ده توانم زه نيم چر بکه مه وه و نه ده توانم له نيو خه ونيکي زيندوودا ون بم. له به رده م ته له فزيونه که کات ده کوژم. به م جوړه ساتيکي زور به هينانه خه يالي «پشته رده ي» زيندانيه که م تيده په ريتيم. بي پسانه وه بير له نه گهري هه ر چه شنه سيناريويه ک ده که مه وه، هه ول ده دهم هه ره خراپه که يان و هه ره باشه که يان هه لسه نگيتم. هه روه ها که ليک بير له و هه سته به نرخه ي ثازادي ده که مه وه که پيشتر لتي بي ثاگا بووم. به گشتي خومم به دهم خواردنه وه له بهر هه يواني قاوه خانه يه کي پارييس دته بهر چاو، ده چمه سينه ما، گوئ له موسيقا ده گرم و به کولانه کاندا پاسه ده که م، ثوتو ميله که ي دايک و باوکم به قه رز وهرده گرم بهس بو نه وه ي

۱. نه وه ي راستي يي، چهند دانه به کم له نيو ژماره يه کي کانار نه نشي ثيدا حه شار دايوو.

بچم دەریا بیینم. سامناکانه تاسه‌ی ئەم ئازادییه‌ی شته سەرەتاییه‌ی کانی ژبانی
پۆژانەم کردوو.

ئەمڕۆ پاشنیوهرۆم دیسان لە پای کەناله‌ی کانی دەنگوباسی تورکیا تێپەڕاند.
هەلبەت، «دەنگوباس» وشەیه‌کی هەندێک قەبەیه. هەواله‌ی کانی تەلەفزیۆن
بە بابەتی بێنرخ پڕ کرانەوە. بۆ نموونه، ئەم پاشنیوهرۆیه‌ی لە هەواله‌ی کانی
«خەبەر تورک» دا کە یه‌کیکە لە کەناله‌ی سەرەکیه‌ی کانی، ژنە پۆژنامەنووسە کە
باسی پزگارکردنیه‌ی تووتکەسەگێکی لە لایەن دانیشتوانی گەرەکیکی
ئەستەنبۆلەوه‌ی دەکرد لە کاتی کەدا باره‌ی لێکڕیک کە شۆفیره‌ی کە یه‌ خێرای
لیی دەخوری، خەریک بوو پانی بکاتەوه‌ی. هەموویشی، بە کۆمه‌لێک
دیمەنی «تایبەت» وه‌ کە کامیرای چاودێریی دووکانیکی چەند مەتر
ئەواتر تۆماری کردبوو. لە بەشی دووهمه‌ی هەواله‌ی کانی، تەماشایانە کانی،
هاوکات لە گەڵ موسیقایه‌ی کە شایانی فیلمی جوولە بوو، دەیانوانی
نوێترین دیمەنه‌ی کانی هێزە تایبەتیه‌ی کانی تورک لە جەرگه‌ی هەلمه‌تی
پاوه‌ی دوووانان دژ بە شه‌رفانانی په‌که‌ کە لە چیاکانی باکووری عێراق بیین. ئەم
بەشه‌ی هەواله‌ی کانی بە بەشداریی ئەردۆغان لە پرسه‌ی سەربازیه‌ی گەنجدا
تەواو بوو. پاشنیوهرۆ، هەلی ئەوه‌م بۆ په‌خسا گوێ لە یه‌کیک لە وتارە
زۆرۆزه‌بەنده‌ی کانی سەرۆک کۆماری تورک بگرم کە بە شێوه‌یه‌کی پاسته‌وخۆ
بلاو دەبۆوه‌ی. وه‌ک هەمیشه‌ کاتی کە گوێ بۆ پیلاره‌ی ناگرینه‌ی کانی دەگرم، هێجی
لێ تێناگەم. بەلام زۆر جار پێویست به‌وه‌ ناکا لە واتای وشه‌کان بگەم.
ئەوه‌نده‌ به‌سه‌ سەرنج بده‌ی. کاتی کە ده‌نگی هەلده‌بڕی، چەند چرکه‌یه‌ک
دواتر به‌رده‌وام وشه‌ی «تیرۆر» دووپات ده‌بێته‌وه‌ی. پاشان ناوه‌ی کورتکراوه‌ی کانی
«یه‌په‌گه‌» و «په‌که‌» و هه‌روه‌ها «گولەن» کە پێی لە سەر ده‌بڕینی هه‌ر

برگه به کی داده نئ، که میک وه ک نه وهی له قورگه وه بټه دهر. کومه لیک وشه ی جادووی که به گشتی به دواي نه واند ا چه پله پړزان ده ست پی دکا. پټویسته دان به وه دا بنرئ که گوښگرتن لټی هه سټزویته. که سیکی تا بلټی کاریزماتیکه. پروو خساری، دهنگی، راویژ و روا له تی، گشت نه مانه به ته وای هیماي پیاوټکی به هیژ ده خنه بهر چاو که دیه وئ نوټنه رایه تی ولاته که ی بکاته. بالای به رزه و به پټوه به رانی نیمه ناگه نه ناستی. نازانم ناخو ده که به بهر چا ویدا دهر وایان نا، به لام هر چی بی، به ده گمن واهیه له پرووی کاغه زیک بیخو ټټه وه. به رده وام به پټوه به و پرووی له خه لکیه. به نیگای هه موویان وه خو ده گری و پشووی کورت کورت ده دا. باش ده زانی چی له کام ساته وه خندا بلټی بو نه وهی جو ش و خرو ش (زور جارن ته نانه ت پیش نه وهی ده ست به وتاره که ی بکا، نه م جو ش و خرو شه چی ده بی) بورو ژنئ. وه نه بی بلټی خو ټټه لقوتانه کانی که م بن. نه کته ریکی راسته قینه ی سهر شانو ټیه. له وه ته ی من که تو موه ته گرتو خانه وه، هه موو رږژئ له ته له فزیون، له شاره جورا و جوره کان و به شیوه ی راسته وخو بینومه. سهرنجر اکیشه، به لام هاوکات سامنا که. ههر چنده نالوژیکه لی من به رده وام له وه ده ترسم ناوی من له به کیک له وتاره کانیدا دهر بیرئ. ههر چی بی، ده سه لاتداره کانی تورکیا نه من به شه رفانه بیتگانه که ی په په که له قه لثم ده دن. چنده به ناو «پېږرتاژ» یک بلاو بونه وه که به حساب تاوانبار بوونی میان ده سه لماند. نه گهر دوخی من هه ندیک جموجولئ دیلو ماسی دروست بکا، نه واپقی به شیک له خه لکی تورکیا هه لده ستینم. بوم دهر که وتو وه که نه گهر نه ردوغان به وپاده یه ده متر سینئ، له بهر نه وه یه که پټم وایه دوا جار نه و ناپاسته وخو زیندانه وانی منه. نه مه پاسه وانه کانی

گرتووخانه نین، به لکه ئهردۆغانه که به نه کانی به دهسته وهیه. ئهوه بریار دهدا ناخۆ من سالانی دادی لهم ژووهره بمیتمه وه یان سبهینی پزگار بکریتم. وهک ئهوهی مافی ژیان و مردنی من له دهستی ئه ودا بی. ده توانم بلیم بهو خاله گه یشتووم که به بوونه وه ریکی بیۆلژیسی بالای له قه لهم بدهم. کلێله که به دهست ئهردۆغانه و من له قه فهزی ئه و دام. ئیمه ههردوو کمان مروفین، به لام ئهوه بریار دهدا که من ده توانم نازادانه درێژه به ژیانم بدهم یان نا. بیگومان پیم وایه که ئه مه یه پیی ده گوتری ده سه لات.

جار جاره، به دهست خۆم نییه و ناتوانم بیر له وه نه که مه وه که ئه گهر من تورک بوایه، له تورکیای ئه مپۆ ژیا بام، پشتیانیم له ئهردۆغان ده کرد. ئه گهر له به ماله یه کی کۆنه پارێز، ئایینی و نه ته وه په رست له دایک بوایه. ئه گهر له قوتابخانه وانیه ئه و سه رکه و تنه گه و رانه م بینیا که به شیک له شانازیی ئیمپراتوریای عوسمانی پیک دین. ههروه ها ئه گهر باسی رقی هێزه پۆژناوایه کانیان بۆ بکرا یه م به رامبه ر به ولاته که م که جار ان له دنیا دا ریزی لی ده گیرا. په نگه ئه گهر ئه من تورک بوایه، به لای منیشه وه ئاسایی بوایه که گه لی کورد به بیانووی پاراستنی ناسیته مان سه رکوت کرابا. به لامه وه ئاسایی بوایه ئه گهر پۆژنامه نو سه کان هه ر که هه ولی له قاودانی ئه و زانیاریانه یان دابا که سه قامگیری نه ته وه که م ده خه نه مه ترسیه وه، په وانیه گرتووخانه کرابان. سوپا به رپی کرابا بۆ بۆردومانی ئه و چیا یانه ی شه ر فانه یاغیه کان خۆیان تیدا هه شار ده ده ن، ئیتر گرنگیه کی ئه و تووی نه بوایه داخوا باجی مه ده نی و کۆمه لایه تی ده بی یان نا. خویند کارانی زانکۆ، هه لسو ورا وه کان، دکتۆره کان و باقیی کۆمه لگه به خرینه لیستی که وه بۆ ئه وه ی هه ر که ده نگیککی ناکوکیان ده ربهری، به خرینه په راویزه وه. په نگه ئه منیش

بە شتیک لەم سیستەمە بوايەم. پەنگە ئەمنیش بە شدارى ئەم «جەنگى دژە تیرۆرە» بوايەم.

بەرە بەرى کۆتایى پۆز، پاسەوانىک هات بۆ ئەوەى پێم بڵێت کە مەسعوود هاتوو. لە کاتى خۆیدا بوو. پێم وایە مانگرتن لە خواردنە کەم خەریکە خۆى نیشان دەدا، چونکە ئەگەر گەشتە ناخاوتنگە کە، مەسعوود یە کسەر لێى پرسیم: «ئەو چى بوو، نەخۆشى؟» - «نەخێر، دەستم بە مانگرتن لە خواردن کردوو.» - «چۆن یانى؟ لە کەنگیو؟» - «ئەو پێنج پۆزە.» پووی کردە پاسەوانە کە و کەم تا کورتى تیگە یەشم چى پێ گوت. شتیک وەک: «بۆ چى کەس بە منى نەگوتوو؟» مەسعوود زۆر توورە بوو. «ئەخر هەر چى بێ باوە پێتکردنى ئەستەمە، من پارێزەرى تۆم و ئەوان تەنانتە منیان ئاگادار نەکردوو تەو.» من مەقم لێو نەهات. «باشە، گوێ بگرە، ئەم مانگرتنى لە خواردنە بە کەلکى هیچ نایە. من هاتمە سەردانت بۆ ئەوەى پێت بڵێم بالۆزى فەرەنسا چەند پۆزى تر دى. دەبێ حەتمەن واز لەم بێتەقلیە بێت. لەوە بترازى، دواى ماوەیەک بۆ لەشساغیت زۆر خراپە، مانگرتن کارتیکەرسى قەرەبوونە کراوى دەبێ.» - «نازانم مەسعوود، هەست دەکەم لەم گرتووخانە یە تیدا دەچم.» - «بالۆز دى، خەمت نەبێ، نامەکانى کە سوکارە کەت، کتیب و هەوالى نویت بە دەست دەگا. بەلام لە ئیستابە دواو، دەمەوێ بێ ئەملاو ئەولا واز لەم مانگرتن لە خواردنە بێت. دەبێ کە بێت لەسەر خۆى. من پێم گوتوو کە تۆ باش بەرگە دەگرى. دەبێ باش خۆت رابگرى، لوو.» زۆرى پێ نەچوو بۆ ئەوەى قایل بم. هەوالى هاتنى بالۆز بۆ شرنەخ و بێنى من، خۆى لە خۆیدا سەرکەوتنیک بوو. هەر وەها بۆ ئەم چاوپێکەوتنە دەبێ مێشکێکى روونم هەبێ. بۆیە لەبەر خۆمەوێ پێم راگەیاندا: «باشە، مەسعوود. مانگرتنە کە دەشکێتم.»

باليوز

پيرى، باليوزى فەرپەنسا لە تورکيا بۆ سەردانم ھاتە شرنەخ. تۆرھانى پاسەوان و بەرپرسی دووکانەکەى گرتووخانە، پیکەوتى ديارىکراوى سەردانەکەى پى دابووم. بەم بۆنەو، بە ناويزيوانى ئەيىووب کراسىکى سىم بە شۆردن دا و ناردم ئوتووى بکەن. لە چەند رۆژ لەمەوپيشەو، ھەلسوکەوتى زۆر بەى ھەرە زۆرى پاسەوانەکان بەرامبەر بە من گۆردراو. چىتر لە کاتى پشکىنى ژوورەکەمدا تانچم تى ناگرن، لە دالانەکاندا چىتر جنىوم پى نادەن. بە دلىايەو ھەرمانيان پى دراوہ باش ھەلسوکەوتم لە گەلدا بکەن. بەيانى رۆزى سەردانەکەى باليوزى فەرپەنسا، ماوہىکى زۆر لە ئاوتنەکەدا لە خۆم روانى، وەک ئەوہى بۆ وتويزىک بچم. ئۆقرەم نەبوو. نەمدەزانى داخوا ھەوالەکان ئەرىنن يان نەرىنى، بەلام ھەرچى بى، نامەى کەسوکارەکەم بەدەست دەگەشت. ئەمەش لە روانگەى منەو لە ھەموو شتىک گرنگتر بوو.

وختىک وەژوور کەوتم، باليوز ھەستايە سەر پى بۆ ئەوہى تەوقەم

له گه ل بکا. من به رامبه ر به و دانېشم و چنډ چرکه يه ک لي تي ورد بوومه وه. حه په سابووم، بروام نه ده کرد خو م له به رامبه ر که سي کي وا گه نجدا بدو زمه وه. ويده چوو چل سالي کي ته مه ن بي. نه وه يه کسه ر گوتي: «کراسه که تان که موکوپري تيډا نيه». به بزه يه که وه دانم پيدا نا. «به لي، داوام له پاسه وانتي ک کرد به بونه ي هاتني نيوه وه، بوم بشوا و نوتووي لي بدا». نه وه سه ر ه تا نامه يه کي بالويزي فهره نسا له تور کي اي پي خويند مه وه که بو من نيتر د رايو و. له نامه که دا دلنيا کرابوومه وه که «کار به ده سته هره ر به پا به رزه کاني ده ولت که وتوونه ته جموجول وه» بو نه وه ي من لي ره رزگار بکن. پاشان، بالويزه که نامه کاني که سوکاره که مي پي نشان دام. پي گوتم که ده توانم يه کسه ر بيان خو ينه وه، به لام من وه لام دايه وه که پيم باشتره له زووره که مدا به ته نيا بم. ده مويست له دوو پاتيوونه وه ي ديمه ني دوايېن سه رداني بالويز خانه که من له به رده م نو يته ره کان نه متواني پيش به شو ر بوونه وه ي فرمي سک که کانم بگرم، خو بوي تر م. نيمه پاشان چو ينه سه ر با سي هه لومه رجه کاني من له گرتووخانه. خوي زو ر دل سو ز نشان ده دا. چنډ جار بو ي دوو پات کر دمه وه: «نيوه ده بي به هيز بن و باش خو ر با بگرن». نه وه يه که م جار بوو چاو م به بالويزي ک ده که وت، به لام نه وه به دلنيا ييه وه گه ليک رو ز نامه نوو سي بينيو و که به هوي کاره کانيان که وتوونه پشت ميله کانه وه. له وه ده گه يشت که شتي هره دزو ار، هه لومه رجي گرتووخانه نيه، به لکه نه بووني زانبار يي و په يوه ندي ي له گه ل جيهاني ده ره وه يه. دواي چنډ خوله کيک لي ي پرسيم: «نيوه هه ولتان داوه مان له خوار دن بگرن؟» بيگو مان مه سهوود مان گر تنه کور تخايه نه که مي له قاو داوه. بي نه وه ي چاو ه پرواني وه لام ي من بي، له سه ري رو يشت: «نه مه به که لکي هيچ نايه، نيمه پتويستيمان به وه

ههیه که ئیوه بههیز بن. «من بههیمنی گویم بۆ پاداشت. پاش نزیکه ی چاره گئیک، پتی گوتم: «ئیه زۆر قسه ناکهن، ناخۆ به گشتی زۆر بلین؟» له ناو خۆمه وه بزهیه کم کرد و بیرم بۆ لای هاو پیکانم چوو که پیمان وابوو من که سیکه فره بیژم. له ژیا نی رۆژانه مدا نه وه نده که م ده دویم که ئیستا بۆ من نه سته مه گفتو گو یه کی در یژم هه بی. له وه لامدا ته نیا گوتم که وام پتی باشه گوئ بگرم و سه باره ت به دۆخی خۆم زانیاری وه بر بگرم. دوا ی ما وه یه ک قه له میک و کاغه زیکی سه ی ده رهینا، راسته وخۆ چاوی له چاوم بری و لئی پرسیم: «باشه، پتیو ستیان به چی ههیه؟» چاوه روانی نه م پر سیاره نه بووم و ده بی دان به وه دا بنیم که له ناخافل گرتمی، چونکه خۆی له خۆیدا، بیتجگه له کتیب و هه ندیک شتوا ز بۆ کات به سه ر بردن، بۆ «ژیا ن» له هینچ شتی کم که م نه بوو. خوارد نه که م که م تا کورتی باشه، که له وه لی پا کو خا وینی و جلسۆردنم له بهر ده ست دا به. ته له فزیۆنیکه ی بچو و کم هه یه. تۆ بلئی گیراو یک له مه زیاتر چیی بوئ؟ چه ند چر که یه ک بیرم کرده وه و پاشان به خۆم گوت بۆ چی، له شتیکی زۆر گرنگم که مه. مۆسیقا. بۆیه وه لام دایه وه: «MP3 یه ک به گۆرانی سه وه.» نیگایه کی به برشتی تی پریم و یه ک سه ر خۆم گه مژه ها ته بهر چا و. «به لئ، به لام ئیوه له گر توو خانه دان، لوو...» له گه ل نه وه شدا، مۆسیقا شتی که به راستی تاسه ی ده که م. باش ده زانم نه گه ر به ده م گو یگر تن له مۆسیقا وه بخه وم، دل و ده رو ونم ئارام ده بیته وه. به گشتی، مۆسیقا له ژیا نی مندا به رده وام ناماده یه. بی نه وه ی قا یل بو بی، له سه ر کاغه زه که نووسی «MP3» و پاشان گو تی: «ئیه ته له فزیۆنیکتا ن هه یه، وا نییه؟ ئیوه ده توانن له Kral TV یه وه گوئ له مۆسیقا بگرن.» بیگومان، پیشتەر ده مزانی نه م که نا له هه یه. دوا ی مانه وه ی زیاتر له مانگی تیک له گر توو خانه.

ناوې شو ده که نالاندهم له بهر کړدبوو که ده ستم پټيان راده گيشت. Kral TV شتيکه وه ک NRJ 12 ى خومان: موسيقاي پوپوله رى تورک که مات پوکوراي ئيره، به کليسي جوړاو جوړ و کوريوگرافي هپ هوپه وه يه ک به دواى يه ک دهرده که ون. به هتچ شپوه يه ک له گهل ميزاجى من يه ک ناگريته وه.

پاشان بالوتزه که نامازه ي به و جموجوله کړد که بو نازادى من که توه ته گه پ. سه روک کومار ئيمانوئيل ماکرون، سه روک کومارى پيشو و فرانسوا ئولاند، ژان ئيف لو دريان، هه والئيرانى بى سنور، ميدياکان، وينه ي من له سه ر بيناي شاره واني ناوچه ي چوارى پاريس. سه رم زور سووړ ده ميتى که ده بيسم هم خه لکانه هه موو له پټناو نازادى مندا تيده کوشن. چونکه نه گهر من ليرهم، پيش هه موو شتيک به هه لکه وت و له بټه ختيانه. رپپورتاژه که ي سالى ۲۰۱۳ م وه ک سه رجهم بابه ته کانى دیکه، بابه تى پوځ بوو، باه خيکى پيشه يى نه وتوى نيه. هه روه ها من وه ک خوم نوينه رايه تى دوزيک ناکم. من ته نيا پوژنامه نووسى کى ساده م و ده مويست کارى خوم بکهم. به راستى هه ست ده کم که نه وه منم، وه ک که سيکى ناسايى، که هه ولى پرگار کړد نم ده درئ. نه مه له پرويه که وه تا بلتى مايه ي شورويه، نه خواهه کاتيک له وپه پرى گوشه گيرى داي و کتوپر ده بيسى که سه روک کومار ناوړى له دوسيه که ت داوه ته وه. دواچار، نه وه ته نيا شتيکه که حيسابى بو ده کړئ. دياره بالوتزه که جه ختى کړده وه: «ئيوه نازاد ده بن، له مه دا گومان نيه. ئيمه هيشتا نازانين که ي، نه مشه و، سبه ينى، چهنده هغه يان چهنده مانگى دیکه، به لام دلنيا بن نازاد ده بن.» باش نه مده زانى چون به پير هم هه واله وه بچم. ناخو نه گه ره که له «نه مشه و» نزیکتره يان له «چهنده مانگى دیکه»؟ به راستى فريان به يه کتره وه نيه. نازانم ناخو

ده بويست دَلخۆشم بكا يان نا، به لَام نهو ههروه ها پي گوتم كه من ئيستا «به ناويانگ» بووم. ههست ده كه من نهو پي وابوو كه نه من زانياريه من به خته وهر ده كا. نازانم ناخۆ ههستي به وه كرد كه كه ميگ له جيدا نه بوو. من نه من پيشه يه هه لانه بزاردوو به نه وه ي به ناويانگ بم. به پيچه وانه وه، من به رده وام له بن سييه ردا كارم كردوو. ئينجا له م شويته ي كه تيي دام، هيچ گويم پي نابزوئ. نه گهر توانييام به رامبه ر به بليتيكي گه رانه وه ي فرۆكه مامه له به م گوايه «ناويانگ» نه خوازراوه بكم، بي دوو دلي نه م كارم ده كرد. نهو دريژه ي به قسه كاني دا: «نه گهر گه رانه وه، ده توانن ده رباره ي به سه رهاتي خۆتان كتيييك بنوسن.» بي نه وه ي كار دانه وه م هه بي، سه يريم كرد. گفتوگو كه هيندي هيندي چوو هه سه ر په كه كه: «ده زانن، له م گرتوو خانه يه دا نزيكه ي دووسه د نه ندامي په كه كه هه ن.» نياز خراب نه بوو، به لَام له وتاره كهيدا كه ميگ شيوازي نامۆزگاريم ههست پي كرد: «ده زانن، پتيسته مروف له توركه كانيش بگات، پۆز نيه خه لك نه مرئ، ته نانه ت ليهر، له شر نه خيش. با دوور نه پۆزين، هه فته ي رابوردوو، په لاماري به نزينخانه يه كي قه راغ شار درا و چهند كريكارتيك مردن.» من پيم نه گوت به لَام به دلييايه وه ناگاداريي گشت نه مانه بووم، هي نه م «جهنگي دژه تيرۆره» به رفراوانه ي كه ناوچه كه له ميژ ساله تييدا نو قم بووه و له كوده تا ناسه ركه وتوو كه به دواوه، روويه ريكي گه وهره تري به خۆوه گرتوو. نهو ههروه ها سه رسوورماني خۆي سه باره ت به دۆخي شاره كه نه شارده وه: «من ده سال له مه وپيش هاتووم، به لَام له و كاته وه، هه موو شتيك خاپوور بووه، پتيسته مروف نيوه نديي شاري شر نه خ بيني، به هۆي پيكدادانه كانه وه هه موو شتيك به ته واوه تي پاملراوه.» من خۆم له وه بوارد بوچوونتيك ده ريبرم. به راستي چه زم نه ده كرد

له م باره وه قسه بکه م. ټیگه یشتن له و پرو داوانه ی که له ناوچه که ده قه و من و گواسته وه ی قسه ی خه لکی پیشه ی منه. به لآم ئیستا، مه سه له ی من له گوړی بوو... و هیچ په یوه نډیه کم به وانه وه نیه. چنده یش سۆزم بو دۆزی کورد هه بی، نه مه خه باتی من نیه و هه رگیزش نابیه خه باتی من. «مه سه وود پی گوتم که ئیوه خۆتان فیری تورکی ناکه ن، هه رچه نده ش وشه نامه یه ک و رپه ریکي فیر بوونی زمانیان پی داو ن.» به خۆم گوت: «نه مه کوا راسته، نه م مه سه ووده چ شو و فاریکه.» نه و له سه ری رۆیشت: «گوئی بگرن لوو، په نگه پیتان وایی که نه مه گرنه یه، به لآم دلنیا تان ده که مه وه لوو، نه مه خالی سه ره کیه، ئیوه ده بی به هه ر شتیه یه ک بووه له گه ل پاسه وانه کانتاندا قسه بکه ن. ده زانن، زیندانیی واهه ن شیت بوون، ده رمانی دژه خه مۆکیان پی ده درئ، ته واولی بوونه ته وه. نه گه ر ئیوه ناتانه وئ بکه ونه نیو دۆخیکی ئا ووه، ده بی له گه ل پاسه وانه کانتاندا قسه بکه ن. ده رباره ی بنه مالّه کانیان و زیانیان له گه لیاندا بدوین، هه و ل بدن په یوه نډیان له گه ل به ستن، نه مه زور گرنه.» - «تیده گه م... به لآم ده لئی ئیستا به جوړیک بو فیر بوونی زمانی تورکی به بنه ست گه یشتووم. ده زانم گه وانه یه، به لآم هه رچی بی، خه تای تورکه کانه نه گه ر نه من لیږه م. به لاهه وه نه سته مه که به خۆم بلیم ده بی فیری زمانی زیندانه وانه کانم بم.»

دوا جار به لئیم پی دا که هه و لئ خۆم بده م، ئینجا پاش سی چاره گ و له کاتیکدا من زور شله ژابووم، پی گوتم که ده بی بپروا. پتم خوش بوو زیاتر بمیته وه، به لآم نه و نهیده ویست مه ترسی بگریته بهر چاو و فروکه ی گه رانه وه ی له کیس بجی. هاتن بو گرتووخانه له بهر ژماره ی زوری بازگه کانی پشکنین له وه زیاتری پی چووه که چاوه پروان ده کرا. دپاره

بالۆیزیش چاوه پروانیی ئەمە نه بووه. به نینگایه کی بی پروا پیی گوتم: «ئەوان میان راگرت، تێده گەن؟» له کاتیکدا که له سەر کورسیه کهم هه لده ستام بۆ ئەوهی مالاوایی لی بکه م، ههستم به نینگای کرد که به ره و پانتۆله جینه کهم شۆر بۆوه که به بی قایشه که (له بهر هۆکاری ئەمنی لیان وه رگرتبووم) وه ک پانتۆلیکی قوونلیکه وتووی لی هاتبوو. به دلناییه وه لاوازیش بیووم. به پیتلوی شاخه وانییه وه، ئەمە پرواله تیکی سه یرو سه مه ری پی دابووم. پێک پیش ئەوهی برۆم، دوو پاتی کرده وه: «له بیرتان نه چی لوو، بیگومان ده بی فیری تورکی بن بۆ ئەوهی بتوانن له گه ل پاسه وانه کانتاندا قسه بکه ن.» هاوکات چاودیریک لیمان نزیک بۆوه و به تورکی له گه ل بالۆیزه که دا په یفی. بالۆیزه که ش پرووی کرده من و کهمیک به سه رسوو پرمانه وه پیی گوتم: «هیچ تینه گه یستم.» بزهم هاتی. گومانم ده کرد که زاراوهی باشووری رۆژه لات زۆر له و تورکیه جیاواز بی که له ئەنقهره قسه ی پی ده کری. پاش ئالوگۆر کردنی چهند وشه یه ک له گه ل پاسه وانه که، بالۆیزه که دوا جار سیمای له وه ده جوو که شتیک تیگه یشتی. «ئەها، ئەوهی راستی بی، ئەو پیی گوتم ناخۆ هیچ شتیکمان پیویست نیه.» کاتیک رۆیشت، له باوه شی گرتم. «مالاوا، لوو.» کهمیک به تووره یی سه یرم کرد که ده رۆیشت، وه ک ئەو کاتانه ی له سەر سه کۆی و پستگه ی شه مه نده فەر له خۆشه ویسته که ت داده بپی و چاوت له شه مه نده فەر که یه که دوور ده که و پته وه. ئەم دیمه نه که به میتشکدا تپه ری، وه پێکه نیی خستم. دوای ده رکوتن له ئاخاوتنگه که، دژوار بوونی دۆخه کهم کتوپر خۆی به سه رمدا سه پانده وه. ئەوه بالۆیز نه بوو رۆیشت، به لکه فەر نه سا بوو. به دلناییه وه ولاته کهم تاکه به ختی من بۆ ده رچوون لیتره بوو. هیشتا پیتم نه نابوووه ژووره کهم و دیواره چلکنه کانی که

گومان سهر له نوږ به سهرمدا زال بڼوه. ټاخو به پاستي من ده بڼ هيوادار بم؟
چونکه نه گهر هيوام به نازادي نه بڼ، نه گهر وازي لي بڼم و چاوه پوانی هچ
نه بم، په ننگه به م جوړه ژيان ليره ناسانتر بڼ. نه گهر مړوږ هچ هيوايه کي
نه بڼ، نه گهر خه ون نه بڼي، نه گهر ته نيا ژيانتي کي نارام و بڼده ننگي بوږ،
که نه مه ش شتي کي يه کجار په وايه، نه و نه سته مه نو قم بڼ. به پڼچه وانه وه،
نه گهر مړوږ هه ول بدا خه ونه کاني بڼي و تيک بشکي، که وته که زور
دژوارتر ده بڼ. نه گهر من هچ هيوايه کم نه بڼ، ده توانم ليره بڼيم.

پۆستكارتە كان

دواى سەردانى بالۆيز، پاسەوانە كان سەتلىك، سۆنگەرېك، دەستەوانە
و. عەرزمالىكى بچووكيان بۆ ھىنام. ئىستا لەم ھەلسوكەوتە كىتوپرە ناگەم و
نازانم بۆچى پىداوېستىيە كانى خاوينكر دنە وەم پى دەدەن. بۆ بەيانىيە كەى،
بەرە بەرى پاشنىوەرۆ، ئەفسەرە كان وە ژوور دە كەون. كە بۆيان دەردە كەوئ
من دەستم لە كەلوپەلە كانى خاوينكر دنە وە نەداو، يە كىك لە ئەفسەرە كان
بە دەست نامازە يە كم بۆ دە كا، وەك ئەوەى پىم بلى: «دەبى ژوورە كە
خاوين كەيتە وە، لوو.» ئەو بە ئىنگلىزى پىم دە لى: «ئەخر ئەتۆ نە خوشى.»
ویدە چى بالۆيز بۆى شىي كىر دنە وە كە من نە خوشى تەنگە نە فەسىم ھەيە
و پىرستىم بەو ھەيە ژوورە كەم خاوين بى. ئەوان زۆر بى چاو و پروون. بە
جۆرېك سەيرم دە كەن وەك ئەوەى كە سىكى پىس و پوخل بىم، لە
كاتىكدا كە من ھاتمە ئىرە، ژوورە كە لە دۆخىكى ساماكدا بوو، عەرزە كە
بە قونكە جگەرە داپۆشرا بوو. نەتەدە توانى ھەنگاوىك بەرز بکەيتە وە و پىيان
لى نە ئىي. ویدە چى بەندكراوە كانى پىشوو لەسەر قەرەوئلە كەيان جگەرەيان

کیشایې و پاشان جگهره کیشراوه کانیان فری دایته سهر عهرزه که.

نه فسه ره کان پاش پشکینیتیکی خیرای زووره کم، دواچار ده رږو. من دیسان راده کشیمه وه. چهند خوله کیک دواتر، دهنگی سوورانی کلیل له نیو قفله که دا همدیس له خه وم هه لده سستیته وه. راده چهنم. ده زانم نه مه نه خواردنی نیو رږو، نه پسته چیه، نه نهو پاسه وانه ی پاکه تی رږو کی که ره یان بیسکویته درتزه به ده خله به سهر چووه کانم پی ده دا. نه خیر نه مه دهنگی ده رگا که یه، هی رږو چنه که نیسه. نه گهر زور پتویست نه بی، پاسه وانه کان ده رگای زووره کم ناکه نه وه، به گشتی له و کاتانه دا ده یکه نه وه که ده بی زووره کم بهشکن. دیاره زور به ی گفتوگو کانش له رږو چنه که وه ده کریښ. که واته ده بی شتیکی چاوه روانه کراو هه بی. وه رچه رخانیتیکی بچووک له ره ونی خه فته تباری رږوژانه مدا. په نگه دواچار بتوانم ته له فونیک بکه م که چهند هه فته یه که چاوم له رتیه تی. به راکردن به پلیکانه بچووکه کاند ده چمه خورای. سی پاسه وان له بهر ده رگا که چاوه ریښ، یه کیکیان تورهان، بهر پر سیاری دوو کانه که یه که بزه یه کم بو ده کا و به ټینگیزی پیم ده لئ: «داوا له هاورپیان بکه جارتیکی دی هه ندیک که متر له وانه ت بو بنیرن.» سهر م بو لای هاوکاره که ی وهرده سوورپیم که سندووقیتیکی دارینی به ده سته وه یه و پر پر له پښتکارت. سهدان پښتکارت، به په نگ و شتیه ی جوراوجور. که له سهر میزه بچووکه که ی داده نی، پښتکارتیک ده که ویته سهر عهردی. ده نوو شتیته وه بو نه وه ی هه لیگر مه وه و له پشته وه ی پورتریتی خو شه ویسته کم ده بینم که که سیک کیشاویه تیه وه. کاریگره یه کی سهر م له سهر داده نی. تا راده یه ک سه غله ت ده بم که لیره، له م زووره دا ده بینم. هه رچند نه مه نیگاریکه، به لام له ناخه وه کارم تی ده کا. پاسه وانه کان به

بێدهنگی لێم دهنۆڤن. ئۆرھان دلخۆش دیاره. دوانه که ی تر ویده چی
 چه په سابن. پێم وابێ تووشی شوک بوون. ده بێ بگوتری که به سه ردا
 که وتوون. نه وان که من به تیرۆریستیک ده زانن و ماوه ی چهنده هه فته به که
 خو له هه لکوتانه سه ر من نابوین، ده بینن که له ولاته کهم به سه دان که س
 نامه یان بۆ نووسیم تاوه کوو پشتیوانی خویان ده رپرن. چاوه رپیم نه وان
 برۆن تا کوو میزه پلاستیکه که به مه ده ره وه و له هه وشه که ی دابنیم. به
 پارێزه وه کارته کانی له سه ر داده نێم و له سه ر یه ک کویان ده که مه وه. پاشان
 جگه ره یه ک داده گیرستیم و یه ک به یه ک چاویان پێدا ده خشینم. زۆربه یان
 به تورکی نووسراون، بێگومان بۆ نه وه ی به ر تیغی سانسۆر نه که ون. بۆ
 شیه ت لکردنه وه یان که لک له فه ره هه نگه بچوو که کهم وه رده گرم. وشه کان به
 گشتی وه ک یه ک وان. کهم تا کورتی له واتا که یان ده گهم.

هه ندیک له و کارتانه هاوړپیکانم، که سوکارم، ناسیاوه کانم، جیرانه کانم،
 مامۆستایانی پێشوو له کۆلیژ و له دواناوه ندی نووسیوانن، به لام زۆریشیان
 کهسانی نه ناسراو بۆیان نووسیوم. نه وه نده زۆرن که ته نانه ت هه ندیک
 له وانیه به ده ستم گه یشتوون، به فه ره نسی نووسراون. له وانیه په سه وانه کان
 پاش ماوه یه ک وازیان له سانسۆرکردن هێنابێ. به ته واوی هه ست به ناستی
 به رفراوانی نه و جموجوله ده کهم که بۆ نازادیی من لێره ده ستی پێ کردوه.
 چ سوکنا ییده ره که ده زانم که سانیک هه ن بیر له من ده که نه وه و نازادیی من
 به ئاوات ده خوازن! هه ناسه ی ئومیدیک ی راسته قینه هه لده کیشم. یه کیک
 له وان به تابه تی سه رنجی من راده کیشی، سه رها، چونکه به فه ره نسی
 نووسراوه، هه ره ها له به ر نه وه ی بۆ من نه تیردراوه، هه رچه ند دوا جار
 به ده ست من گه یشتوه. وه رگری راسته قینه ی نه م نامه یه (هاوړپیک به

نازناو ټکوهه ناردو ویه تی که من ده سته ته که یم ناسیه وه) ده زگای سانسوړی گرتو وځانه په. به خویندنه وهی و به هوئی نه وهی به ږیکه ره که ی ده ناسم، بزه به ک دینه سر لیم.

که بڼم دهرده که وی کاتیکي زور له پاشنیوه ږو ټپه ږیوه و به شیکي به رچاو له پوستان ته که یم خویندو ووه ته وه، زوری له خوم ده که یم بڼو نه وهی ده ست له خویندنه وه یان هه لگرم. دهمه وی بڼو نه گه ری ساته وه خته دژواره کانی رڼو ژه کان، هغه کان و مانگه کانی دادی هه لیانگرم. فکریکم به می شک ده گا که له و دم و ده سته دا پیم شتیکی سهرنجر اکی شه. ږیار دهم لیروله وی به ژوره که مدا بلویان بکه مه وه تا کوو به و پاسه وانا نه ی سر له نیواره بڼو بشکینی ژوره که م دین، نشان بده م که خه لک تا چند پشیتوانیم لی ده که ن و ولاته که م، هاوړیکانم و بڼه ماله که م تا چند له پشتمن. ده سته به جی قو لی لی هه لده مال م، کارته کان له جیگه ی قاپ و که وچکه کان، سر میزه که م و تهنات عمرزه که داده نیتیم. زوری پی ناچی، ژوره که م به سده ان پوستان ته که م ده رازیته وه. چند خوله کیک دواتر، که زهنگی گشتی لی ده دا، ده چمه به رده م ده رگا که و شانازی به کاره که مه وه ده که م. گویم لیه که پاسه وانه کان ژوره کانی ته نیشتم ده پشکن، پاشان دهنگی هه نگاهه کانیان له دالانه که دا ده بیستری. دهرگای ژوره که م له نا کاو ده کریته وه. شهش یان حوت که سیان خویان به ژوریدا ده کوتن. سی که سیان ده ناسمه وه: پاسه وانه کووړه که، پاسه وانه گه مژه که، پاسه وانه ساویلکه که. نه وانی ترم پیشتر بینیه، به لام نایاناسم. زور تووړه دیارن، تیناگم بڼوچی. که دینه ناووه، هندیکیان به گومانه وه له جی خویان په دهن. من ناماده باش راوه ستاوم و جو له م لیه نایه. پیش به بزه که م ده گرم و له دلی خومدا

ده لیم: «پروانن، باش پروانن، نه مانه گشتیان نامه یان بۆ نووسیم.» پاسه وانه کوورپه که تنیا چند ههنگاوێک له من دووره. به تورکی به سهر مندا ده گوڕینێ. زله یه که له پرووخسارم ده کهوێ و ده رفه تی شه وهم نابێ ته نانه ت بیینم. شوینه واره که ی دیشی. له تر ده دهم، ده ستم له سهر گۆنام داده نیتیم. پاسه وانه که ملم ده گری و به دیواره که مدا ده دا. کۆل ناده م و به ده سته که ی ترم، هه وڵ ده دهم خۆمی له چنگ پاپسکیتیم. به لām نه و زۆر به توندی ده مگری و پتر ئاوقای من ده بی. خه ریکه بمخکینێ. پاسه وانه گه مژه که تیکه ل به تیکه هه لچوونه که ده بیت و پر ده داته قژم. پاسه وانه ساویلکه که له گه ل نه وانی تر به نیگایه کی نیگه رانه وه له سووچیک پاده وه سستی. فرمیسک له چاوانمه وه لووزه و ده به سستی. وه هه ناسه پرکه ده که وم. ویستی به رهنگاری یه که سهر له میشکم دوور ده که ویته وه. ده ست ده که م به گریان و واز له خۆپاگری ده هیتیم. پشتکوورپه که دواجار وازم لی ده هیتێ. به سهر چۆکدا ده که وم و هه لئاستمه وه. ده سته کانم له سهر سه رم داناوه و هۆن هۆن ده گریم، هاوکات رقیک له ناخمدا چه که ره ده کا. جێیه کان خۆیان له میشکم ده په ستیون، به هه نیسک کپ ده بن. چیتر پێویست به به ره ره کانی ناکا، به س پیم خۆشه برۆن. هه رچی زووتر ژووره که م به جی به یلن بۆ نه وه ی به کاری خۆمه وه سه رقāl بم. یانی به هه چه وه.

چەند سەرنجىك

تۆمارى پۇژانەى گرتووخانەم لىرەدا تەواو دەبى. دەربارەى ئازادىم و
هەر وەھا چەند پۇژ پىشتىرى نەمنووسىو. چونكە كە پىم نايە دەرەو، چىتر
هۆكارىكم بۇ درىزەدانى ئەم تۆمارنامەيە بەدى نەكرد. بىجگە لەمەش،
چۆن دەكرى باسى زىندان بكەى ئەگەر چىتر تىيدا نەبى؟ بىبەرىيوون لە
ئازادى ھەستىكى زۆر قورس و تايەتە. ئەم دىپرانەى خوارەو لە مالى خۆم،
لە پارىس نووسراون. سەرچاوەيان لە بىرەوهرىيە كانم داىە.

دو پۇژ پاش وەرگرتى پۇستكار تەكان، مەسعوود دىتە سەردانم.
ھەر كە پى دەنيتە نىو ئاخاوتنگە كەو، ھەست دەكەم شتىكى ئاناسايى
ھەيە. ئاناسايى بە دىوہ باشە كەيدا. مەسعوود ھەرگىز ھىواى پووچى پى
نەدام. ئەمە شىوازی وى نىيە. بەپىچەوانەو زۆر پووپراستە. تەنانت لەوانەيە
«لەپادەبەدەر» پووپراست بى. ھەر لە سەرەتاو، ھەموو كارتە كانى لەسەر
مىزە كە دانا. بەختى من بۇ دەر كەوتنى خىرا لە گرتووخانە زۆر لاوازە. من

ټه مه باش تيگه يستم. خه ريکه داني پيدا ده نيم... ټه مه نيشان ده دا ټه و پوژه
تا چ راده سه رم سووړ ما.

مه سهوود که به گشتي پاريزکاره، به بزه يه که وه پيشوا زيم لي ده کا. له
ناخاو تنگه که داده نيشي، من له چ هند خوله کنيک له وه پيشه وه له وي چاو وړي
ده که م، بي پرده پيم ده لي که هه واليکي زوړ خوشي پي گه يشتوه. ټه مه
يه که م جاره گويم لي ده بي ټه م وشانه بيتته زمان؛ «هه واليکي خوش».
(دواتر، پتي راگه ياندم که ټه وده م زانويه تي من چي وام نه ماوه نازاد بکريم)
پيم ده لي: «پروسه يه کي نو ټه وده ست پي ده کا.» ټه و او چاو وړانته کراوه.
مه سهوود ټه م هه فتانه ي دوايي په يتا په يتا پتي ده گوتم که له م ټان و ساته دا
به وړيوه بردني دانيشنتيک مه حال بووه. ده يگوت ټه مه کاتي ده وي. چهندان
هه فته و ته نانه ت چهندان مانگ. بيتجگه له وه ش، نيشانه کان زوړ نه رتي ديار
بوون. هيچ شتيکي دو سيه که م نه ده گوږ درا. مه سهوود دواي ټه مه بو م شي
ده کاته وه که نه گه ري ټه وه هه يه به فيديو کونفرانس به شداري دانيشته که
بم، له نيو هو ليکي نيو خوي زيندانه که که بو ټه م مه به سته ته رخان کراوه.
«ټه مه بوي هه يه بگوږ دري نه گه ر هه لومهرجي ناسايش گونجاو بي بو
ټه وه ي خوت ببري ته شر نه خ.» - «دانيشته که کي به وړيوه ده چي؟» - «سه ي.»
- «ټه من ده بي چ بکه م؟» - «تا ئيستا چو ن بو وي، ټاو ا به، راست و ساده و
ري زدار. تيان بگه ي نه که تو پوژ نامه نو سي و هيچي تر نا.» به دليکي پر له
هيو او ده گه ري مه وه زو وړه که م. ته له فزيونه که هه لده که م و ژان ئيف لو دريان
له سه ر شاشه بچو و که که م ده بينم. هه واله که به تور کيه. گو ي ده گرم. لو
دريان به فهره نسي قسه ده کا. به هو ي کيشه يه کي ته کنيکيه وه، وه رگيړانه که
د رهنگتر دي، به شيو هه ک که ده توانم به باشي گويم له قسه کاني بي.

رسته يه ک به تاييه ت له خۆشيان شاگه شکم ده کا: «من ههروه ها بۆ مه سه له ی هاوولآتیمان لوو بوورۆ لیتره م و ئیمه داوا ده که یین ئازاد بکری.» فرمیسک به ری چاوه کانم ده گری. دوا ی نزیکه ی په نجا پۆژ، بۆ یه که م جار به راستی نه و شتم بۆ ده رده که وئ که گه له ک جار بو ییان دووپات کردبوومه وه، به لام به لامه وه نه ستم بوو وینای بکه م: دیپلۆماسی فه ره نسا هه ول ده دا من لیتره رزگار بکا. به جۆش و خرۆشه وه باز ده دهم. ئیستا نه وه چیر هیوانیه، به لکه دلناییه له ئازادیه کی نزیک.

دیاره شه و خه و له چاوم ناکه وئ. پا که ته جگه ره که م ته واو ده که م. پاشان له کاتی که دا که نازانم چی بکه م، به شیوه یه کی خۆکار ده ست ده که م به په نگاندن. بۆ شه وه ی که میک وره به خۆم بده م، له نیوه راسته که ی ده نووسم «دوایین پا که ته جگه ره م پیش ئازادبووم.» بۆ به یانیه که ی وه رگیر دی. له هۆلی ئاخاوتن ده یینم. جانتایه کی پر له کاغه ز ده کاته وه. به شیک له به لگه نامه کان به فه ره نسی وه رده گیرئ، به لام به هیچ شیوه یه ک شیای تیگه یشتن نین. رسته بی سه رو به ره کان، وشه یاسایی و سه ربازییه کان تیکه ل به یه ک ده که ن. نه و به شه که مه ی تیی ده گم، به هیچ کلۆجی به قازانجی من نیه. داوام لی ده کا لاپه ره یه ک واژۆ بکه م که به گویره ی ناواخنه که ی من ده بی که لوپه لی سه ربازیم بۆ «یه په گه گواستبته وه». لیستی که چه که به به عه ره بی نوو سراوه. یه کسه ر تیی ده گه به نم که من نه م به لگه نامه یه واژۆ ناکه م که منی به قاچاغچیه ک له قه له م داوه. نیوچه وانی تیک ده نی، پیم ده لی نه مه گرنگیه کی نه وتۆی نیه، ته وقه م له گه ل ده کا و ده روا.

که میک دواتر، پاسه وانه کان له نیو زووره که م به دوامدا دین. ئیمه ده چینه نیو دالانیکه وه که له وه ته ی پیم که وتووه ته نه م زیندانه وه، نه مبینوه. نه مه

ټوړ پښه په نښه که به گشتی پيدا ده پرم. ده رازگه ی ټاسايش د ناسمه وه
 که به دوايدا ده رگه ی ده روه دئ. به رهو دادگه ده چين. ده رگا که به سه ر سئ
 سه ر بازدا ده کرېته وه. ټه وان که له بچه له ده ستم ده دن. دوو که سيان توند
 نه ملاوښه ولام ده گرن و پر ده دهنه ملم بؤ ټه وه ی سه رم دانه وټين. سيته ميان
 پچه که ده کاته وه. من هه نگاوی بچووک ده نيم بؤ ټه وه ی سه ره نگرئ
 نه بم. که به ده رگای پشته وه دا ده گه ښه دادگه، ده برېته ژوورېکه وه که
 وه ک شوي ټی چاوه پروانی وايه. نزيکه ی کاترمير ټکم پئ ده چئ. پاشان
 سه ر بازه کان به دوايدا دئ. ټه وان له قول له که له بچه کراوه کانم ده هالين و
 ټينجا ده ستم به قولی دوو هه ميانه وه ده نو سټين بؤ ټه وه ی توند ټابلوقم
 بدنه. وه ک ټه وه ی هه ولی خوړزگار کردن بده م. شتيکی بيمانيه. ده مبه نه
 هو لي دانېشته که. بيسټ که سيک له وئ ټاماده ن. هه مرو نيگا کان دټنه سه ر
 من. دوو سه ر بازه که جي و پرم نيشان ده دن. هه ست ده که م تاوانباريکی
 مه تر سیدارم. نيگايه ک به خه لکه که دا ده خشيتم و هه ول ده دم سيمايه کی
 ناسراو بدوژمه وه، بؤ نمونه که سيکی سه ر به بالويزخانه. که س ديار نښه.
 نيگام له نيگای ژنيکی گهنج هه لده نگوئ که بزه په کم بؤ ده کا. هه ست
 ده که م پيشتر بينومه. چهنه چرکه په کم پټويسته بؤ ټه وه ی به بيرم پټه وه
 که له په که مين پرؤسه ی دادگه دا به پاريزه ريی من پاسپيردرا بوو. هه ست
 ده که م دويټئ بوو و هاوکات نه مه ده گه رټه وه بؤ نه به ديته. له شوي ټی
 قسه کردنه که جيگير ده بم. هه ست به لنکه له رزه ده که م. هيوا دارم چو که کانم
 دانه په نه وه. به پټوه. له به رده م دادو ره کان، وه ک په که م ټاماده بوونم له به رده م
 دادگه هه لده له رزم. خو م به ميژه که ی به رده م ده گرم، به لام ده مه وئ
 نيشانيان بده م که به هټرم. ټه م جاريان مه سه له ی خو سه لماندن له گوړئ

نیه. مه سعوود لێزهیه، چەند مەتریک ئەولای منە. لە جلی پارێزەریدا، کەشخە دیارە. نیگایەکی شێلگیرم تێدەبرێ، بێ ئەوەی بزە ی بێتە سەر لێو، بەلام من لەو نیگایەدا جۆریک نەرمونیانی و ورەپێدان دەبینم. وەرگیرە کە لە لای چەمە و بە بزەیه کەووە لێم دەنۆرێ. تووشی وەهەم نەبووم. ئەو لە یە کەمێن دانیشینیشدا هەروا بزە ی بۆ دەکردم. لە بەرامبەر چوار دادوهر هەن، سێ پیاو و ژنیک. لە پشتهوەیان شاشە ی فیدیۆکۆنفرانسیک دەبینم کە تێیدا کۆمەلێک کەسی تر دەبینم لە دەوری مێزیک دانیشتون. دانیشتنە کە دەست پێ دەکا. دادوهرەکان دەسبەجێ تۆمەتەکان هەڵدەسەنگێتن و داوام لێ دەکەن دیسان دۆخی خۆم شی بکەمەو. من دەست پێ دەکەم: «من گوتوو مە و ئەمڕۆ دیسان دەبێتمەو، دیارە من لە خاکی ژێردەسەلاتی یەپەگە ماومەتەو، بەلام تەنیا لەبەر کارە کەم بوو، ئەمە بە هیچ شیوەیە ک بە مانای ئەو نایە کە پشتیوانی لە دۆزەکیان دەکەم. من سەبارەت بە شەرفانانی بەرە ی راست لە ئۆکرانیا رییۆرتاژم کردوو، ئەندامانی تالیبانم لە پاکستان بینیو، چاوم بە میلیتانه کانی برابانی موسلمان لە میسر کەوتوو، ئەمە بەو مانایە نایە کە من پشتیوانی لە یەکیک لەو گرووپانە دەکەم. من تەنیا پیشە ی پۆژنامەنوسی خۆم بەرپێو بردوو.»

دوا بەدوای شیکردنەو کەم، گفتوگۆیە ک لە نیوان دادوهرەکان و کەسەکانی نیو فیدیۆکۆنفرانسه کە دەست پێ دەکا. من تەنانهت لە یە ک وشەش ناگەم. بە پێداگریهوه لە وەرگیرە کە دەروانم کە تەنیا سەری پادەووەشیتێ. ئەو تەنانهت بە پەنجەگەوهری دەستی ئامازەیه کەم بۆ دەکا. ئاسوودە دێتە بەر چاوم. ناتوانم بێتم خۆم وام. بە نیگا لەبەر کەسەکانی بەردەم دەپارێتمەو. قسەکانم بۆ وەرەدەگیرن: «ئێو پەوشی خۆتان باش شی کردووە، ئێو ئازاد

ده کړين. «پروو ده که مه مه سعود. نه و مووی سهریشی نابزوی. بیده نگی به سهر دانیشته که دا زال ده بی. چه کداره کان دینه و لام و که له بچه له ده ستم ده دن. به ره و ده رگی ده رچوونی پشته و مل پیوه دهنین.

من هیچ نالیم. هارهی ماتوړی باره لگره زریپوشه که نه بی که ده مباته و ده گرتووخانه، هیچ دهنگیکی تر نابسترئ. له پشت جامه میله داره کانه و، په ی به و نه بام که زوری نه ماوه نازاد بم. دانیشته که ی دادگه دینه و بهر چاوم. دادوهره که پروونی نه کرده و که من به کسهر نازاد ده کړیم. گشت نه مانه زور پروون نین. دیسان درپدوونگی به سهرمدا زال ده بی. گومانیکي هتند زور که به که له بچه کانی مه چه که و به من نه ستمه نه گهری نازادی هست پی بکه م. ده رگی نه و به شهی باره لگره که که تابه ته به زیندانیه کان، نیوه کراویه. هست ده که م نه مه نااسایه. ده بی له بیران چووبی قفلی بکه ن. له به رده می خوم ده روانم. سی چه کداره که له پیسه و دانیشتون. رواله تیان له و نه ناچی هستیان به مه کرد بی. بوم ماوه ی چند چرکه یه ک، هه ولی خورزگار کردن دینه خه یال. نیستا په لاماری ده رگی که به دیت و له توتو میله که دابه زی. نه و جا... نه و جا چی؟ له نیتو زیندان، بیرو که ی راکردنی له م چه شنه م زور به می شک گه یشتووه. به دلناییه و، له تومار نامه کانمدا قهت باسم نه کردوون. زور له و ده ترسام پاسه وانه کانیان به سهریاند بکه ون و بیخه نه سهر دوسیه که مه و. به لام نه و ی پاستی بی، زور جار خوم هاتووه ته بهر چاو که پاسه وانیکم به بارمه گرتووه و زور باش زانیومه که نه مه مه حاله. نه مانه کومه لیک سیناریو بوون که به می شکم ده گه یشتن، هه وینی خه یال کانم بوون و وه ک چون زوو ده رده که و تن، زووش ون ده بوون. له ماوه ی مانه و م له زینداندا، هه روه ها بیرو که ی نازادی به دانانی بارمه ش

به شېك بوو له فه تازيا شېتانه كانم. كۆمه لېك «پلان» م بو ه لاتن له م
ولآنه دارپشت. هه ره «كرده يه كان» به مه له خوگه ياندنه دوورگه ي ليز بو س
بوو، نهو شوينه ي دالده درېكم هه بوو. من هه روه ها سيناريو به كي دېكه شم
دارپشتبوو كه به و پېشه له گه ل قاچاغچيه ك سنووري عيراقم به ناياسايي
تيده په راند. به لام هه وله كه هېشتا به لامه وه زۆر مه تر سېدار بوو.

دواي گيشتن به بنكه سه ربازيه كه، تۆتۆمېتله كه له به رده م ده رگا
گه وره كه ي به نديخانه كه رايده گرئ. من ده چمه ناووه و به ده رگا نه منيه كه دا
ده رباز ده بم. دوو پاسه وان به پيلمه وه دېن. يه كييك له وان پرووي قسه ي
ده كاته سئ چه كداره كه. هه ست به چه په ساني ده كه م. له سه ر يه ك دوو پاتي
ده كاته وه: «ته خليه». من ئهم وشه يه ده ناسمه وه. له هه موو شوپنكي
ديواره كانى ژووره كه م نوو سراوه. پاسه وانه كه پرووي به ره و من وه رده گيرئ، له
شانم ده دا و به پيڅه نينه وه ده لئ: «پاريس، پاريس!» كه وايئ من ئازاد ده بم.
به ئاسته م بزه يه ك له سه ر لئوه كانم ده نيشئ و وه لام ده ده مه وه: «نه فه ت،
نه فه ت، پاريس، شمدي.» تۆرهان له دالائيكه وه ده رده كه وئ. يه ك سه ر
ده رپرېنى بئ بروايي له سيمايده ده خوئينمه وه كاتيك پاسه وانه كه ي ديكه
پيئ ده لئ كه من ئازاد ده بم. بېجگه له سه رسووپرمان، شتيكي تر له سه ر
پرووخساري به دي ناكريئ. هه ست ده كه م له لايه كه وه ناھوميد بووه. هه رچي
بئ، مني زيندانبي ئينگليزي ئاخيو، ده بيئ جوړه پيڅه يه كم بو ئه و ده سته به ر
كردبئ. نهو و ئه ييووب له و ته نيا پاسه وانا نه بوون كه به راستي ده متواني به
ئينگليزي له گه ليان بدوئيم. نهو ده مباته ژووره كه م و به ده نكيكي زېر پيتم
ده لئ: «كه لوپه له كانه كۆ بكه وه، پانزه خوله كي تر به دواتدا دي مه وه.» بو
ماويه ك، جوولم لئ ده برئ. له ژيتر چاوه وه له ژووره كه ده پوانم. خواردني

نیو پۆز لە تەنیشت دەستشۆرە کە دانراو. ماکارۆنیی بە مریشکەو. خواردنی دڵخوازیی من. پۆستکار تە کانم ھەروا بە ھەموو شویتیدا بلۆ بوونەتەو. ئەو پاکەتە نوقلە ی ئۆرھان دویتنی بۆی ھیتابووم، لەسەر عەرزە کە یە. تیشکە کانی خۆر ھەسارە کە میان داگرتوو. دەبێ لە کاتژمێر سی لای دابی. خێرا بە پیتلیکانە کانداسەردە کەوم بۆ ئەو ی کەلوپەلە کانم کۆ بکەمەو. بە بینینی گۆقاریی کانار ئەنیشتی، بۆم دەردە کەوێ کە ھیشتا ھەندیک وشەم لە لایە کە زیندانییەکان فریانی دەدایە نیو ھەوشە کەمەو. ترسم پێ دەنیشی و دەیانخەمە نیو زێلە کەو. ئینجا خواردنە کە ی نیو پۆمیان بەسەردا دەکەم و بە عەرزەتەو لە سۆسی تەماتە کە دەپوانم کە دایاندەپۆشی. ئیتر قەت پە ی بەو نابەم جیرانە کانم چییان نووسیو. چەند خولەکیک دواتر ئۆرھان و چەند پاسەوانیک بە دوامدا دین. بە ھەنگاوێکی مسۆگەر ژوورە کەم بەجێ دەھێلم، بێ ئەو ی ئاوڕ بدەمەو. بە دالانە کانداسەرو ھۆلیکی بچوو ک دەچین و لەو ی پاسەوانیک پەساپۆرتە کەم دەداتەو کە خراوەتە ناو جانتایەکی پلاستیکی و مۆر و مۆم کراو. ھەروەھا سەرلەبەری ئەو پارە یە کە دەستی بەسەردا گیرابوو و باقیی جلە کانم پێ دەدریتەو. داوای ئامیەر کارەباییە کانم دەکەمەو. وەلامیک ی ئەوتۆ وەرناگرم. پاشان، چەند خولەکیک دواتر، لە کاتیکدا ئۆرھان ھەروا لە تەنیشتم، دەچینە دەرەو. سەیری ئاسمان دەکەم. ھەستیک ی ئاوتیە ی پەزامەندی ناخەم دادەگری. «کەنگی دەپۆم ئۆرھان؟ کە ی سواری فرۆکە دەبم؟» - «ئەمشەو، خەمت نەبێ.» چەند ئەفسەریک و بەرپۆەبەری گرتووخانەش، ئەو کەسە ی لە بەردەم ئالای تورک چۆکی پێدا دابووم، لەو ی ئامادەن. دوو پیاو بە قاتەو، بە ئۆتۆمبیلێکی جۆری ۴x۴ دەگەنە بەر دیواری گرتووخانە کە. دەلێی پراستەوخۆ

له فېلمېکې جوړلوه هاتوونه ته دهړئ. نه وانه کيڼ؟ هيچ بيړوکه به کم نيسه. نورهان داوام لې ده کا سه برم هه بې. له سر چوک داده نيشم. چهند کورسيه ک و چای بؤ نه فسه ره کان، به پړيوه به ره که و دوو پياوه که دين. دهسته بچوکه که له دوری به ک کوزيلکه ده به ستن. له باغه لیکې جانتا که م گه پران بؤ کاتي له دهسته چو دېنمه دهړئ. زور باش ده زانم که ناتوانم له سهری چر بيمه وه. نه مه لهو جوړه کتيانه نيه که له سر چوکان، له به رده م گرتووخانه به ک بخو تر پته وه که له ژير چاو ديري توند دايه. ثامانج نه وه به خوم له بير بچيته وه، خوم له بهر چاوان ون بکم. دريژه به خو ټندنه وه ده دم و به تيله ی چاو لهو دهسته بچوکه ده نورم که خه ريکی گفتوگوؤن. نورهان له سوو چيک ده ميتي ته وه. نيگای پر له نيره یی ده پر پته پياوه کانی تر. به دنيا بيه وه پله که ی نه وننده له سهره وه نيه که تیکه ل به گه نگه شه که بې. به لام، شتيک که زور مایه ی دلخوشي ته ی، نه وه به که دوو پياوه قاتپوشه که زوو زوو پرووی قسه ی تی ده که ن. سهرم سووړ ده ميتي که چهند وشه به ک به تورکی تیده گه م. ده رباره ی من پرسياری لې ده که ن. نورهان ده ينم که نه و پواله ته په زامه نده به خو وه ده گري که نيستا به لامه وه زور ناشنايه. نيو کاتزمير تیده په رې. گفتوگو که ده چي ته سهر راپرسيه که ی کوردستاني عيراق. هه موويان سيمايان له وه ده چي که قسه يان بؤ گوتن پي بې. من نه وه ی راستي بې سهرم سووړ ناميتي که باب ته يکی سياسي ولا تيکی جيران نه و هه موو باس و خواسه بوروژني. هاو ولا تيانی تورک هه ست ده که ن (به هه ق) نه م گرفتانه که ده بنه هو ی دروستبوونی مشتومري راسته قينه له ژيانی تايه تيسدا، په يوه نديی به نه وانه وه هه به. له کاتيکدا که ميک له سر خو ټندنه که م چر بومه ته وه، هه ول ده دم چهند زانياريه ک به ده ست بينم.

دوای نیو کاترمیریک هه لده ستن. ئورهان به بزه وه لیم نریک ده بیته وه. «مالاوا لویو. له وانه یه پوځیک یه کتری بیینه وه.» نه منیش به دم ته ووه کړدنه وه بزه ی بؤ ده کم. «به لئ، له وانه یه. کئ چووزانی؟» چنډ چرکه یه ک تیده په پئ. د پوځیگره، ئورهان، ده مه وئ له بری من سوپاسی نه ییووب بکه ی. بؤ گشت نه و هاوکاریانه ی لیره پیښه شوی کردم. ده مویست بؤ خوم به تابه تی سوپاسی بکه م، به لام پیم وایه به چاو پکی باش سهیر نه ده کرا.» - «باشه، پتی ده لیم.» ئینجا به رده وام ده بی: «ده زانی، نه ییووب له گه ل هه موویاندا به م جوړه یه. ته نیا بؤ تو وانیه. هه میسه له خرزمتی خه لکی دایه. پیاو پکی چاکه.» چاکه ته که ی ده کاته وه و زرفنیکم بؤ راده دیرئ. «نه مانه نامه کانی تون. ئیمه قهت نه ماناردن. ده بوا یه وهریان بگنیرین، به لام بؤ خوت زور باش ده زانی، ئیره وهر گنیري فهرنسی لی نیه.» - «قه ی ناکا. زور سوپاس ئورهان. سوپاس بؤ هه موو شتیک.» نه وان سواری ۴x۴ په شه کم ده کهن. له به رده م گرتووخانه که، چنډ پیاو پیک ده بینم که تیشیر تیان له بهر دایه و پالیان به دیواره که وه داوه. په نگه کریکار بن. یان کومه لیک زیندانی که تازه نازاد کراون. پواله تیان له وه ده چی چاوه پروانی که سیک یان شتیک بن، په نگه چاوه پروانی پاسیک. به لاپالی چیا که دا به ره و شر نه خ شوږ ده بینه وه که بناری چیا که ده بینن. پروو خسارم به جامه که وه ده لکیتیم و ئیستا ئیر به پروونی باله خانه کان ده بینم. سهیره تازه نه م شاره ده بینم که په نجا پوځ له مه وپیش پیندا تپه ریوم و هه میسه به ناکامی بیرم له وه ده کړدنه وه بیینم. من به شه و چووبوومه زیندان. له دووره وه، جه پسه قیل و بیا نیوه کاره کانم بیینوو. به لام، دوای چنډ خوله کیک بؤم درده که وئ که نه وه ی راستی بی نه مانه کومه لیک بینای پرووخواون.

دیمه نیککی سوورپالیستی دیکورپنکی بان حه شر له نیتو جه رگهی شاردا. شویتنه واره کانی جه نگیگ که ناوی خوی ناشکرا ناکا. کۆمه لیک دیمه که پئشتر هه رگیز نه مینیون. چونکه کهس پئی نانیتنه شر نه خ. شاره که قه لاتیککی گه وره به و هیچی تر. کۆلانه کان پرن له سه رباژ و ئۆتومبیلی زریبۆشی هیزی پیاده. هاوولاتیانی تورکیا به بی پاساویکی گونجاو ناتوانن بیتنه شر نه خ. پۆژنامه نووسه کان هه ر ناتوانن. پروو ده کهینه پۆلیسخانه یه ک. چاوم به مه سهوود ده که ویتنه وه. بزه یه کی گه وره ی له سه ر لیوه. ئه منیش بزم دیتی. پئیم خۆشه له باوه شی بگرم. به ته وای ئه هوه ن بوومه ته وه. له ئیستاوه خۆم له قاوه خانه یه کی پاریس له نیتو کۆری هاوړپیانمدا دیتنه بهر چاو. له زوورنکی زۆر بچووکدا که تئیدا کۆمه لیک دۆسبه له سه ر میزیک که له که کران، له سه ر کورسیه ک چاوه پئی ده میتنه وه. مه سهوود له ته نیستم داده نیشی و مۆبایله که یم پئی ده دا: «ده ته وئی ته له فۆن بۆ که سیگ بکه ی؟» بیر و هۆشم که میگ بلّوه. به پاریزه وه مۆبایله که ی لی وه رده گرم و بۆم ده رده که وئی که هیچ ژماره یه کم به بیر نایه ته وه. ئه وه لّام ده داته وه: «من پئمه، خراپ نابئی سه ره تا ته له فۆن بۆ دوو پاریزه ره که ت بکه ی.» ته له فۆنه که زهنگ لی ده دا. گویم له دهنگی مارتنه پرادیل ده بی، دهنگیکی دلّسۆز و میهره بان. «هه موومان ئیستا له پاریس چاوه پئین.» پاشان پرووشه ن نایتاجی هاوکاری: «زۆر خۆش حالّم به ته له فۆن دهنگتان ده بیستم.» چهند خوله کتیک دواتر، له گه لّ که چه که ی هاوړپیم قسه ده که م: «تۆ نازانی چ هه ستیکی سهیره که به ته له فۆن گویم له دهنگت ده بی.» کۆتایی به قسه کانم دئیم، چونکه له ناوه وه بانگم ده که ن. جۆش و خرۆش به سه رمدا زال بووه. «مه سهوود کهنگی ده پۆم، ئیستا ئیتر ته واهه، وانیه؟» - «به لّی، به لّام نازانم کهنگی و

چۆن دەپۆی. بەرپۆه بەرانی فەرەنسا دەیانەوئێ کە تۆ بچیتە بالۆیزخانە ی
ئەنقەرە، بەلام پێم وانیه بەئێن بچیتە ئەوئێ. بە ئەگەریکی زۆر سنوور بەدەر
دەکریئێ. کیشە ئەو یە کە ئیستە فرۆکە بەرەو ئەستەنبول نافرێ. بربار بوو
ئەمشەو برۆی، بەلام رەنگە دواجار بخزیتە بەیانیه وە. - «گەنگ نیە، من
بەس دەمەوئێ هەر چی زوو بەگەریمە وە. ئاخۆ ناتوانین لە شەرخ پیاسە یە ک
بکەین، پیتزایە ک بخۆین، قاوە یە ک بخۆینە وە، چووانم؟» - «نەخێر، تۆ
ناتوانی لە چوارچێوە ی پۆلیس خانە دوور بکەوێتە وە. لەسەر کورسیە کەم کات
دەکوژم. چەند کاتژمێرێک تێدەپەرێ. مەسعوود پێم رادەگەییەنئێ کە دەبی
بچیتە وە مائێ. ئەگەر تووشی بچووکتێن کیشە بووی، تەلەفۆنم بۆ بکە،
باشە؟» - «باشە، سوپاس بۆ هەموو شتێک مەسعوود... بەراستی، نازانم چۆن
سوپاست بکەم.» بە نیگایەکی پڕ لە سۆز لێم دەپوانئێ. «ئەمە ئیشی منە،
دەزانئێ. پاشان هەڵدەستئێ، بە بزە یەکی شەرمەنە وە پێم دەئێ: «مالاوا، لوو.»
دیسان چەند کاتژمێری تر تێدەپەرێ. مۆلەتی چوونە دەرەو وەردەگرم.
«نەخێر.» - «بۆچی؟» - «بەردەم بیناکە رۆژنامە نووسی لێه.» شەو دادئێ. تاقەتم
لێ برپاوه. بەرپۆه بەری پۆلیس خانە کە دئ و خۆی دەناسیتئێ. «تۆ دەپۆی، بەلام
هێشتا نازانین کە ی. نازانم چ روو دەدا. تا دئ زیاتر تووشی دلەپاوکی دەبم.
هەست دەکەم دیسان سیناریۆی گرتنە کەم دووپات دەبیتە وە. گرتن، بەردان،
گرتن، بەردان.

بالۆیزی فەرەنسا تەلەفۆنم بۆ دەکا. دەتوانم بلیتم گوێم لێی نابئێ. بۆی
باس دەکەم کە بیتە رارم. «تیناگەم چ روو دەدا.» - «ئێو دەگەرێنە وە فەرەنسا،
نیگەرەن مەبەن، ئێمە پەییوەندیی بەردەواممان لە گەڵ کاربەدەستانی تورکیا
هەیه بۆ ئەو ی هەرچی زووتر سەفەری گەڕانە وەتان بۆ رێک بخزئێ.

هیچ گومانیک له مه دا نییه، دلنیا بن، ئیوه ده گه پرتنه وه فه پرنسا. «داوا ده کهم بچمه ئاوده ستخانه. پۆلیستیک هه تا بهر ده رگا که له گه لم دئ. که ده مه وئ ده رگا که پتوه بدهم، ده یگرئ: «نا، لئی گه پئ با کراوه بئ. «سه رم سوور ده میتئ. پۆلیسه که لیم ده روانئ که میز ده کهم. ئیستا تیده گه م که گه پانه وه مه سه له یه کی نیشتمانییه. کاتژمیر سیی به ره به یان. له گه ل سئ پۆلیس له هۆلئیکی پشووداندا چاوه پئ ده کهم، چاویان بریوه ته ته له فزیونه که و له بهرنامه کۆمیدیه تورکیه کان ده روانن که ئیستا ناوی هه موویانم له به ره. به ده م نوکته گتیرانه وه بۆ یه کتری کات تیده په پرتنن. پیم ده لین بخه وم، دیاره به گوتن ئاسانه به لام له سه ر کورسیه کهم نه سه مه به توانم. نه وه نده ماندووم که زۆری نه ماوه داویان لی بکه م برۆن و قه نه فه کهم بۆ چۆل بکه ن. پاش چهند کاتژمیریک، لییان ده برسم ئاخۆ ده کرئ که ناله که بگۆرن. ویده چی لیره کیلیان هه بئ. ده یخه مه سه ر یۆرۆ فیزیۆن. رپۆرتاژه کان به دوا یه کدا بلآو ده بنه وه. پاشان، کتوپر، چاوم به روو خساری خۆم ده که وئ. کۆمه لئیک دیمه نی گردبوونه وه یه ک له پاریس. که سوکار و هاوړیکانم ده ناسمه وه. به حه په سانه وه پۆرتریتئیکی خۆم ده بینم که به دیواری شاره وانی ناوچه ی چواره وه هه لآو اسراوه. له جیی خۆم ده رده په یم و به و سئ پۆلیسه ی له سه ر قه نه فه که پالیان داوه ته وه، ده لیم: «سه یرکه ن، نه وه منم!» نیگایه کی بئمو بالام تئ ده برن. ناتوانم چاوم له سه ر شاشه که هه لبرم.

کاتژمیر حه وتی به یانی. خۆر هه لدئ. مۆله تم پئ ده درئ بچمه سه ربانی و جگه ره یه ک بکیشم. پۆلیسه خانه که له سه ر به رزاییه کانی شاره که هه لکه وتوو. ته وای دۆله که له بهر چاوم راده خرئ. په شاشیک له وئ له نیوان دوو ته لیسه خیزدا دانراوه. به تاسو وقه وه له و یه که مین که سه

مەدەنییانە دەروانم کە بە کۆلانی کاندای شۆر دەبنەو. هەست بە بیتاقەتی دەکەم. بێ وزەم.

نیوەرۆیە. دواجار شتیک پروو دەدا. بەرپۆهەری پۆلیسخانە لە هۆلی چاوەروانیدا دێتە لام. پێم دەلێ: «تەواوە. ئۆتۆمبیلیک لە حەوشە بچووکەکی پشتهو چاوەرپێمە. لەگەڵ ئەو دوو پۆلیسەدا ئاشنا دەبم کە هاوڕێیەتیم دەکەن: ئەحمەد و دایان. تەنانەت یەک وشەش ئینگلیزی نازانن. لە پشتهو لە تەنیشیان دادەنیشیم. کابرایەکی مەدەنی لە پشت سوکانە کە دادەنیشی و ئۆتۆمبیلە کە هەڵدەکا. سەرۆک پۆلیسە کە بە راوێژنکی فەرمی قسەم لەگەڵ دەکا: «تۆ دەچیتە دیاربەرە کر و لەوێ، بە فرۆکە دەچیتە ئەستەنبۆل. نامەوێ سەرئیشە و ئالۆزی و بەزم و پەزم دروست بێ. تێگەشتی؟»

رێک پێش ئەوێ پرۆین، پۆلیسیکی دیکە بە پاکردن بە کاغەزیکیەو دەیت و داوام لێ دەکا وازوێ بکەم. لە بەلگەنامە کەدا هاتوو کە من لەم ولاتە سنووربەدەر دەکرێم چونکە «مایە هەرەشەم بۆ ناسایشی نیشتمانی».

ئۆتۆمبیلە کە دەکەوێتە رێ، بیناکە بەجێ دێلێن و چەندسەد مەترێک ئەولاتر لە بەردەم نووسینگە یەکی تورکیش ئیترلاین پادەووستین. تەلەفۆنیکەم بۆ پادەدێرن کە لە بەرنامە ی وەرگێڕانی گوگلدا بە ئینگلیزی نووسراو: «تۆ دەبێ بلێتە کەت بکری. بە تووڕەیی پێدەکەنم و لەسەر تەلەفۆنە کە وەلام دەدەمەو: «بلێتە کەم بکرم؟ من تێناگەم.» لە ناوێوە، فرۆشیارە کە کەمێک ئینگلیزی دەزانێ: «دەکاتە ۵۴۰ یۆرۆ. پێدەکەنم. ۵۴۰ یۆرۆ... من ئەوەندەم پارە پێ نییە.» - «چەندەت پێیە؟» - «نازانم، ۱۰۰ دۆلار.» - «ئەو سەد دۆلارەم بەیە.» - «نەخێر، چیتان پێی خۆشە بیکەن، بەلام من پارە نادەم.» گفتوگۆکە خێرا بە بنهست دەگا. ئێمە زۆر بە ئاستەم لێک دەگەین. بەکیک لە

پۆلیسه کان تەله فۆن بۆ وه رگتیر ده کا که به دهم ده برپینی خهستی پیتی «ر» ی ناوه کهم پیم ده لئی: «به رتیز بورۆ، ئیوه ده بی بۆ بلیته که تان ۵۴۰ یۆرۆ بدهن.» ده سه به جی، زۆر به تو وره ییه وه وه لآمی ده ده مه وه: «به دلناییه وه نایده م. پیتیان بلی ئه من هیچ ناده م. به م بیته وه ره یه به پتی پتویست زه برم بهر که وتو وه. ئیوه ده ستان به سه ر سه رجه م ئامیره فیدیزییه کانی مندا گرتو وه، دایک و باوکم ده بی پاره ی پاریزه ره کان بدهن، خو ناکرئ پاره ی گه رانه وه شم بده م چونکه ئیوه بریارتان داوه من بخه نه گرتو خانه وه!» ده بۆلئیم. پیم خو شه هه موویان بده مه بهر جتیو. دایان چیتر تاقه تی نامیتی: «ئه گه ر لیره بمیتینه وه فرۆکه که به جیمان ده هیلئی!» هه ول ده دهم ئارام به وه، چونکه خه ریکی چه نه لیدان و مامه له کردنی شتیک نیم. کتوپر ترسی نه گه یشتن به فرۆکه که به سه رمدا زال ده بی. «ته له فۆن بۆ بالۆیز خانه ی فه ره نسا بکه ن، پیتیان بلین که من پاره ی پتویستم پی نیه.» فه رمان به ری کۆمپانیا که به قسم ده کا و دوا ی ماوه یه کی کورت ته له فۆنه که داده نیته وه. به بزه ی سه ر لیوانه وه، پروو ده کاته من: «هه ی فیلباز، باریه کی باش بوو! ئه وان پاره ی فرۆکه که ت ده دهن.» وزه ی وه لامدانه وه له خو مدا شک نابهم.

دریژه به ریگه که مان ده ده ینه وه. که شو هه وای نیو ئۆتۆمبیله که ئارام ده بیته وه. ئه حمه د و دایان له به ردلان دیارن. هه ر کامه یان به نۆره ی خو ی، وینه ی ژنه کان و منداله کانیا م نشان ده دهن. وا ده نویتیم که سه رنجم لایانه به لآم میتشکم له شویتیکی تره. که ده گه ینه ماردین، به تاسو وقه وه چاو له خه لکه که ده که م که له نیو شه قامه کاندایه جمه یان دی. پاشنیوه پۆی شه مه به. ژنه گه نجه کورده کان، به کراس و پیتلوی پاژنه به رز، به به رده م ئۆتۆمبیله که دا ده په رنه وه که له بهر چرای سوور پایگرتو وه. بۆم ده رده که وئ که له نزیکه ی

په نجا روژ له مه و پيشه وه به و شيوه په چاوم به زن نه که وتووه. نيگام له گهل
 نيگای زه قی نه حمده تیک هله دهنگوئی که له سر ته له فونه که ی بزم
 دهنووسی: «ناخ، نه مه له شر نه خ ناییزی!» بوی که م جار بزه کی راسته قینه م
 دیته سر لیو. چهنه کاتز میتریک دواتر، ده گهینه دیار به کر. به ریو به ری
 فرۆکه خانه که به گهرموگوری پیشوا زیمان لی ده کا. سهرم سوور دهنیتی که
 دهنیم به فهره نسیه کی باش قسه ده کا. بیتم ده لی که له نه رکیک کی تابه تی
 نه ته وه به کگرتووه کان له کوماری دیمو کراتی کونگو فیری نه م زمانه بووه،
 له ماوه ی مانه وه ی له وی له گهل سهر بازه فهره نسیه کان هاوما ل بووه. له
 نووسینگه کی چا و شیرینی بچو و کم پی دهن. پیاوه که میوانه پروه ره. باسی
 فهره نسا ده که یین. هه ست ده که م نه و به پاریزه وه خوی له هوکاری بوونم
 لیتره ده پاریزی. نه مه بوی منیش باشه. نه منیش نامه وی له م باره وه قسه بکه م.
 کتوپر په ی به وه ده با که فرۆکه که ده بی چهنه خوله کیک کی دیکه بفری.
 به ره وه لی فرۆکه خانه که هله دین و له ده رگی ده رجون ده گریین، له
 دوا یین چرکه دا ده گهینه ده سته ی خزمه تگوزاری فرۆکه که. که ده مه وی
 بچمه نیو دالانه وه بوی سواری سواری فرۆکه که بیم، دایان که له بچه له
 ده سته کانم ده دا. له پاروه که ده ریگی خوم ده که مه وه، ریواره کان که
 هه موویان ده میکه دانیشتون، نیگایه کی گومان اویم تی دهرن. نه حمده و
 دایان سینگیان دهره په ریتن، به ده مانچه ی بهر قایشه کانیانه وه، به شانازی وه
 به هه موویان نشان دهن که نه رکیک کی زور گرنگیان پی سپرداوه:
 «هاورپیه تی کردنی تیروریستی کی مه ترسیدار.» له ریزیکی سی کورسیدا
 داده نیشین. من له نیوه راسته وه. نه حمده به تاسو وقه وه له دهره وه دهروانی.
 وروژا دیاره. له خوم دهرسم بلتی تا نیستا سواری فرۆکه بووی.

هه‌رچه‌نده زۆر ماندووم، به‌لام دیسان ناتوانم چاو لێک بێم.

ده‌ووربه‌ری کاتزمیر ۲۳ ده‌گه‌ینه نه‌سته‌نبۆل. ئۆتۆمبیلێک و دوو پۆلیس له‌ شوێنی نیشته‌وه‌که‌ چاوهرێمانن. من سواری ئۆتۆمبیله‌که‌ ده‌بم. بۆم ده‌رده‌که‌وێ که‌ هه‌لسوکه‌وتی نه‌حمه‌د و دایان له‌به‌ر چاوی که‌سه‌کانی دیکه‌ به‌ ته‌واوی ده‌گۆردری. که‌ پێکه‌وه‌ بووین، پێده‌که‌نین و شتیان لێ ده‌برسیم. له‌به‌ر چاوی نه‌وانی تر، چیت نێگایان به‌ره‌و من وه‌رناسوورێن. نابێ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک تۆسفالی‌ک په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ڵ مندا که‌ هه‌شتا زیندانیم، نیشانی نه‌وانی تر بدری. دواي پشووێه‌کی کورت له‌ نووسینگه‌یه‌کی فرۆکه‌خانه‌که‌، سواری ئۆتۆمبیلێکی دیکه‌ ده‌بین. پیاویک به‌ ئینگلیزی پێم ده‌لێ: «ئه‌رکی من نه‌وه‌یه‌ تا فرینی فرۆکه‌یه‌ک له‌ کاتزمیری شه‌شی سه‌به‌ی به‌یانیدا هاوڕێه‌تیت بکه‌م. ئێمه‌ ده‌چینه‌ فرۆکه‌خانه‌ی نه‌تاتورک.»

هاوچۆ زۆر نه‌سته‌مه‌ و ئێمه‌ دوو کاتزمیر دواتر ده‌گه‌ینه‌ گه‌ره‌کی بێشکناشی نه‌سته‌نبۆل. بۆسفۆر لێره‌یه‌، له‌ ته‌نیشتمان. داوا ده‌که‌م جامه‌که‌ دابده‌نه‌وه‌.

رێگه‌که‌ به‌ قه‌راغ که‌نار ئاوه‌که‌دا تێده‌په‌ری، نوقمی ئهم‌ شاره‌ پرووناکه‌ ده‌بم. له‌ خۆم ده‌برسم بۆ پۆزیک هه‌لم بۆ به‌خسێته‌وه‌ و نه‌سته‌نبۆل بێنمه‌وه‌.

بیره‌وه‌ریه‌کانی ئهم‌ شاره‌ خۆیان به‌ مێشکه‌مدا ده‌دن. تاسه‌یه‌کی قوول به‌سه‌رمدا زāl ده‌بی که‌ نه‌حمه‌د تێکی ده‌دا: «برسێته‌؟ که‌بابێکت ده‌وێ؟»

بزه‌م دێتی. «نا، سوپاس، نه‌حمه‌د.» چاو به‌ مۆبایلی ئه‌و پیاوه‌ ده‌که‌وێ که‌ به‌رپرسیاری بردنی منه‌. کۆمه‌لێک پرووخساری که‌چانی گه‌نج له‌سه‌ر شاشه‌ی مۆبایله‌که‌ی ریز ده‌بن. سه‌ری به‌سه‌ر به‌رنامه‌ی به‌کارهێنه‌ری تینه‌ردا شۆر کردووه‌ته‌وه‌. دایانیش سه‌یری ده‌کا، به‌ نێگایه‌کی دژبه‌رانه‌ و پێم وایه‌ پێش به‌ خۆی ده‌گرێ بۆ ئه‌وه‌ی شتیک نه‌لێ. دیمه‌نه‌که‌ پێکه‌نینیه‌ و من پێم

خوڅه له قاقای پیکه نین بدهم.

نزيکه ی کاترمير ۳۱ به يانی، دواچار ده گينه فروکه خانه ی ته تاتورک. به دالانه کانداهه وړين. به خه يالم پيم وايه ده مانبه نه هو ليکی چاوه پروانی. نه وه ی راستی بی، به ره و ناوه ندی کی ده سته سهر د اگرتندا هه نگاو ده نین. به لام من له و ساهه د ا نه مه نازانم. من ته نانه ت نازانم که فروکه خانه کان گرتووخانه يان هه یه. له کاتيکدا که به ره و ئا راسته ی نه و ناوه ننده ده چين، بوم درده که وئ که نه و شوينه ی تيدام سهيره و بو فروکه خانه یه ک نااسايه. ديواره کان سبی سپين، دهرگا کان زريدار و به قفلن. چاوم به کومه ليک کاميرا ده که وئ. په زاړه ته نگم پی هله ده چنی. ده چينه زووریکه وه که نزيکه ی ده قهره وئله و سی پياوی تری تيدايه. به گه يشتمان، به کيک له وان که به په چه له ک نه فرقييه، هله ده ستي و به پيلمانه وه دئ، به لام بی نه وه ی قسه مان له گه ل بکا. نه حمده به پیکه نينه وه پتي ده لي: «دهنگوباس، په شه قوله؟» خوم راگير ده که م بو نه وه ی بهر په رچی نه م جتيوه په گه ز په رستانه یه ی نه ده مه وه. پياوه گه نجه که له بهر خوړيه وه شتيک ده لي. نايه ته فام کردن. نه حمده له سه ری دهر ووا. خوڅ حاله که ده توانی نه و چهند وشه ئینگليزيه بيټيه زمان که ده يانزانن: «هو راستافاری! دهنگوباس؟» پياویکی تر که کراسيکی سبی له بهر دايه، دپته زووره که وه و به تورکی قسه ی له گه ل ده کا. به هه لسوکه وتی را تيده گم که پاسه وانیکه. نه م شوينه خه وتنگه ی فيلمی فرين به سهر هيلاهه ی کوتره شينکه م ديټيه وه بير. نه حمده ته له فونه که يم بو راده ديړی: «دو کاترميري تر، پيش نه وه ی فروکه که بفري، به دواتدا ديمه وه. پشو و بده.» ئينجا دهر ووا. سی پياوه که ی نيو زووره که به بيدهنگی لي م ده نوړن. باش چهند چرکه یه ک به سه رسو وړمانه وه تيده گم که له کويم: «من له

زیندانی فرۆکه خانهم، «گویم لیه ده رگهی دالانه که پیوه ده درپته وه. دهنگی پینکدادانی ده رگاگان دئ. یه کسهر به رهو ده رگا که پاده کهم. ترسیکی سهیر به سه رمدا زال ده بیئ. یه ک به خۆم هاوار ده کهم: «ئه حمه د، بگه پیه! من نامه وی لیره بم!» ده رگا که داخراوه. هه وی ده دم پالی پیوه بیتیم. به شق و مست وهرده گه پیمه ده رگا که و به فهره نسی ده قیرپنم: «پیه گوتان من نازاد ده کریم! ئیره گرتوو خانه یه، لینگه پین با بیمه ده ره وه!» شوینه که به سه ر مندا داده خرئ، ترسی ناخم ده بیتیه په ژاره. پاشان ده رگا که ده کرپته وه. ئه حمه د له بهر ده ممه و به ده ست راوه شانندن و به توو په ییه وه ده لی: «یوو گو، یوو گو، دۆنت وۆری.» هه ست به ناره حه تبوونی ده کهم. ئه و له کاردانه وهی من ده گات و هه وی ده دالنیام بکاته وه: «نۆ جهیل، نۆ جهیل.» پاش چهند خوله کییک، ده گه پیمه وه و له ژووره گه و ره که دا داده نیشم. سهیری سی هاو پیه کهم ده کهم. ئه وان له سه ر قهره ویله کانیا ن پاکشاون و به کاوه خۆ قامکیان به سه ر مۆبایله کانیا ندا ده گپرن. بیتاقت دیارن. ته نیا ئه و پیاوهی له گه ل گه یشتنمان تووشی بووین، هه ندیک سه رنجم پی ده دا. به ئینگلیزی لیم ده پرسئ: «ناوت چیه؟» - «لوو، ئه ی تو؟» - «ئیمیل.» - «خه لکی کوئی؟» - «من کامیرۆنیم.» - «فه ره نسی ده زانی؟» - «به لی.» زمانه که ده گۆریم. «ئه تو لیره چ ده که ی؟ باشه ئیره کوئی؟» - «ئیره ناوه ندی ده سته سه ردا گرتی فرۆکه خانه یه، له و رۆزه وهی داوی په نابهریم له تورکیا کردوو، لیره به ند کراوم.» - «له که نگیه؟» - «له پینج مانگ له مه و پیته وه.» دلم داده خورپی. «چی؟ پینج مانگ؟ یانی نا هیلن بجیه ده ره وه؟» - «نه خیر، ته نانه نازانم دۆسه کهم لیکۆلینه وهی له سه ر کراوه یان نا. لیره به ند کراوم. ئاخۆ تو ده توانی یارمه تیم بده ی؟» - «من ده توانم چی بکه م؟» - «نازانم...» ده رگا که

به جيره چير ده کرتته وه و پاسه وائيكي سپيوش به سيمايه کي تووړه ليمان
نزيک ده بېته وه: «نو تولک». ده روا وئيمه به تهنيا به جي ديلئ. يه کيک
له گيراوه کان که ويده چي هيندي بي، به غه زه وه ليم ده رواني. چهند
نيگايه ک له گهل ټيميل ټالوگور ده کم. هه ست ده کم ته واو کاس بووه.
ماندوو و شه که ت، هه ول ده دم سه رخه ويک بشکيتم. له سر قهره ويله که
را ده کشيم و هه ست ده کم من به به ختم. پڼکه وتي زبان واي ويست که
من فهره نسي بم. زوري پي ناچي هم نازار هم کوتايي دي. تهنيا له بهر
ره گه زنامه کم. ټيميل که کاميرونيه هه رگيز وه ک من پشتواني لي ناکري و
ناپاريزري. دونيا يه کي نادا په روه ره. خه وم لي ده که وي.

نه حمه د له به رده م قهره ويله که مه، له خه وم هه لده ستيي: «وي گو».
چاويک به لاي ټيميلدا ده خشيم. نوستوه. زات ناکم هه ليه ستييم و
مالاوايي لي بکم. به دلتي که خه مباره وه نهو شويته به جي ديلم. به
ټوتو ميلايک ده چينه شويي نيشته وه ي فروکه کان. که ميک نه ولاتر، چهند
که سيک له به رده م فروکه ي ئير فرانس چاوه ريمن. به نامازه پيم ده لين به
پتليکانه کانداهه رکه وم. نه حمه د به بېده ننگي سه یرم ده کا. کاره که ي ته واو
ده بي. ليم نزيک ده بېته وه و پيم ده لي: «هيوادرم به سه لاهه تي بگه رپيته وه
پاريس». ته وي لي له سر ته وي لم داده ني و ته وقه م له گهل ده کا. نه مه دوايين
ديمه نه که له تورکيا هه مه.

نه مه چير وکتي که به بي سانه وه ختي کي چاره نوو سساز. بي نه وه ي که وتن
يان لوتکه يه کي هه بي. من چاوه رواني نازادي بووم. نه مه ش پژيک به دي
هات. کنومت وه ک نهو شه وه ي ۲۶ ي ته مووز که تييدا ده سته سر کرام.

له چركه ساتيكددا، خۆم ييني كه ئازادم. له ووه خته دا ههستم پي كرد كه له
 فروكه كه دا له شويئي خۆم دانيشتم. جۆش و خرۆش هه مديس به سه رمدا زال
 بۆوه. ئه مه په نگه خۆشترين پۆزى ژيانم بوويى. دهسته كه ي ئير فرانس هاتنه
 لام، هه ر كامه و به نۆره، به و په رى دلسۆزيه وه. وشه گه لي خه مه ر و پتانه يان
 ده رپري. ژنيك له وان پتي گوتم: «ده زانن، ئيمه له ته له فزيونه وه باوكي ئيوه مان
 زۆر ييني. پتيويستيان به هه ر شتيك بوو، دهنگ بكه ن، ئه من ليرهم. به هيواي
 سه فه ريكي خۆش بۆ فه ره نسا.» به يستي ناوي فه ره نسا، ديسان به ختي خۆم
 بۆ ده ركه وت. په گه زنامه كه م كه به ره مه مي پي كه وته و هيچي تر، ئه وه ي پاستي
 بي، به جۆريك پاراستنمي مسۆگه ر كرده وه، له كاتيكددا به ده يان هاوييشه ي
 توركم هه روا له زيندان دان.

پيواره كان هيدى هيدى سواي فروكه كه بوون. له په نجه ره كه وه ده مرواني.
 من ده مويست ئه م ههسته له نيو خۆمدا به ئيلمه وه. فروكه كه به رز بۆوه. به
 دريژايي پينگه كه له جيگه ي خۆم نه بزووتم. ئيتر گرنگ نه بوو چ پوو ده دا،
 گويم پتي نه ده بزووتم، من ئازاد بووم. باشان، فروكه كه نيسته وه و من دوا جار
 ئاوړم دا به وه و سه يري پيواره كانم كرد. نيگام له نيگاي ژنيك ئالا كه به زي
 بۆ كردم. به پۆحكي ونبوو له نيو ته مومژدا، هه ستام بۆ ئه وه ي كه لوپه له كانم
 هه لبگرم. هه ر كه له ده رگاي فروكه كه چومه ده ره وه، ژنيكي ديكي خۆي
 پي ناساندم. گويم لي نه بوو چي پي گوتم. هه ره ها به رپه سه كانى سوپا كه
 به جلو به رگه كانيان را ده ناسرانه وه، له وي ئاماده بوون. چهند خوله كييك دواتر
 تيگه يشتم كه ئه م ژنه دلۆقان و گه رموگه ر كه وه ك دا يكيك قۆلي گرته ووم.
 فرانسواز نيسين، وه زيري فه ره نكي فه ره نسا به. له شويئي نيسته وه ي له ۱۹
 سواي ئۆتۆمبيليك بووين. چهند سه ده مه تريك نه ولاتر، چاوم ۱۹۰۰، ۱۹۱۰، ۱۹۲۰،

بنەمالە کەم کەوت. پریز بیوون، دەتگوت بۆ هەلگرتنەوێ وینە یە ک لە جێی
خۆیان پاوه ستاون. گە پابوومەوێ ولاتی خۆم.

دوو ههم مانگی هاوینی سائی ۲۰۱۷،
 کار به دهستانی تورکیا، لوو بوورۆ، رۆژنامه نووسی
 فەرەتسییان لە سەر سنووری هەریمی کوردستان
 قۆلبەست کرد: بوورۆ بە مەبەستی نامادەکردنی
 رێپۆرتاژیک دەبیست لە هەولێرەو بەجێتە رەققە.
 لە بنگە ی پۆلیس، پۆلیسەکان لە لاپەرە ی فەیسبووکی
 لوو بوورۆدا، چاویان بە وێنە یەک دەکەوێ کە تێیدا
 شانە شانی چەند شەرقانیکی یەپەگە راوەستاو،
 وێنە کە هی سائی ۲۰۱۳ یە و لە کاتی سازکردنی
 بە لگە فیلمی کدا هەلگیراوە تەو. تاوانی تیرۆر دەدرێتە
 پال بوورۆ و مەترسیی بیستوبینج سأل گرتوو خانە
 بەر بیتی دەگرێ. دوا جار سەرەتای پاییزی ۲۰۱۷،
 لە ئەنجامی گوشارەکانی حکومەتی فەرەنسا نازاد
 دەکری. ئەو تۆمەتە کە ی هەروا لە سەرە و دۆسیە کە ی
 لە تورکیا هێشتاش دانە خراوە.
 تۆماری رووداوەکانی بوورۆ کە لە گرتوو خانەدا
 نووسراون، نموونە یەکی زیندوو لە کەش و هەوا یەکی
 تۆتالیتار و دۆخی نالەباری نازادیی رۆژنامه نووسی
 لە تورکیا دەخەنە بەر چاوی خوێنەر. لەودیوی
 پووچیەکی کافکاییانە و لە دەستدانی هیوا و هەستی
 تەنیا یی، نووسراوەکانی لوو بوورۆ نامازە بە
 دەسەلاتی ئەردۆغان لە ولایتیدا دەکەن کە
 "شەری دژ بە تیرۆر" بێستی لێ بێو.
 لوو بوورۆ سائی ۱۹۹۰ لەدایک بوو. ئەو وەک
 رۆژنامه نووسی و رووداوەکانی بە هاری عەرەبی
 لە میسر، شەری رۆژناو و سووریا و گرژییەکانی
 ئۆکرائینای روومال کردوو.

